PSEUDODEMOCRAŢIA DE PE MALURILE DÂMBOVIŢEI

• Guvernul Năstase acuzat că mimează reformele • Avertismente din ce în ce mai dure dinspre Washington

Ana BADEA

Guvernul dela Bucureşti este criticat în termeni duri de Christopher Smith, membru republican al Camerei Reprezentanţilor din partea statului american New Jersey, vicepreşedinte al Comitetului pentru relaţii internaţionale şi copreşedinte al Comisiei pentru securitate şi cooperare în Europa. Smith a afirmat într'un interviu pentru Radio *Europa Liberă*, că în România *"există motive de îngrijorare, vechile năravuri nu au fost complet eradicate"*. *"Corupţia, libertatea presei, libertatea religioasă, restituirea proprietăţilor,.... toate aceste chestiuni trebue abordate mai hotărît de guvernul român, dacă vrea să îşi păstreze credibilitatea în viitor"*. *"Nici o democraţie, în SUA, în România, oriunde în lume, nu poate să prospere în absenţa deschiderii şi a presei libere"*, afirmă congresmanul american.*"Dacă a patra putere în stat, mass-media, nu poate critica liderii, aceştia vor fi mai corupţi, vor înşela, mînti, chiar fura în voie şi mi-e teamă că acolo unde se penalizează prin lege defăimarea persoanelor publice, în special a guvernului, primul-ministrului, preşedintelui, liberul flux al informaţiilor este îndiguit"* - a declarat ferm Smith. El a detaliat acest punct de vedere, referindu-se direct la legile româneşti care îngrădesc libera exprimare a jurnaliştilor şi care descurajează critica dură la adresa guvernanţilor: *"Cred că există motive de îngrijorare, că vechile năravuri nu au fost complet eliminate, eradicate. În cazul statutelor criminale din România privind defăimarea - articolele 205, 206, 236, 238, 239 -, am cerut abrogarea, nu doar modificarea lor, pentru a îngădui jurnaliştilor să se exprime liber, să scrie chiar la modul dur despre guvern. La ora actuală, acest tip de critică este descurajat"*.

Congresmanul american a anunţat că plănuieşte să iniţieze audieri în Comisia pentru securitate şi cooperare în Europa, în Comisia Helsinki, pe care o coprezidează, sau în Comitetul pentru Relaţii Internaţionale din Camera Reprezentanţilor, unde deţine poziţia de vicepreşedinte. Audierile se vor axa asupra unor probleme nerezolvate ale tranziţiei româneşti, cum ar fi procesul restituirii proprietăţilor, care *"pare a fi culmea duplicităţii"*, sau necesitatea înlăturării statutelor criminale care afectează libertatea de expresie şi mediatică.

"Dacă se merge la minima rezistenţă, mulţi dintre cei mai devotaţi susţinători ai României vor deveni critici severi. Vrem fapte, acţiune. Dorim ca România să respecte drepturile omului, nu dintr'o perspectivă americană, ci dintr'una universală", a avertizat înaltul demnitar american.

CRISTOPHER SMITH

ISSN 0705-8365

Preţul unui abonament anual: 40 $ / 50 EURO

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE
THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 315 - IUNIE 2003 PUBLICAŢIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAŞU

CIRCULAŢIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANŢA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, INOUA ZELANDĂ

ATOTPUTERNICII METAMORFOZAŢI

Eugen BÂRSAN

În trecut, cum deschideai televizorul, îi vedeai pe Ceauşescu şi pe tovarăşa consoartă. În prezent, cum deschizi televizorul, îi vezi pe dumnealor, Iliescu şi Năstase. Ne adresăm cu dumnealui şi dumnealui pentrucă ei pretind că s'au metamorfozat. Dela comunism la democraţie. În fapt, o metamorfoză care le asigură atotputernicia statului.

Cum se poate un asemenea lucru? Foarte simplu. Cetăţeanul român este prea docil. Din păcate, docilitatea i-a intrat în obişnuinţă. Şi aşa metamorfozaţii îşi întăresc, pe zi ce trece, puterea politică şi autoritatea. Şi asupra instituţiilor statului şi asupra cetăţenilor. Libertatea de a nu fi obedient (în chip prostesc şi umilitor) rămâne un simplu concept-gol. Care scoate în evidenţă caracterul docil al Românului, care reacţionează greu. De ce greu? Pentrucă Românii au o mentalitate paternalistă ieşită din comun. Ei ţin la boala de a trăi sub pulpana statului.

Atotputernicii cheltuiesc banii ţării nu pentru a apăra interesele cetăţeanului, aşa cum ar fi normal. Ci pentru a-şi salvgarda interesele lor (ceea ce este anormal). Toate structurile sunt făcute, în chip exclusiv, pentru controlul populaţiei. S'a întors foaia pe dos, căci populaţia ar trebui să controleze pe guvernanţii metamorfozaţi. Vorbind de control, desigur că sunt şi instanţe, numite ale *"dreptăţii"*. Dar cetăţeanul se duce la ele cu pre-convingerea (dreaptă de altfel) că nu poate câştiga niciodată împotriva atotputerniciei metamorfozaţilor, care parcă nu mai au teamă de nimic.

Pe lângă cele negative, ar mîji la orizont şi ceva speranţe de bine. S'a auzit că într'un sat de munte, din România, o pisică a născut zece pisoi metamorfozaţi-pesedişti. Vă închipuiţi, zece şi toţi pesedişti. Lucru care i-a pus pe jurnalişti să se ducă să vadă şi să raporteze. Ajungând în sat şi găsindu-l pe ţăranul cu pisica, i-au spus acestuia cine sunt şi ce vor. Ascultându-i, ţăranul le-a spus: *"Bine, bine, pisica a fătat zece pisoi pesedişti. Dar, mai nou, s'a întâmplat ceva. Şi anume, numai patru pisoi sunt pesedişti"*. Întrebarea pusă, a fost: *"Dar, cum?!"* Răspunsul: *"Păi, să vedeţi, ieri şase din ei au deschis ochii"*.

Să dea Domnul să facă şi Românii ca pisoii. Să-şi

Continuare în pagina 3

UN SEMNAL DE ALARMĂ

George GEORGESCU

Un fenomen deosebit de îngrijorător este tratat cu o condamnabilă indiferenţă de guvernanţii dela Bucureşti. Este vorba de dinamica evoluţie demografică care prezintă un alarmant semnal de scădere a numărului populaţiei ţării noastre. După trecerea a treisprezece ani dela preluarea puterii de forţele oculte sprijinite logistic din afară, aflăm cu stupoare că populaţia României care era 22,5 milioane de locuitori în anul 1989, numără acum doar 21 de milioane în loc de 25 milioane, cât ar fi fost firesc. Se ştie că raportul dintre sporul natural al natalităţii şi mortalitate trebue să fie în favoarea celui dintâi, în caz contrar ne aflăm în faţa unui declin, care pune în pericol fiinţa unei naţiuni.

După preluarea puterii de către PSD, în România numărul naşterilor a scăzut în mod dramatic, anul trecut rata natalităţii fiind cea mai redusă din ultima sută de ani. În acelaşi timp mortalitatea infantilă a crescut vertiginos, numărul copiilor abandonaţi la fel, de asemenea numărul sinuciderilor, iar mortalitatea, în special la cei de vârsta a treia este o tristă realitate. În fiecare zi îşi pun capăt zilelor din cauza sărăciei mai mult de zece locuitori. Din cifrele statistice ale Asociaţiei Naţionale a Pensionarilor aflăm că în luna Februarie anul curent au murit 20.000 de pensionari, dintre care numai în judeţul Vrancea aproape 1.500, datorită faptului că nu au mai avut acces la medicamente sau din cauza frigului din apartamente. În acest timp bunurile de larg consum şi alimentele au devenit un adevărat lux pentru ei, un kilogram de cireşe vânzându-se la sfârşitul lunii Mai în Bucureşti cu echivalentul unei pensii, adică peste un milion de lei, zece kilograme de prune reprezentând tot venitul lor pe o lună, ceea ce este inadmisibil. Printr'o Ordonanţă de urgenţă a Cabinetului Năstase, îndemnizaţia pentru creşterea copilului care se plăteşte mamei timp de şase luni, a fost plafonată, deşi inflaţia creşte dela o zi la alta. În felul acesta căsniciile tinere sunt descurajate să mai procreeze copii.

Ce se întâmplă în ziua de azi în România nu este o ruşine, cum a declarat ambasadorul USA în ţara noastră, ci o crimă cu premeditare. Cotidianul britanic *"The Herald"* scria de curând că sistemul de sănătate al guvernului dela Bucureşti *"este o catastrofă"*. Criza din reţeaua sanitară se acutizează dar guvernul menţine în fruntea ministerului Sănătăţii un ministru incompetent, a cărui demisie a fost cerută de toate sindicatele sanitare, de Societatea Civilă şi aproape toată presa din România. Pusă în faţa situaţiei critice spitalele TBC, unde *"boala sărăciei"*, tuberculoza face ravagii în rândul tinerilor şi al celor cu mijloace precare de existenţă, Daniela Bartoş a declarat cu cinism: *"Să bea oamenii şi să fumeze mai puţin!"*

"Opriţi genocidul!", au strigat la un miting din Piaţa Revoluţiei medicii, farmaciştii, asistenţii medicali, pacienţii şi pensionarii, care au declarat că în spitale nu există anestezice pentru operaţii, practic nici un fel de medicamente, iar numărul paturilor a fost micşoarat cu 2.000 datorită aşa-zisei reforme a sistemului sanitar. Reţetele gratuite sau compensate au fost reduse în mod substanţial, medicilor interzicându-li-se să le mai elibereze decât numai câteva zile pe lună. Pentru a menţine pe linia de plutire mari firme şi societăţi de stat datornice, guvernul a sustras din fondul destinat pensiilor sume uriaşe, fiecare pensionar fiind furat în felul acesta cu aproape o jumătate din pensia care i se cuvine.

Ce fac în acest timp reprezentanţii puterii dela Bucureşti? Ce măsuri iau pentru stoparea acestui periculos fenomen?

Ion Iliescu, abuzând de prerogativele acordate de o Constituţie arbitrară pe care PNŢCD a refuzat să o voteze, graţiază pe bandă rulantă, criminali cu condamnări definitive. După ce i-a scos nevinovaţi pe Stănculescu şi Chiţac, condamnaţi la câte 15 ani închisoare pentru ordinul dat trupelor dela Timişoara de a deschide foc împotriva manifestanţilor paşnici, printr'un Decret prezidenţial (229/2002), el i-a graţiat şi pe gen. maior Ghiţă Grigore, gen. Dumitru Dragomir şi cpt. Ion Zorilă, vinovaţi de uciderea cu premeditare a 50 de soldaţi în termen şi ofiţeri din UM 0865 Câmpina, care veneau să blocheze pistele aeroportului Otopeni, pentru a face imposibilă aterizarea avioanelor cu trupe ruseşti. Aceşti ofiţeri fuseseră condamnaţi definitiv de CSJ la câte 6 ani închisoare pentru ordinele pe care le-au dat de ucidere a militarilor veniţi să apere aeroportul şi ţara.

Tot Ion Iliescu a mai graţiat şi pe maiorul Constantin Păcuraru care a împuşcat mortal doi tineri la Reşiţa în timpul evenimentelor din Decembrie '89.

Continuare în pag. 6

pag. 2
UN PROCES IMPOSIBIL?
Mihai CREANGĂ

LEGEA ANTICORUPŢIE
Andrei BĂDIN
Pag. 4

DIN ISTORIA NEAMULUI
pag. 9

pag. 12
RECENZII LITERARE

SPORT
CAMPIONATUL EUROPEAN
pag. 19

pag.24
CUM AU FOST CHELTUIŢI BANII

editorial

ILUZIA TRANSPARENŢEI GUVERNAMENTALE

De multe ori, în ziarul nostru s'a menţionat situaţia gravă care se perpetuează în România şi anume - lipsa transparenţei activităţilor Guvernului în faţa electoratului Ţării. Populaţia nu este informată, nici măcar despre evenimentele cele mai importante. Guvernul întrebuinţează un camuflaj special pentru a elimina aspectele care nu-i convin, ele fiindu-i nefavorabile imaginii generale asupra activităţii sale. După interpretările sale, Guvernul prezintă într'o formă diferită aprecierile asupra României făcute de NATO sau de Uniunea Europeană, total diferit de felul cum sunt cunoscute din sursele obişnuite ale massmediei internaţionale.

Dacă apar contraziceri, chiar flagrante, ele sunt trecute toate sub tăcere de către guvern, căci nu trebue stricată imaginea sa în faţa electoratului şi nimeni din mai marii zilei nu se sinchiseşte de respectarea adevărului... Mai mult decât atât, unul din miniştri a declarat public că ziariştii sunt vinovaţi de anumite interpretări eronate ale unor ştiri publicate.

Adevărul este că în multe ziare şi în diverse ocazii s'a vorbit despre lipsa de transparenţă a Guvernului, mai ales în problemele de interes internaţional, prin aceasta atrăgând atenţia asupra unui element esenţial al democraţiei, ceea ce poate crea mari dificultăţi pentru aderarea ţării la NATO şi UE.

Recent, Senatul American a luat o decizie extrem de importantă pentru România, votând în unanimitate pentru extinderea NATO, cu includerea a 7 ţări foste comuniste, printre care şi România.

Cu această ocazie s'au stabilit şi câteva puncte cu explicaţii complete, date de Comitetul Senatului, privind însemnătatea hotărîrii luate în şedinţa din 30 Aprilie 2003, cu includerea cerinţelor militare şi a obligaţiilor politice ce revin ţărilor respective.

Până la mijlocul lunii Mai 2003 - Guvernul, cu intenţie, nu a comunicat oficial informaţiile cuvenite şi cerinţele stricte stabilite de către Comisia de Relaţii Externe a Senatului American, deşi poporul român este direct interesat în acest eveniment extraordinar. De aceea, afirmăm că Partidul Social Democrat conduce dictatorial, prin guvernul de azi al lui Adrian Năstase.

Un alt aspect de lipsă de transparenţă îl constitue Tratatul cu Rusia, despre care se vorbeşte de multă vreme, fără să se ştie bine despre ce este vorba. S'a anunţat de mai multe ori de către Guvern că se va semna Tratatul la diferite date, dar mereu aceste date s'au schimbat, fiind însoţite de explicaţii puerile, mereu diferite în conţinutul lor, încât nu se poate pune bază pe nici una din aceste explicaţii.

Poporul român, la ora aceasta, nu ştie cu deplină claritate despre ce este vorba în acest Tratat. În contestul diplomaţiei de azi a Ţării nici un fel de Tratat cu Rusia nu se poate bucura de vreun fel de încredere. Şi pe bună dreptate, deoarece această diplomaţie nu a fost pregătită în tradiţiile adevărate ale diplomaţiei româneşti, care a avut o nesfârşită serie de împliniri majore. Diplomaţia de azi vine cu o altă structură, fundamental marxistă, care este complet străină şi contrară structurilor tradiţiilor naţionale.

Nomenclaturiştii de azi nu au respectul necesar pentru valorile naţionale. În cazul în speţă, tratează chestiunea Basarabiei şi a Tezaurului din 1918, ca pe nişte treburi de disputa banală, fără să se insiste că nu este o chestiune de a stabili locul Tezaurului şi de a avea vreo lămurire (oricare ar fi pretenţiile ruseşti) despre provincia românească, Basarabia.

În toate documentele existente, în Europa, Rusia sau România, există dovezi grăitoare că Basarabia este o provincie românească dela începutul existenţei sale, ce a fost răpită Ţării Româneşti în mai multe rânduri, în modul cel mai barbar, pentru ca apoi Rusia s'o ofere Ucrainei care, cu perversitate, se consideră complet nevinovată în legătură cu această ofertă.

Grav este că Guvernul actual este fricos şi nu explică poporului situaţia reală, în context istoric şi nu are curajul să susţină, cu documente, cauza drepturilor naţionale, să spună toate aceste lucruri în faţa opiniei mondiale.

O pace reală între România şi Rusia nu se poate stabili pe falsuri, scornite fie de diplomaţia rusească, fie de firava diplomaţie a nomenclaturii comuniste. Ministrul de Externe Geoană, până mai ieri aservit ocupaţiei comunsite, nu lucrează cu valorile istorice care să sprijine diplomaţia cu adevărat românească, ce a existat până la terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, când a apărut tragica perioadă a domniei marxiste şi bolşevice în toate straturile de existenţă românească, inclusiv în domeniul diplomaţiei.

Trăim o adevărată tragedie şi astăzi, ca şi din 1945 până în Decembrie 1989. Totul se construieşte pe baze neocomuniste, cu subterfugii ridicole de conducere şi cu o imensă incompetenţă. Şi asta din cauza domniei atotputernice a unui guvern ilegitim şi dictatorial.

Situaţia existentă este un atentat vicios la adresa democraţiei. În fapt, democraţia din România este o mincIună cu care este amăgit poporul. Adevărul, pe de altă parte, este că starea de deficienţă structurală a iluzoriei democraţii din România nu va putea să mai dureze multă vreme. Presiunile democraţiilor externe vor ajuta la curăţirea tuturor tarelor din ţara noastră.

Este o concluzie tristă, dar adevărată. Instaurarea unui regim democratic nu se va putea împlini din interior, unde domneşte neocomunismul, ci prin ajutor din exterior, dela ţările libere şi cu adevărat democratice.

GEORGE BĂLAŞU

Un proces imposibil?

Mihai CREANGĂ

N'am aflat nici acum cine-a tras în noi după două'j doi... N'am aflat nici acum unde au fost îngropaţi Iuliu Maniu sau Gheorghe Brătianu, sau atâţia alţii, mai puţin cunoscuţi, care mai trăiesc doar în memoria îndurerată a familiilor lor... Cei care au fost jefuiţi de avutul lor nu-şi recapătă drepturile decât ciuntite şi cu ţârâita, uneori după costisitoare apeluri la Justiţia europeană, căci Justiţia ţării noastre s'a specializat în *"trasul de timp"* sau în sentinţe nedrepte. Procesul ucigaşilor lui Gheorghe (Babu) Ursu trenează, iar foştii ofiţeri de Securitate şi de Miliţie care ar trebui să figureze ca inculpaţi sunt foarte rar deranjaţi din vilele lor dobândite prin rapt pentru a fi citaţi doar ca martori. Foarte curând, Consiliul Naţional de Studiere a Arhivelor Securităţii, născut oricum impotent, va fi - pentru liniştea Cupolei - castrat cu forme legale. Cărăm cu noi un trecut urât şi sângeros, ale cărui victime, martiri sau eroi pot fi cunoscuţi, eventual şi prăznuiţi oficial, dar călăii, tortionarii, inspiratorii şi şefii vigilenţi ai acestora beneficiază de o continuă impunitate, ba chiar de biografii trucate şi neruşinate elogii. Remuşcări pentru răul făcut? Nu se cunoaşte decât un singur caz - i s'au dedicat o carte şi un film. Însă nu i s'a implinit singura dorinţă: aceea de a fi judecat. Până acum, cel puţin, de câte ori s'a încercat deschiderea unui proces al comunismului, tot de atâtea ori a urmat un cor de vaiete şi de proteste care au condus, de fiecare dată, la ofilirea rapidă a iniţiativei. Încă din primele zile de după 22 Decembrie 1989, fostul mare maestru al Propagandei Ion Iliescu a trasat linia *"argumentelor"* care diabolizau orice încercare de a-i găsi pe cei vinovaţi de dezastrul ţării: procesul comunismului ar fi implicat, chipurile, 4 milioane de membri de partid şi familiile lor, plus alte câteva milioane de utecişti - ce mai, reieşea din spusele *"ade-văratului revoluţionar, el însuşi fiu de revoluţionar"* că mai tot poporul român urma să fie inculpat şi să fie supus *"vânătorii de vrăjitoare"*. Deşi mai şubrezită chiar decât *"fericirea de a învăţa în marea Uniune Sovietică"*, sofistica fostului şef al Propagandei ceauşiste a fost rapid *"însuşită de mase"*. Aşa au ajuns chiar intelectuali de marcă să declare că procesul comunismului este imposibil. Şi aşa am ajuns noi un popor fără regrete, fără remuşcări. Trăim în prezent şi construim din nou *"viitorul luminos"*. Sub aceeaşi *"înţeleaptă conducere"*!

PNŢCD SE ORGANIZEAZĂ

• Partidul Popular European susţine PNŢCD • Un juriu de onoare va decide sancţiunile din PNŢCD

Dan ANTONIU

Preşedintele Victor Ciorbea a anunţat că Partidul Popular European (PPE) şi-a exprimat susţinerea fără rezerve pentru PNŢCD şi preşedintele său, sprijin ce se va manifesta în continuare pe toate planurile şi va veni şi din partea fundaţiilor creştin-democrate şi populare. Ciorbea, care a fost prezent la reuniunea Biroului Politic al PPE, din 5-6 Mai, dela Bruxelles, a spus că liderii creştin-democraţi europeni au analizat şi situaţia PNŢCD.

Concluziile analizei PPE arată că familia partidelor din PPE percepe formaţiunea ţărănistă ca pe singurul partener din România. Liderii PPE consideră că dezastrul electoral din 2000 este consecinţa luptelor interne, a greşeli politice, dar şi a infiltrării partidului, încă din 1990, de către vechile structuri, adică de puterea actuală, a mai spus liderul ţărănist. El a susţinut că şi în opinia PPE, dar şi în opinia sa, PNŢCD este ţinta atacurilor permanente ale Puterii, care încearcă controlarea sau distrugerea acestuia. Ciorbea a subliniat că liderii PPE înţeleg foarte bine ceea ce se întâmplă pe scena politică românească.

La solicitarea de a face precizări asupra infiltrării PNŢCD de către actuala Putere, liderul ţărănist a precizat că ea se foloseşte de *"persoane, personaje sau grupuri, din interior sau din afară, care se luptă pentru promovarea altor proiecte politice"*. El a spus că PPE are nevoie de un partid creştin-democrat şi nu are nevoie de *"coopera - tive sau de construcţii politice care se pretind a aparţine familiei creştin-democrate"*. În opinia sa, cei care lucrează pentru astfel de construcţii politice *"direct sau indirect, conş - tient sau inconştient"* lucrează pentru actuala Putere, întrucât tentativa de divizare, printr'o construcţie *"fantomă şi utopică"* face jocul puterii.

PNŢCD îşi va modifica statutul, în vederea desemnării unui Juriu de onoare, format din persoane fără funcţii de conducere, care va fi singura instanţă ce aplică sancţiuni, pentru a elimina orice suspiciuni în privinţa acestor decizii, a anunţat liderul partidului, Victor Ciorbea.

Juriul va avea atribuţii de *"jurisdicţie deplină"* şi va fi alcătuit din membrii de onoare ai partidului şi din personalităţi *"de excepţie"*, scopul fiind separarea forului de conducere de această instanţă.

Probabil, inclusiv cauzele aflate pe rol, respectiv contestaţiile celor sancţionaţi recent vor fi declinate către această instituţie de jurisdicţie, a declarat Ciorbea.

Ciorbea a anunţat şi propunerea de încetare a activităţii Consiliului Naţional de Coordonare, al cărui mandat se încheie la 27 Iulie şi revenirea la Biroul Naţional de Conducere (BNC), care va avea întruniri lunare.

Astfel, vor fi reactivaţi toţi vicepreşedinţii, a spus Ciorbea, menţionând că, pentru asigurarea conducerii curente, va fi constituit un Birou Executiv al BNC.

Însă, deciziile privind structura forurilor de conducere vor fi supuse aprobării Consiliului Naţional de Coordonare, a precizat Ciorbea. Călin Cătălin Chiriţă s'a întors în PNŢCD.

Preşedintele PNŢCD Victor Ciorbea a anunţat revenirea în partid a lui Călin Cătălin Chiriţă, fost secretar general al Partidului Popular Creştin (PPC), împreună cu cel puţin zece organizaţii judeţene şi de sector din această formaţiune.

El a precizat că, *"în mod firesc"*, pentru toţi cei care vor face acelaşi gest, vor fi anulate toate sancţiunile acordate în 2001, cu ocazia *"evenimentelor regretabile"* petrecute atunci în PNŢCD.

Ciorbea consideră că *"este important"* faptul că se întorc în PNŢCD cei care cred în proiectul politic al acestui partid, astfel de decizii fiind importante pentru procesul de refacere a unităţii creştin-democrate şi consolidarea partidului.

Liderul ţărănist a spus că viceprimarul general al Capitalei nu a condiţionat reîntoarcerea de acordarea unei anumite funcţii, dar a precizat că forurile de conducere *"nu vor putea ignora experienţa sa politică şi administrativă"* şi Chiriţă va fi cooptat în conducerea partidului.

Călin Cătălin Chiriţă spune că trebue lăsate de o parte orgoliile şi trebue puse bazele unui partid creştin-democrat *"sănătos"* întrucât, atâta timp cât nu se dezvoltă o astfel de formaţiune, România va avea foarte mulţi paşi de făcut până la integrarea în structurile europene.

Întrebat de ce şi-a schimbat opiniile din 2001, când a criticat PNŢCD, Chiriţă a spus că, acum, marea majoritate a celor implicaţi în luptele din vara acelui an sunt fie suspendaţi, fie în afara partidului, la *Acţiunea Populară*.

PNŢCD este, în prezent, aşa cum ceruse fostul preşedinte Andrei Marga, un partid *"curat"* în care unele persoane au făcut pasul înapoi *"de voie sau de nevoie"*, a adăugat Chiriţă.

Victor Ciorbea a adăugat că, în urmă cu două săptămâni, a avut o discuţie *"între patru ochi"*, pe durata a 6-7 ore, cu preşedintele PPC Vasile Lupu, la finalul căreia se ajunsese la o soluţie *"mai mult decât rezonabilă"*.

Liderul ţărănist a remarcat că, deocamdată, Vasile Lupu a optat pentru alt proiect politic.

Victor Ciorbea a menţionat că în această lună va veni la Bucureşti vicepreşedintele PPE Wim van Velzen pentru a discuta cu conducerea ţărănistă şi fundaţiile creştin-democrate programele concrete ce urmează a fi derulate.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC"?

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4651

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $50 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$35 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$30 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

UITATA MINERIADĂ

Mihaela MOISIN

Se împlinesc anul acesta 13 ani dela sângeroasa *"degajare"* a Pieţei Universităţii din Bucureşti de *"golanii"* anticomunişti. 13 ani în care lumea i-a uitat pe cei care şi-au dat viaţa pentru libertatea semenilor lor. I-au uitat toţi, prieteni sau cunoştinţe, doar mamele încă îşi mai şterg ochii încercănaţi care nu mai au lacrimi de atâta plâns. I-au uitat şi cei cu care au împărţit un petec de caldarâm din zona liberă de comunism şi cei care datorită lor au ajuns în ţări străine ca să-şi caute norocul. I-a uitat şi Marian Munteanu, în care ei au crezut şi pe care l-au ascultat şi urmat, ca pe un adevărat conducător, dar care s'a retras în turnul său de fildeş sau s'a pierdut în negura uitării. I-au uitat toţi şi pe ei aşa cum i-au uitat şi pe cei ce şi-au început şi sfârşit tinereţea în închisorile comuniste, pentru un ideal, pentru o Românie întregită şi liberă de comunism. Şi uitându-i pe toţi, unii pribegesc prin lume, după averi şi bunăstare, adoptând lozinca *"eu nu fac politică"*, făcând astfel jocul puterii. Alţii, rămaşi în ţară se capitalizează, fiecare cum poate, iar cei ce nu reuşesc explică cum era mai bine pe vremea lui Ceauşescu.

Trist este că i-au uitat tocmai cei care, folosind termenii de *"revoluţie"* şi *"mineriadă"*, au profitat de un azil politic într'o ţară occidentală. Parcă-i aud şi azi vorbind de participarea lor la revoluţie, la mineriadă, necazurile pe care le-au îndurat din cauza Securităţii şi a minerilor aduşi în Capitală de conducător pentru a face *"ordine"*. Care mai de care povestea prin ce-a trecut, din ce bătaie de-abia a scăpat etc. Îmi amintesc cum condamnam guvernele ţărilor occidentale care nu voiau să înţeleagă pericolul care îi aştepta în România pe cei ce nu primeau azilul politic şi erau trimişi înapoi pe capete. Azi, cred însă că reprezentanţii acestor guverne au fost mai buni psihologi decât mine şi decât alţii ca mine. Într'un fel sau altul, majoritatea tinerilor plecaţi s'au stabilit în ţările în care au cerut adăpost şi n'a trecut mult timp până să uite de propria lor ţară, de familie, de rude şi prieteni, de cei datorită cărora se bucură de bunăstarea occidentală, în sunet de manele şi fum de mititei. Ei sunt cei mai aprigi critici a tot ce este românesc, ei sunt cei care, având vacanţe, preferă să se ducă în Turcia sau Cuba, în *"însule"*, necum în România. I-au uitat toţi - şi cei plecaţi şi cei rămaşi în mizeria neagră de după revoluţie.

Mass-media aminteşte vag şi rar de cei ucişi sau schingiuiţi în Decembrie '89 sau Iunie '90, în timp ce cei ce i-au ucis sau torturat se plimbă în libertate în ţară sau în străinătate.

O relatare scurtă în ziarul *"România liberă"* - *"13-14 Iunie rememorat cu lozinci antiilieşciene"* ne spune că *"Spiritul Pieţei Universităţii a reînviat timid în locul în care acum 13 ani minerii devastau cu sălbăticie Capitala, iar Preşedintele Iliescu mulţumea <răspunsului de solidaritate muncitorească> dat la chemarea sa"*. În Piaţa Universităţii, un număr de studenţi dela Facultatea de Istorie au scandat *"Iliescu-KGB, adevărul unde e?"*, *"Vrem dosarele Securităţii"*, *"Avem putere, avem dosare şi nu avem pic de onoare"*, *"Românii au uitat / Păcat, păcat de sângele vărsat"*.

Într'adevăr, Românii au uitat! Şi ce păcat! Pentru aproape un an de zile, România a fost o eroină. Dar numai atât. Căci cei ce au vrut să scape doar de Ceauşescu şi nu de comunism s'au instalat în scaune pluşate şi au transformat România într'o ţară de lumea a treia.

Manualele de istorie îi învaţă pe copii cum să înveţe şi ce să înveţe din istorie, iar peste valorile adevărate se aşterne praful. Aceiaşi *"barzi"* ai binefacerilor comuniste de aproape 50 de ani îl regretă în continuare pe *"bătrânul"*, pe aceeaşi strună. Aceleaşi cozi de topor sunt azi în posturi de conducere, iar aceiaşi nomenclaturişti spală azi creierele tinerilor, tot aşa cum aproape 50 de ani le-au spălat pe cele ale părinţilor lor. Cultura ţinută în realismul socialist, de artă cu tendinţă, s'a transformat rapid în artă comercială. Nimic solid, nimic sănătos nu se publică, iar atunci când aceasta se întâmplă, tirajul este prea mic pentru a avea un efect pozitiv asupra tineretului.

Depresia, astenia, stresul, sinuciderea devin boli sociale, natalitatea scade, mortalitatea creşte, corupţia este în floare la cel mai înalt nivel, iar cei care sunt încă sănătoşi fizic şi nu sufere de cele de mai sus, sunt bolnavi de amnezie. O amnezie indusă de un guvern care pare să tragă ţara în jos, care parcă vrea s'o ducă la dispariţie.

Cei ce vor să scoată poporul din starea de amorţeală şi amnezie nu pot, iar cei cei pot nu vor...

ATOTPUTERNICII METAMORFOZAŢI

Urmare din pagina 1

deschidă ochii. Deschiderea ochilor e un lucru care trebue să fie. Căci numai aşa poate veni mântuirea de metamorfozaţi. Oricât şi-ar imagina aceşti metamorfozaţi-guvernamentali că ei trăiesc ca în povestea *"Albă ca zăpada"* şi se afişează ca *"cei mai curaţi din ţară"*, ei sunt blestemaţii care sug venele sângelui românesc până la veştejire. Încet, încet vine timpul când în poveştile lor mântuitoare nu mai crede nimeni. Adevărul este destinat să iasă la iveală.

Tehnica manieristă a metamorfozaţilor care au comunismul în sânge, pe lângă altele, duce la capitolul-dramă de redistribuire de avantaje materiale în favoarea unora şi defavoarea sau detrimentul celor mulţi. Şi cu asta maşinăria, de lăudabilă imagine, plesneşte. Făcând loc imaginii mizeriei umane, victima moluştei politice numită metamorfoză (PSD). Vestigiile acesteia fac ravagii. Este reflexul naturii sale. Şi, de notat: când această *"natură"* te îmbrăţişează, ea te sugrumă. Şi când te sugrumă, ea delirează în sinea ei. O delirare în care se reflectă victoria metamorfozată PCR-PSD. Încărcată greu de imoralitate şi de netrebnicie. În plus şi cu puls de criminalitate. Căci, din multe puncte de vedere, ce fac metamorfozaţii este asemenea unei crime ori chiar mai mult.

Destinul politic al României este legat de oameni politici autentici şi de programe autentice. Nu de metamorfozaţii demnitari ai ţării care azi, ca şi ieri, întorc spatele destinului românesc. Ei fiind preocupaţi foarte pe faţă şi foarte pe ascuns, doar de destinul lor (PCR-PSD).

Să nu se uite comunismul de care ţara a avut parte. Cu un Gulag şi cu o Securitate. Aceste cuvinte rezumă 50 de ani de istorie a României. O istorie cruntă a terorii, a crimelor, a umilinţelor şi a fricii. Cei care au făcut parte din cadrele terorii roşii ale acestei istorii sunt metamorfozaţii de azi, de care vorbim. Şi care şi-au însuşit puterea şi după Revoluţie.

Dacă ieri Aiudul, Jilava, Piteştiul, Gherla şi alte părţi au fost locurile de întemniţare a moralei, a demnităţii şi a vredniciei de a fi bun Român, România azi continuă, într'altfel, acelaşi drum. Imaginea ei de astăzi este un blestemat Gulag, în libertate, al sărmanilor oameni-cumsecade, care privesc neputincioşi cum nedemnitatea a devenit o chestiune de prestigiu şi de onoruri festive de stat.

Un exemplu cras într'o asemenea privinţă este şi aducerea rămăşiţelor pământeşti din Portugalia ale majestăţilor (amantul) Carol al II-lea şi (amanta) Wolf-Lupescu, pentru a fi înhumate, cu onor festiv militar de stat, la Mânăstirea Curtea de Argeş. Este de neînchipuit! Carol şi Lupeasca în Cetatea Basarabilor, alături de mărimi domneşti.

În timpul interbelic toată lumea vorbea de necinstea dela Palat şi de cinstea indubitabilă a omului politic opoziţionist - Iuliu Maniu.

Epilog: Carol şi Lupeasca (amândoi ruşinea ţării) înmormântaţi cu onor festiv la Curtea de Argeş. Maniu (cinstea de demnitate a ţării) omorît cu zile în temniţa dela Sighetul Marmaţiei şi aruncat la gunoi.

În zilele celui mai sălbatic atentat adus istoriei, moralei şi demnităţii (Cetatea Basarabilor) cineva a întrebat: *"Dar, ce-i cu Maniu?"* Metamorfozaţii au răspuns: *"De Maniu să se ocupe istoricii"*... Altfel spus, metamorfozaţii onorează numai pe cei care sunt de teapa lor. Restul rămâne în seama istoricilor.

Eugen BÂRSAN

CONCEPTUL INCERTITUDINII CERTE

Viorel PALTIN

Trăim în era conceptelor politice deschise: orice lucru este posibil, cu condiţia de a nu fi, până la urmă, imposibil. Altfel spus, *"factorii de răspundere"* pot decide oricum, cu condiţia de a nu lua o hotărâre exact contrară... Acest lucru este cu totul sigur şi nimeni nu se poate îndoi de acest simplu şi clar adevăr! Avem, prin urmare, o certitudine care acoperă ambele faţete ale problemei, indiferent de cât de antagonică pare situaţia... Ca la prezicerea vremii: se poate deci spune că *"mâine va fi vreme frumoasă sau vreme urâtă, va fi senin, soare, sau dacă va fi noros s'ar putea să plouă, să ningă sau să avem lapoviţă. Dar este posibil să fie exact pe dos..."* Din această dilemă nu se poate ieşi!...

"Un concept deschis te lasă să crezi ce vrei". Cu acest soi de instrument teoretic operează frecvent, în practică, politica românească, care se umple din ce în ce mai mult de... originalitate. El poate fi definit în termeni lapidari ***conceptul incertitudinii certe***. Asta s'ar traduce cam aşa: e sigur că nimic nu e sigur, dar totul e posibil, precum şi că totul ar putea fi imposibil. Această nouă izbândă politico-filosofică pune cu botul pe labe logica formală, matematicile euclidiene şi neoeuclidiene, ipotezele din teoria Kant-Laplace, fizica cuantică, teoria relativităţii, mendel-morganismul, transformarea *"masei brutale"* sau brute în energie, conceptul genomului, structura ADN, levitaţia şi transmigraţiunea sufletelor din folclorul nostru neaoş, panteismul indian sau chinezesc, în general, orice a emis sau ar mai putea concepe mintea omenească în trecut, prezent şi viitor...

Reprezentanţi de prim rang ai Guvernului de azi al României se exprimă adesea, dacă nu... mai întotdeauna, astfel: *"**vrem** din toată inima să stârpim plaga corupţiei în ţara noastră... vedem plaga, vedem corupţia, dar nu zărim corupţii... - **vrem** să deconspirăm fosta Securitate ca poliţie politică, dar conspirăm deconspirarea... - **vrem** să privatizăm economia naţională şi, dacă se poate, chiar internaţională... în beneficiul propriu... - **vrem** să asanăm justiţia, s'o "optimizăm" o asanăm până o... eradicăm - **vrem** să combatem conflictul de interese, aşa încât cei care deţin demnităţi în stat să nu se mai ocupe de afaceri personale în conflict flagrant cu ... interesul, dar în conflict cu interesul nu e conflict de interese şi se admite, după cum minus cu minus dă... plus... V'aţi prins? - **vrem** să aderăm la NATO şi să ne integrăm în Uniunea Europeană, pentru asta ne trebue imagine... imaginară! - **vrem** să le oferim Românilor locuri de muncă "pe pâine" - **vrem** să mărim veniturile populaţiei prin metoda originală "CC PCR", Creşterea Continuă a Preţurilor de Consum Recorelate dela dolar la... euro - **vrem** să reducem costurile facturilor la încălzire, gaze, apă caldă şi rece "vara nu-i ca iarna", sau vezi înţelepciunea populară - "nici o pasăre ca... porcu'", când chefuiesc directorii regiilor - **vrem** să ieftinim carburanţii, încercând să inventăm un motor care să meargă cu lapte, că e mult mai ieftin ca benzina - **vrem** să eradicăm poluarea urbană şi rurală cu ajutorul cianurii dela Roşia Montană... - **vrem** să asigurăm asistenţa medicală fără medicamente şi paturi în spitale - **vrem** să sporim neîncetat, "neabătut", salariile personalului didactic, le vom da şi lor "cornul... abundenţei şi laptele" sau răbdări prăjite la... testele grilă de bac - şi, nu în ultimul rând, **vrem**..."*

Cine zice că nu există voinţă politică? Numai că în realitate cam ce ***vrem*** se întâmplă aproape în toate privinţele altminterea... Ce să-i faci? Dacă s'a *"decis altfel"*... Acum câteva zile, un înalt demnitar al Guvernului, Octav Cosmâncă, vorbind despre pachetul de legi anticorupţie aflat în *"pritoceală"* la Onor Guvern - când guvernul nostru *"pritoceşte"* ceva putem fi siguri că... nimeni nu se va putea atinge de... el - a afirmat că în cazul parlamentarilor interdicţiile de a face afaceri private *"se vor aplica imediat, nu dela alegerile viitoare"*, dar a ţinut să adauge... prudent *"dacă nu se va decide altfel"*... Iată aşadar ***conceptul incertitudinii certe*** în acţiune, contribuţie esenţială la *"teoria şi practica"* politicii de... *"paiaţă"*: aplicarea imediată e sigură, cu condiţia să nu se hotărască ***altfel***... Cum adică altfel? Adică să nu se aplice deloc, niciodată, nici imediat şi nici după aceea...

Dar... dacă se va decide ***altfel*** decât ***altfel***? Ei bine, dacă va fi să fie aşa, atunci va fi fiind cu adevărat... incomparabil mai altfel decât ***altfel***, ceea ce, în ultima analiză... finală, înseamnă cam... tot un drac!

ASOCIAŢIA CULTURALĂ ROMÂNĂ
DIN HAMILTON, ONT. CANADA

VĂ INVITĂ LA

Centrul Cultural "Nae Ionescu" dela Câmpul Românesc

TABĂRA DE VARĂ
DELA CÂMPUL ROMÂNESC

20 Iulie - 27 Iulie

Tema simpozionului din acest an este:
ISTORIE ŞI TRADIŢIE ROMÂNEASCĂ
(Conferinţele au loc în fiecare seară începând dela ora 7.00 p.m.)

Pentru informaţii telefonaţi la: (905) 389 06 44 - (905) 387 06 37

LEGEA ANTICORUPŢIE, O BĂTAIE DE JOC

Andrei BĂDIN

Pentru a alinia standardele româneşti la cele ale Uniunii Europene, guvernul Adrian Năstase a propus şi Parlamentul, în majoritate format din PSD, a adoptat o aşa-zisă Lege Anticorupţie. Actul legislativ a suferit însă schimbări succesive astfel încât forma finală poate fi mai curând caracterizată ca reprezentând o lege procorupţie, membrii Guvernului şi ai Parlamentului fiind nevoiţi să facă un simulacru din declararea averilor. Astfel, averile acestora publicate pe site-urile celor două Camere şi ale Executivului ne înfăţişează nişte politicieni săraci, chiar pauperi, care o duc de pe o zi pe alta destul de prost. În fapt, este vorba de un exerciţiu de imagine pentru a păcăli populaţia în privinţa averilor imense pe care le-au făcut mulţi din cei care s'au perindat la Putere în ultimii 14 ani.

Unele declaraţii de avere sunt chiar hilare. Petre Roman şi secretarul general al Guvernului, Şerban Mihăilescu, de exemplu, nu au nici o locuinţă proprietate personală în Bucureşti. Alţii chiar sfidează ca, de exemplu, ministrul transporturilor, Miron Mitrea, care recunoaşte că plăteşte impozitul anual pentru vila sa o sumă echivalentă cu aproape 70.000 USD pe an, ceea ce înseamnă că fostul sindicalist stă într'un soi de palat, iar în plus mai are şi două automobile de lux.

Parlamentarii şi-au trecut averile pe numele copiilor

În plus, afaceriştii pesedişti intraţi în Parlament sub pulpana Partidului-Stat nu au nici ei vreo problemă. Deoarece legea anticorupţie a fost schimbată prin anularea precizării că este interzisă transferarea averii către membrii familiei. Majoritatea parlamentarilor şi-au trecut avuţia pe numele copiilor sau soţiilor apărând astfel situaţii hilare în care un copil de câţiva anişori este ditamai patronul de *holding*. Astfel, afacerişti celebri ca Triţă Făniţă sau Mitică Dragomir s'au declarat public săraci şi au recunoscut cu rânjete de satisfacţie faptul că şi-au trecut averile pe numele copiilor sau soţiilor.

Astfel că, din acest punct de vedere dar nu numai, legea anticorupţie a fost schimbat nimic. Românii nu pot afla averile aleşilor lor iar Uniunea Europeană, cea care a impus legea, a fost pur şi simplu trasă pe sfoară conform celebrei de acum şmecherii româneşti, care nu ne-a făcut decât rău de-a lungul anilor.

Năstase are timp să predea la trei facultăţi pentru a se întreţine

Hilară este şi declaraţia de avere a Premierului Adrian Năstase despre care se ştia că deţine o avere impresionantă. Şeful Executivului recunoaşte că are un cont de peste 10.000 de euro dar şi că are datorii de acelaşi calibru. Şi, spune Năstase, datorită acestui lucru trebue să muncească atât la vila dela Cornu cât şi ca profesor universitar la trei universităţi, printre care una la Craiova. Declaraţia de venit a premierului poate stârni râsul dacă ni-l imaginăm pe săracul premier făcând naveta la Craiova pentru a preda de câteva ori pe săptămână şi a face acelaşi lucru la alte facultăţi din Bucureşti, deoarece ne punem întrebarea când mai are timp să guverneze. Sau aceasta o fi explicaţia că nu merge nimic în România? Deoarece Năstase trebue să-şi întreţină familia *"săracă"*.

Totuşi, premierul recunoaşte că împreună cu soţia, fiica fostului ministru comunist Angelo Miculescu, au vreo cinci case, părţi din alte apartamente, colecţii de icoane, tablouri şi bijuterii. Colecţia lui Adrian Năstase este, de fapt, celebră. Se ştie din anumite surse că acesta a strâns lucruri foarte preţioase iar pentru a *"intra"* la şeful Guvernului trebue să

ADRIAN NĂSTASE

vii cu o lucrare importantă de artă. Evaluarea făcută de unele surse colecţiei premierului indică suma de 2 milioane USD.

De altfel, să ne reamintim că imediat după câştigarea alegerilor, Năstase a fost principalul adversar al declarării averilor. Pe diferite scuze, mai mult sau mai puţin penibile. Una din cele care au făcut carieră este aceea că vor afla hoţii unde trebue să dea spargerile, de parcă Năstase ar sta în Rahova, unde fac legea ţiganii, şi nu în buricul târgului păzit strașnic de sepepişti şi garda personală de nu mişcă nici vântul, nici pământul.

Nu se declară decât "un cont de peste 10.000 euro"

Marea problemă a legii anticorupţie este declararea conturilor bancare. Se cere doar menţionarea dacă cel în cauză deţine *"un cont"* de peste 10.000 de euro. Acest lucru înseamnă că cel care de exemplu are trei conturi de câte 9.999 euro nu declară nimic. De asemenea, cel care acceptă că are un cont de peste 10.000 de euro nu trebue să menţioneze suma, chiar dacă aceasta este de câteva milioane de euro.

Modalitatea în care s'a pus la cale această lege denotă un dispreţ nu numai faţă de organismele europene şi internaţionale care ne tot presează cu problema spinoasă a corupţiei, dar mai ales faţă de simplul cetăţean, cel care înghite gogoşile declarate de guvernanţii şi aleşii noştri din Parlament. Se poate spune chiar că este o bătaie de joc, una din cele mai mari cacialmale de după aşa-numita Revoluţie din Decembrie 1989.

Liniştea celor care şi-au transferat averile sau care nu le-au declarat pe cele reale este asigurată de faptul că Legea anticorupţie nu prevede nici un mijloc prin care să fie controlate declaraţiile, neexistând ca atare şi nici o sancţiune pentru cei care au omis să declare anumite bunuri. Totodată, nu poate fi identificat un bun obţinut prin căi nelegale deoarece parlamentarii şi membrii Guvernului nu au fost întrebaţi despre veniturile lor din ultimii 14 ani. Explicabil, deoarece în acest caz, în urma unui calcul simplu al veniturilor obţinute se putea trage concluzia dacă cel în cauză a avut bonitatea financiară pentru a-şi cumpăra bunurile declarate.

NORMELE METODOLOGICE LA LEGEA CASELOR NAŢIONALIZATE, PRAF ÎN OCHII PROPRIETARILOR

Ileana BIDIAN

La doi ani dela apariţia legii privind regimul juridic al imobilelor confiscate de regimul comunist, au apărut şi normele metodologice de aplicare a acesteia.

De prevederile legii vor beneficia urmaşii proprietarilor ale căror imobile au fost preluate abuziv în perioada 6 Martie 1945 – 22 Decembrie 1989, dar şi cei ale căror imobile au fost rechiziţionate în temeiul Legii 139/1940. Prin *"imobile confiscate abuziv"* se înţelege atât locuinţele, cât şi spaţiile comerciale, societăţi sau terenuri.

Cei care au avut mai multe locuinţe care au fost confiscate de comunişti cu plata unor despăgubiri îşi pot primi imobilul înapoi doar dacă acesta se mai află în proprietatea statului. Ei trebue să returneze însă suma primită ca despăgubire actualizată cu indicele inflaţiei. Dacă între timp, locuinţa respectivă a fost vândută, fostul proprietar va primi *"măsuri reparatorii prevăzute de lege pentru diferenţa dintre despăgubirea primită, actualizată cu indicele inflaţiei, şi valoarea reală a locuinţei preluate. Stabilirea valorii despăgubirilor se face pe baza unei expertize efectuate de comisia internă de evaluare a unităţii deţinătoare. Dacă proprietarii sunt nemulţumiţi de expertiză, pot opune o alta, realizată pe cheltuiala lor"*.

Dacă restituirea aceluiaşi imobil este solicitată de mai multe persoane care nu sunt rude, dar au fost coproprietari, restituirea se va face conform cotelor înscrise pe actul de proprietate. În cazul în care doar o parte dintre proprietari cer retrocedarea imobilului, ei vor primi tot cota parte care li se cuvine. În cazul în care imobilul confiscat a avut un singur proprietar care are mai mulţi urmaşi, decizia de restituire se va da pe numele tuturor, urmând ca aceştia să-şi împartă moştenirea. Şi proprietarii ale căror imobile au fost demolate vor primi despăgubiri. Acestea vor fi calculate în funcţie de valoarea imobilului la data demolării, actualizată cu indicele inflaţiei/coeficient de actualizare.

Pentru imobilele care nu mai pot fi restituite în natură se vor acorda titluri de valoare nominală, care pot fi folosite pentru cumpărarea de acţiuni la societăţile care vor fi privatizate. Titlurile de valoare nominală sunt înscrisuri speciale cu valori dela 500.000 de lei la un miliard de lei. Pentru obţinerea lor, proprietarii trebue să depună la Biroul central din cadrul Ministerului de Finanţe actul prin care s'a stabilit măsura reparatorie privind acordarea acestei forme de despăgubire. Acesta trebue să fie în original sau copie legalizată şi va trebui să fie însoţit de o cerere în care, pe lângă datele de identificare, să se specifice şi adresa la care va fi înştiinţat oficial. În 30 de zile dela primirea actelor, Biroul central trebue să comunice trezoreriei de unde se vor putea ridica titlurile de valoare nominală. Titlurile de valoare sunt garantate de stat timp de 7 ani. Foştii proprietari pot folosi titlurile la achiziţionarea de acţiuni la societăţile care vor fi privatizate sau pot cere direct acţiuni la societăţile listate pe .bursă. Lista firmelor care vor acorda acţiuni va fi stabilită de instituţiile implicate în privatizare.

Nu sunt considerate preluări abuzive cazurile în care proprietarii nu şi-au plătit creditele contractate pentru cumpărarea imobilelor. De asemenea, legea nu se va aplica în cazul imobilelor a căror confiscare a fost decisă de Justiţie ca pedeapsă pentru săvârşirea unor infracţiuni economice grave, crime contra umanităţii sau crime de război săvârşite în perioada 6 Septembrie 1940 – 9 Mai 1945. Nici construcţiile care au fost distruse în timpul războiului, ca urmare a unor bombardamente sau incendii, nu vor face obiectul legii.

CUM SE DAU DESPĂGUBIRILE PENTRU IMOBILELE DEMOLATE?

Proprietarul unui imobil evaluat înainte de demolare la 40.000 de lei, la un. curs de 10 lei/dolar tot la acea dată, va primi echivalentul a 4.000 de dolari. La un curs leu/dolar din 2003 de 34.000 de lei va primi o despăgubire de 136 de milioane.

LOCUINŢE RETROCEDATE

Proprietarul a primit la momentul confiscării 40.000 de lei, ceea ce la un curs de 10 lei/dolar înseamnă 4.000 de dolari. În cazul în care retrocedarea este posibilă, el trebue să returneze cei 4.000 de dolari la cursul de astăzi, adică 136 de milioane de lei. Dacă nu este posibil să primească locuinţa înapoi, în urma evaluării imobilului la 700 de milioane de lei va mai primi dela stat 564 de milioane.

TITLURI PENTRU ACŢIUNI

Titlurile de valoare se acordă celor cărora li s'au confiscat imobilele care nu sunt folosite ca locuinţe. Titlurile de valorare vor fi primite dela Ministerul de Finanţe. Acestea pot avea valoarea înscrisă de 500.000 de lei, un milion de lei, 10, 50 şi 100 de milioane de lei şi un miliard de lei. Cu acestea el poate cumpăra acţiuni la societăţile care vor fi scoase la privatizare.

PROPRIETARII SUNT NEMULŢUMIŢI

"Proprietarii nu vor accepta despăgubiri sub formă de acţiuni pentrucă nu au încredere în valoarea lor. Normele mai conţin o prevedere care schimbă sensul legii. Legea 10/2001 vorbea de nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare dacă sunt încheiate cu reacredinţă şi se refereau la reaua-credinţă atât a vânzătorului, cât şi a cumpărătorului. Normele nu se referă decât la reaua-credinţă a cumpărătorului, care este foarte greu de dovedit. Poate omul nu ştia, în schimb, ICRAL-urile care le-au vândut ştiau că este o casă naţionalizată şi reaua lor credinţă poate fi dovedită. Ne vom consulta cu avocaţii ca să vedem ce se mai poate schimba", a declarat Maria Teodoru, preşedintele Asociaţiei Proprietarilor de Case Naţionalizate.

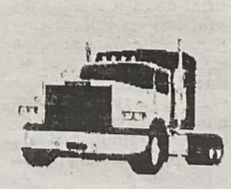

DANIEL TUDOR INTERNATIONAL TRANSPORT

1882 Polloway Rd, Naigara Falls, ON, L2E 6S5

• Vă asigură mutarea oriunde în Canada (între Provincii) într'un timp record şi la un preţ garantat 25% sau mai mic decât orice altă companie de transport.
• De asemenea puteţi trimite colete mari sau maşini.
• Angajăm A-Z Conducători auto pentru curse West Coast. Echipaje soţ/soţie bine venite. Oferim salarii competitive.

Cerinţe: Manierat şi îngrijit • Fără accidente • Fără cazier • Viză pentru USA

Oferim: Tracuri şi trailere noi. Ajutor pentru pornit. Salariu bun. 4 curse pe lună (aprox. 22.000 - 24.000 mile). Acasă săptămânal. Posibil benefit plan

Sunaţi la: (905) 928-0359 sau (905) 643-3089

ROMÂNIA ŞI IRAK: HOŢI PESTE TOT

Aurel Sergiu MARINESCU

Ca orice persoană care îşi trăieşte viaţa după principiul *"sunt om şi nimic din ce este omenesc nu îmi este străin"*, am trăit războiul din Irak, din primul moment până la ultimul, datorită în special canalelor de televiziune CNN şi Fox News, cât şi câtorva ziare citite zilnic.

În prezentul articol nu mă voi opri nici la demonstraţia militară făcută de cea mai dotată tehnologie armată a lumii, nici la faptul că războiul modern este de fapt un spectacol T.V., spectatorii putând vedea *"în direct"* orice acţiune de luptă. Nu voi studia statistici şi nu voi compara nici morţii, răniţii în lupte, dispăruţii sau prizonierii de război din Irak cu cei din alte războaie.

De asemenea, nu voi comenta noul principiu al războiului din Irak, de ocrotire a populaţiei civile şi de evitare pe cât posibil de pagube în rândul cetăţenilor paşnici, cu toate că acest aspect merită apreciat şi semnalat în orice ocazie, dacă ne reamintim de Dresda - oraş deschis în 1944 - unde au fost 40.000 de morţi într'o zi; de covorul de bombe din Bucureşti Gara de Nord-Chitila, Mai 1944 cu 4.000 de morţi sau de Hiroşima, August 1944, cu 200.000 de morţi şi Nagasaki cu 70.000 de morţi şi multe alte victime inocente.

Aspectul cel mai sălbatic l-a oferit însă populaţia civilă care, profitând de faptul că armatele eliberatoare au mers în Irak să lichideze un dictator şi regimul său dictatorial, adică să lupte, cât şi de *"vacuumul"* creat prin dispariţia organelor de ordine irakiene *"evaporate"* de frica *"tragerii la răspundere"* pentru trecut, a trecut la jafuri.

Ceea ce am putut vedea atunci, în zilele începerii luptelor, a întrecut în sălbăticie şi barbarism chiar şi armata roşie în 1944. Unele scene mi-au reamintit de comportarea barbarilor veniţi tot din Asia (despre care am învăţat la şcoală) - în primele secole ale Evului Mediu, dar şi aşa, nu cred că ei jefuiau în năvălirile lor, decât furând animale de povară şi de casă, hrană, cereale, haine ş.a.

Ei bine, în Irak am văzut jefuindu-se, furându-se, transportându-se pe cap, în braţe sau în fel de fel de cărucioare improvizate, obiecte de care sunt sigur că jefuitorii nu aveau nevoie. La ce putea servi unor amăriţi care dorm pe jos, mobilier dintr'un birou din minister? Scaune, fotolii, dulapuri de arhivă, biblioteci, birouri ş.a.? Am văzut cum cu furie animalică s'au scos de pe pereţi aparate de aer condiţionat, tuburi de lumină fluorescentă, chiuvete, extinctoare, scaune de WC etc., etc. Un copil de circa 10 ani furase şi el 2 rachete de tenis... Furturile şi vandalismele s'au extins dela ministere şi instituţii de stat la casele celor plecaţi în refugiu şi chiar ale acelora care încă le locuiau şi apoi se fura dela cei ce transportau lucrurile furate.

O imagine văzută la televizor m'a făcut să retrăiesc anul 1944. Am văzut o căruţă nenorocită, pe străzile Bagdadului, de care erau legaţi doi cai frumoşi de rasă pur sânge arab; ni s'a spus că aparţinuseră grajdului unuia din fiii lui Saddam. Scena mi-a adus în memorie o imagine din ultima năvălire barbară în România, aceea a Armatei Roşii în 1944, când am văzut în oraşul meu natal soldaţi sovietici călărind armăsari frumoşi, alergând şi făcând sărituri peste grajdurile parcului, luându-se la întrecere. Peste câteva zile am aflat că erau armăsari de reproducţie dela herghelia Slobozia, *"capturaţi"* de Sovietici.

Şi aşa imaginile altor sălbatici au început să se suprapună cu cele nou văzute. Aceiaşi barbari în uniforme militare; o căruţă plină cu aparate de radio, ceasuri, animale legate de căruţă şi multe altele, încât în oraşelul pustiu, la Primăria goală, erau strânse câteva duzini de păgubaşi care nu aveau cui să reclame furturile sovietice: cai, boi şi porci, lucruri din case, cârciumi devalizate din care vinul şi ţuica o cărau cu găleţile etc. Desigur, fiind în înaintare, nu îşi puteau permite să fure mobilă şi lucruri mai mari, lipsindu-le mijloacele de transport până la Berlin - pe care îl credeau prin apropiere de Zimnicea-Teleorman, şi apoi în patria socialismului. Furtul sistematic, organizat şi uriaş a urmat însă după acele momente din jurul zilei de 30 August 1944.

Acestui jaf iraţional care a avut loc în Irakul eliberat, unii i-au găsit explicaţii cu bunăvoinţă, adică reacţia populară de ură împotriva dictatorului, pe care nu o găsesc satisfăcătoare; raţional, ceea ce s'a jefuit, stricat, distrus trebue pus, făcut la loc şi bineînţeles cu banii contribuabililor.

Unele concluzii pe marginea războiului din Irak.

Acest război a demonstrat încă odată că un dictator sângeros şi criminal cu propriul lui popor nu renunţă de bună voie la putere, ci numai prin forţă şi, cum el dispune de tot aparatul de opresiune internă, el nu poate fi detronat decât prin forţe externe; în cazul lui Saddam - militare, sau, în cazul României, prin instigaţie şi organizată din exterior în combinaţie cu un segment al puterii, aşa cum s'a întâmplat cu Ceauşescu la lovitura de palat din Decembrie 1989.

Între Saddam şi Ceauşescu sunt mai multe asemănări decât deosebiri:

Ambii au creat o puternică armată, o poliţie politică şi un aparat de partid cu care au ţinut popoarele lor în teamă şi teroare.

Ceauşescu, ca şi Saddam, a trăit într'o lume aparte a bogăţiei, a luxului, a opulenţei - deşi ambii erau de origine umilă, în timp ce popoarele lor, în numele cărora vorbeau, au trăit în sărăcie cruntă, lipsuri şi mizerie. Ambii şi-au creat *"cultul personalităţii"* şi ambii au avut zeci de palate la dispoziţie (Saddam 50, Ceauşescu 80 - cu *"casele"* de vânătoare).

Ambii au depus importante sume în valută în conturi secrete la bănci necunoscute. Diferenţa este însă că în timp ce banii depuşi de Saddam vor fi descoperiţi şi vor contribui la bunăstarea şi reconstrucţia ţării, depunerile lui Ceauşescu au intrat în buzunarele ştiute de actualul Preşedinte al ţării - Ion Iliescu.

Progeniturile celor doi dictatori au fost la fel de decadente, abuzive şi fiul cel mare al lui Saddam - un criminal ca şi al lui Ceauşescu. Nicu, copie fidelă a lui Uday.

Şi jafurile, furturile, sălbăticiile petrecute în Irak ne conduc la unele concluzii:

În timp de război, revoluţie sau altfel de convulsii sociale de acest gen, în toate ţările a existat şi va exista un segment din populaţie, mai mare sau mai mic, profitorii, care au căutat şi vor căuta întotdeauna să profite material prin acţiuni antisociale ca: spargeri de bănci, magazine, jafuri şi furturi, etc.

Diferenţele dintre dezordinele şi barbaria dela sfârşitul luptelor din Irak şi dezordinile petrecute la aşa-numita revoluţie din 1989 din Bucureşti sunt mari. În timp ce în Irak autorităţile poliţieneşti şi de ordine au părăsit, de frica represaliilor din partea victimelor lor şi de frica pedepsirii de către armata americană pentru trecutul lor, în România, unde iniţiativa, planurile şi execuţia *"revoluţiei"* totul fiind organizat de o putere străină, nimic nu a rămas necontrolat. Armata, miliţia, poliţia politică au rămas în funcţiune, intacte; de asemenea PCR, care dominase toate activităţile, toată viaţa ţării, sub toate aspectele. Aceste forţe, cosmetizate şi printr'un *"hocus-pocus"* al baghetei agenţilor Moscovei, cam toate au rămas cum erau, adică *"s'a schimbat câte ceva, fără însă să se modifice nimic"*, vorba nemuritorului Caragiale.

Această acrobaţie a permis ca o oarecare ordine să fie menţinută, profitorii ne putându-şi executa *"mâna proletară"* contra lui Ceauşescu şi deci nu au putut avea loc devastări, jafuri, furturi în mod haotic, ca în Irak.

În România, în special în Bucureşti, furturile şi jafurile au fost făcute oganizat de către o mână de profitori aşa-zişi revoluţionari, care s'au îmbogăţit datorită sângelui vărsat de tinerii care şi-au sacrificat viaţa pentru libertate, mulţi dintre ei neştiind că au fost omoriţi în mod calculat, planificat, în avantajul cioclilor profitori.

Singurul furt neţinut sub control a fost la sediul PCR, unde conspiratorii nu s'au aşteptat să fie aşa mari sume în valută şi unde câţiva vagabonzi, plevuşcă, bişniţari de tip Bebe Ivanovici, Dan Iosif şi alţi câţiva pozând în *"revoluţionari"* cât şi unii ofiţeri necunoscuţi, de rang inferior care constituiau paza, au găsit şi au furat geamantane cu valută, au furat sume mari în dolari, căci acolo s'au găsit dolari care fiind atât de mulţi, practic nu se puteau număra, aşa că s'au furat.

Din vilele nomenclaturiştilor comunişti nu s'a clintit nimic; ei au stat liniştiţi în locuinţele lor, nimeni nu a cerut să fie pedepsiţi. În schimb s'a furat liniştit, elegant, frumos din palatele lui Ceauşescu şi ale familiei sale în care nu au putut intra nimeni în afară de câţiva hoţi intelectuali ca Petre Roman, Adrian Năstase ş.a., care se bucură şi azi de tablourile de valoare, serviciile de masă, argintăria, bijuteriile Elenei Ceauşescu (kilograme) şi de alte obiecte valoroase de acest fel.

Marile furturi au fost patronate tot de Ion Iliescu, revoluţionarul nr.1 şi cu aprobare dela Moscova. Dânsul, care a deturnat revoluţia, transformând-o din anti-comunistă în anticeauşistă - conform ordinelor şi care este azi în fruntea ţării, ocupând cea mai înaltă funcţie în stat de peste 9 ani, nu a răspuns şi nu va răspunde niciodată; nu a ordonat cercetări şi pedepsirea hoţilor. Cu toate acestea, noi punem câteva întrebări, tocmai ca să lămurim furturile generate de *"lovitura de palat"* pe care a dirijat-o în 1989:

1. Cum a dispărut, nu atât inventarul mobil PCR, cât fondul monetar pe care il poseda discreţional şi secret şi care era de ordinul miliardelor de lei, ştiut fiind că PCR confunda bugetul ţării cu al partidului?

2. Ce s'a întâmplat cu averea mobilă uriaşă ce se afla în posesia gospodăriei de partid?

3. De asemenea, unde se află fondurile de care dispuneau UTC, Confederaţia Generală a Muncii, organizaţia Pionierilor şi alte asemenea organizaţii ale PCR?

4. Cum s'au evaporat fondurile Comerţului Exterior din contractele aflate în curs de derulare; sume aflate la agenţiile din străinătate, la dispoziţia agenţilor DIE acoperiţi ca reprezentanţi de firme de comerţ exterior?

5. Ce s'a ales de fondurile altor instituţii şi ministere? De exemplu sumele în valută la dispoziţia agenţilor DIE/SIE care operau în străinătate temporar sau pe timp îndelungat?

6. De ce când echipa de detectivi canadiană, angajată prin contract, a mers pe urmele conturilor secrete ale lui Ceauşescu aflate la unele bănci, s'a hotărît de către Dl. Iliescu anularea contractului cu echipa canadiană şi stoparea cercetărilor tocmai când investigaţiile se aflau pe o direcţie pozitivă. De ce?

Viitorul în Irak nu îl cunoaştem, ca să-l putem compara cu cele întâmplate în România după 1989.

Un lucru este clar: cei ocrotiţi, cu atâta grijă, adepţii lui Iliescu, oameni şcoliţi (nu analfabeţi ca proletariatul din Bagdad), ţinuţi sub *"aripa protectoare"* a aceluiaşi Iliescu, au furat în continuare în cei 4 ani care au urmat după *"circul din 1989"*, din avuţia naţională, au făcut trafic de influenţă, au încurajat contrabanda şi evaziunile fiscale, unii ajungând la averi de sute de mii şi milioane de dolari. Şi de aproape 13 ani jefuiesc ţara! Mai rău ca fanarioţii!

Şi ultima probă a mentalităţilor *"intelectuale"* de furt şi jaf, aceleaşi ridicate de lovitura dela palat din 1989, clica din jurul lui Iliescu, ajunşi senatori şi deputaţi. În 1996, prin schimbarea cosmetică a venirii la putere a lui Emil Constantinescu, în urma alegerilor din *"Duminica orbului"*, la părăsirea Senatului şi a Camerei Deputaţilor cât şi a ministerelor, *"băieţii"* lui Iliescu, fără război sau revoluţie, au devastat birourile în care lucraseră până atunci, furând scaune, fotolii, computere, telefoane, faxuri, tot ce s'a putut lua din sus-numitele instituţii şi din ministere sub gingaşa explicaţie *"luat ca amintire"*, deşi obiectele furate erau proprietatea instituţiei. Ba, mai mult, Adrian Năstase a furat şi uşa capitonată cu piele, dela fostul său birou. Noile autorităţi, noii numiţi în ministere, noii senatori şi deputaţi nu au putut lucra, ca urmare a jafului *"băieţilor"* lui Ion Iliescu.

De fapt, care a fost diferenţa între hoţii din Bagdad, 2003 şi hoţii din Bucureşti, ale căror fapte le-am descris mai sus, întâmplate în 1996? Una singură: cei din Bagdad au fost lipsiţi de prezenţă de spirit, de imaginaţie, inspiraţie sau cum vreţi s'o numiţi, nedeclarând că de fapt nu au furat, ci au luat doar unele *"amintiri"*, contrazicându-i pe cei ce i-au condamnat pentru jaf şi hoţie.

Şi mai este o deosebire în materie de jaf: este mare lucru să fii hoţ intelectual, care ştie ce să fure şi cum încât, în câţiva ani să devină proprietar al unui număr X de case, fermă modernă, colecţii de artă de mare valoare, bani depuşi la bănci străine - verzi pentru zile negre; şi alta este să fii hoţ analfabet care să jefuiască într'un minister din Bagdad de unde să furi 2 extinctoare sau un fotoliu pe care să-l vinzi în bazar pe o sumă ce te ajută să mănânci bine câteva zile, cuş cuş şi pilaf cu carne de berbec.

Ştire de ultima oră. Şi la Bagdad şi-au făcut apariţia hoţi intelectuali, authtoni, cărora le-a trebuit ceva timp să studieze metodele folosite la Bucureşti de hoţii intelectuali români, la *"revoluţia"* din 1989 şi după. Aşa că ei nu au mai aplicat planul furtului de mobilier rămas în palatele lui Saddam, ci au devalizat o bancă de 400 milioane de dolari, plus altă valută străină. Se spune că după reuşita acţiunii, unul ar fi strigat lozinca: *"Trăiască revoluţia din 1989 dela Bucureşti şi acţiunea din 1996, inspiratoare victoriilor noastre"*.

DirectB Consulting
www.directb.com/consulting
Valy Marochko, PhD, MBA
President
676 Platt's Lane
London, Ontario
Canada N6G 3B2
Tel. (519) 672-2403
Cell (519) 495-8259
eFax (928) 563-5176
vmarochko@directb.com

MUZICA-VIDEO
CARTI-ZIARE
din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!
MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA
VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89
Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun
CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITICA, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.
ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form.AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc
Cereti formulare si liste gratis!
ARTIMMEX
import-export & distribution of publications and media
Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC
4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

ARHIVELE SECURITĂŢII

SITUAŢIA COLEGIULUI CNSAS

• Onişoru rămâne preşedinte • PSD şi PRM nu vor o lege a deconspirării Securităţii

Doi deputaţi liberali, Crin Antonescu şi Puiu Hasoti, au propus soluţii pentru deblocarea crizei din cadrul Consiliului Naţional de Studiere a Arhivelor Securităţii. E vorba de un proiect de lege mai amplu, menit să clarifice toate aspectele litigioase care au apărut în decursul aplicării legii dosarelor de Securitate. Liberalii propun o soluţie foarte simplă pentru ca CNSAS să-şi poată relua activitatea. Dacă un membru al Colegiului, spun ei, lipseşte de trei ori consecutiv, să fie revocat, iar Parlamentul să numească în locul lui pe altcineva. Iniţiatorii stabilesc şi alte criterii ale revocării de natură să împiedice înlăturarea unor membri ai Colegiului din motive politice aşa cum este pe cale să se întâmple acum. Un membru al Colegiului nu va putea fi revocat decât dacă se dovedeşte că a fost informator sau ofiţer de Securitate, dacă a fost condamnat penal sau dacă este membru de partid.

Legea liberală pare de aceea că a fost îndreptată contra celor care de foarte multe luni de zile boicotează lucrările Colegiului. Este vorba de 5 colegieni, care se opun dării în vileag a ofiţerilor de Securitate. Dar pentrucă ceilalţi membri ai Colegiului sunt mai numeroşi, atunci primii cinci, în frunte cu preşedintele Colegiului Gheorghe Onişoru, au lipsit deliberat dela toate şedinţele. Cei doi deputaţi liberali, Puiu Hasoti şi Crin Antonescu, nu propun o revizuire radicală a legii, ci dimpotrivă, ei vin cu o versiune moderată. De exemplu, ei nu au propus preluarea integrală a dosarelor de Securitate aşa cum dorise iniţiatorul legii Constantin Ticu Dumitrescu. Cu toate că proiectul ar obliga totuşi pe deţinătorii de arhive să pună la dispoziţia CNSAS date complete privitoare la ofiţerii de Securitate care apar în dosare, inclusiv numele lor conspirative.

Liberalii au adăugat însă şi o restricţie menită să protejeze viaţa personală a celor care s'ar regăsi în vreun fel sau altul în dosarele de Securitate ale altora. Potrivit legii liberale, o persoană ar putea cere să i se dea o copie după propriul dosar, numai dacă nu conţine informaţii care s'ar referi la viaţa personală a altcuiva. Liberalii şi-au propus de fapt să rezolve câteva dificultăţi practice care au apărut după punerea legii dosarelor în aplicare şi care se referă la atribuirea unui sediu, la relaţia cu parlamentul, la raporturile cu deţinătorii arhivelor de Securitate sau la regulile de funcţionare internă a Colegiului.

Dar cu toată moderaţia care o caracterizează, şansele acestei legi, în actuala legislatură, sunt minime. Marea reuşită aş spune este faptul că a fost redactată şi că a fost înaintată Parlamentului, pentrucă acest fapt arată că există încă în politica românească o preocupare pentru ridicarea interdicţiilor privitoare la cunoaşterea trecutului recent. Propunerile liberalilor se opun însă, nu e nici o îndoială, tuturor opţiunilor exprimate de o majoritate politică ad-hoc alcătuită din PSD şi PRM. Este de fapt unul dintre acele subiecte la care PSD şi PRM şi-au redescoperit afinităţile. Cele două partide par să fie legate de un legământ comun şi anume acela de a închide definitiv dosarul trecutului comunist. Iar în scopul acesta, cele două grupări au sugerat că sunt dispuse să utilizeze toate mijloacele care le stau la îndemână.

După aceste dezbateri activitatea CNSAS pare deblocată prin înlocuirea lui Mihai Gheorghe din funcţia de vicepreşedinte al Colegiului cu Viorel Mircea Nicolescu, membru al grupării *"Dinescu"*. Mihai Gheorghe, care a fost propus în Colegiul CNSAS de PSD, a lipsit din nou dela şedinţă, la care au fost prezenţi opt din cei 11 membri ai Colegiului, realizându-se pentru prima dată după 17 Octombrie 2002 cvorumul de şedinţă.

Mihai Gheorghe a boicotat din Octombrie 2002 activitatea CNSAS nepreze

GHEORGHE ONIŞORU

ntându-se la nici una din şedinţele Colegiului. Contactat de *Radio Europa Liberă*, Mircea Dinescu a confirmat că activitatea a fost reluată, după înlocuirea vice-preşedintelui Mihai Gheorghe, dar a refuzat să facă orice fel de comentariu, precizând că toţi membrii colegiului au convenit că nu vor face declaraţii presei pe această temă.

REZERVE FĂRĂ DE EFICIENŢĂ CNSAS ÎN ABSENŢA ACCESULUI LA ARHIVELE SECURITĂŢII

Vicepreşedintele PNŢCD Constantin Ticu Dumitrescu a salutat deblocarea activităţii Colegiului CNSAS, după peste o jumătate de an de blocaj, dar a fost rezervat faţă de perspectivele acestei instituţii. Ticu Dumitrescu a ţinut să arate că, spre deosebire de poziţia majorităţii din Colegiu, el consideră că CNSAS va rămâne tot *"portavocea SRI"*. În opinia sa, atât timp cât Colegiul nu se află în posesia tuturor băncilor de date şi nu are în totalitate cheile dela arhivele Securităţii, accesul la dosare va avea loc în funcţie de interesele SRI şi ale altor servicii secrete.

SRI NU VA PREDA NICIODATĂ ÎNTREAGA ARHIVĂ CĂTRE CNSAS

Directorul SRI, Radu Timofte a declarat că Serviciul Român de Informaţii nu va preda niciodată întreaga arhivă Consiliului Naţional de Studiere a Arhivei fostei Securităţi.

Timofte a spus că atât timp cât arhiva este în custodia SRI, în proporţie de aproape 60%, iar arhive ale fostei Securităţi se află şi la MApN, SIE şi Ministrul de Interne, Serviciul nu îşi va putea permite să predea toată arhiva fără să existe un *cadru legal*.

"Nu vom accepta să ni se ceară informaţii, date despre ofiţerii care au făcut, mai mult sau mai puţin, poliţie politică, cât legea nu permite să punem la dispoziţie aceste informaţii." - a spus Radu Timofte. El a adăugat că *"o bună parte"* a acestor ofiţeri sunt la alte instituţii, nu la SRI.

Un alt motiv invocat de şeful SRI este că membrii CNSAS nu au avize de securitate din partea Oficiului Registrului Naţional al Informaţiilor Secrete de Stat (ORNISS). În aceste condiţii, a spus Radu Timofte, SRI nu poate pune la dispoziţia membrilor CNSAS decât *"dosare declasificate, nesecrete"*.

Potrivit legii informaţiilor clasificate, orice persoană care intră în contact cu secrete de stat trebue să primească un aviz de securitate. Primii care trebue să obţină un astfel de aviz sunt cei care au acces la informaţii NATO.

ONU PREZICE ROMÂNIEI UN VIITOR "CATASTROFAL"

Datele statistice ale Centrului de Cercetări Demografice al Academiei Române arată că, din punct de vedere demografic, România se îndreaptă către o situaţie tragică: generaţiile născute după Revoluţie sunt cu 40% mai mici decât cele dinainte de '89.

Departamentul pentru Populaţie al ONU, după ultimele studii efectuate, a caracterizat evoluţia demografică a ţării noastre drept *"catastrofală"* şi a sfătuit Guvernul român să ia măsuri urgente pentru a preveni *"începutul unui derapaj demografic fatal"*. Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale are deja în lucru un proiect de lege pentru creşterea sporului demografic. În 1990, autorităţile române erau foarte optimiste în privinţa demografiei. Realitatea însă a adus scăderea populaţiei an de an, aşa încât ţara noastră are acum 22,4 milioane de locuitori.

"Din cauza resurselor financiare precare, care nu permit tinerilor să-şi cumpere o locuinţă, şi a dificultăţii cu care se poate găsi un loc de muncă, generaţia tânără a adoptat relaţiile nonmaritale. Decizia de a avea un copil sau mai mulţi este cu adevărat curajoasă. În ultimii 10 ani, România a înregistrat o scădere a populaţiei cu un milion", se arată în ultimul raport ONU. Natalitatea se va prăbuşi, în România, la şapte născuţi vii la 1.000 de locuitori, faţă de 10 născuţi la 1.000 de locuitori înregistraţi în ultimii 13 ani.

Dr. Christina Oprescu-Havriliuc & Assoc.
Stomatologie
pentru întreaga familie
Servicii stomatologice
variate şi de calitate
Program de lucru avantajos,
inclusiv după-amiaza şi sâmbăta
Timp minim de aşteptare
cu respectarea programărilor
Noii pacienţi sunt bineveniţi
Ambianţă relaxantă
Acces facil
DENTAL CLINIC
701 Sheppard Ave. East, Suite #205
Toronto, Ontario M2K 2Z3
Phone: 416 225 8822
Free underground parking
Bessarion Station on the new Sheppard Subway Line
on Sheppard Bus: 85 at Bessarion Station

UN SEMNAL DE ALARMĂ

Urmare din pagina 1

Când ambasadorul Michael Guest a declarat că ceea ce se întâmplă în România este o ruşine, Ion Iliescu a avut o ieşire deosebit de grosolană, în care a menţionat *"să nu ni se dea nouă sfaturi"*, în schimb la declararea averilor a minţit declarând că are în proprietate doar un apartament cu 3 camere, deşi posedă o vilă cu 4 camere cu o suprafaţă locuibilă de peste o sută de metri pătraţi.

Premierul Adrian Năstase, supus în ultima vreme unui adevărat tir de critici pentru sărăcia din ţară şi corupţia care bântuie în partidul de guvernământ, a folosit una din *"glumiţele"* lui de prost gust: *"Ne tot plimbăm cu corupţia în gură, o scoatem afară, o introducem înăuntru"* etc. Vocabularul lui *"colorat, pe care trebue să-l acceptăm cu îngăduinţă"*, după cum pretinde Ion Iliescu, demonstrează nu pierderea controlului, cum au apreciat unii analişti politici, ci, prin vulgaritatea care pe alocuri frizează trivialul, Adrian Năstase a scos la suprafaţă reminiscenţele unei educaţii periferice care l-a marcat pentru tot restul vieţii. El a cerut celor care crtică guvernul pentru lipsa de voinţă de a stârpi flagelul corupţiei: *"Spuneţi măi băieţi care este problema şi cine este ăla corupt pe care să-l împuşcăm pe stadion"*. După cum se vede, nu a putut juca rolul de *"arbitru al eleganţei"* decât o scurtă perioadă dela câştigarea alegerilor, după care s'a întors la matcă. Cu ocazia declarării averilor de către toţi demnitarii, el a menţionat că are o singură casă pe numele lui şi alte patru pe numele soţiei sale, care le-ar fi primit moştenire dela părinţi. Ne întrebăm de unde a avut atâta avere fostul ministru comunist al Agriculturii Angelo Micu-lescu, tatăl Danei Năstase, când se ştia că pe vremea lui Ceauşescu toţi miniştrii locuiau în locuinţe naţionalizate. Adrian Năstase a mai menţionat colecţiile lui de tablouri, icoane, covoare, arme, mărci poştale, dar nu a făcut nici o precizare în legătură cu valoarea acestor colecţii. Nici despre depozitele bancare, despre a căror valoare nu a scos nici un cuvânt.

Şi alţi membri ai partidului de guvernământ, precum şi aşa-zişii *"baroni"* au averi fabuloase. Astfel ministrul Justiţiei Rodica Stănoiu este o adevărată moşiereasă, având pe lângă 3 terenuri agricole patru case, plus trei autoturisme ultramoderne. Nicolae Văcăroiu, preşedintele Senatului României, declara cu cinism că din banii primiţi dela Banca pe care a falimentat-o, a cheltuit 120.000 de dolari numai pentru mobilă şi îmbrăcăminte. Probabil s'a îmbrăcat cu haine cusute cu fir de aur. Ministrul Finanţelor este unul dintre cei mai bogaţi oameni din România, cu un venit anual de peste 400.000 de euro. Foarte mulţi senatori şi deputaţi PSD deţin 4-5 autoturisme din cele mai renumite mărci, în timp ce mulţi pensionari nu au bani nici pentru laptele şi pâinea zilnică. În declaraţiile asupra averilor, majoritatea demnitarilor pesedişti au declarat că deţin peste 10.000 euro, neprecizând cât reprezintă acest *"peste"*, cunoscându-se că unii dintre ei sunt putrezi de bogaţi. Pretextul că astfel ar deveni ţinta hoţilor, este cusut cu aţă roşie.

Cât de corupt este acest partid mafiot, se poate constata şi din faptul că un simplu primar dintr'o comună de lângă Braşov cu doar câteva mii de locuitori, este proprietarul câtorva limuzine de lux, iar în bănci, după propria lui mărturisire are depuneri în valoare de câteva zeci de milioane de dolari. Aceşti ciocoi parveniţi, cum ar fi de exemplu primarul sectorului 5 din Capitală, un individ cu figură şi nume de fanariot, nu se sfiesc să ameninţe cu moartea ziariştii care dau publicităţii afacerile lor necurate. Organizaţia PSD Bucureşti a încercat să-l scuze pe acest primar agresiv şi primitiv, considerând că *"ameninţarea cu moartea este o exprimare nefericită"*. Ne întrebăm câţi ani de închisoare ar fi primit un primar al opoziţiei dacă ar fi proferat aceeaşi ameninţare la adresa unui ziarist aflat în slujba partidului de guvernământ.

Un lucru este limpede. Aşa-zisul partid social democrat este alcătuit la ora actuală din bande de gangsteri care acţionează la lumina zilei fără pic de teamă, cu neruşinare şi cinism, deoarece au în spate o Justiţie alcătuită în mare parte din magistraţi devotaţi regimului corupt pe care îl slujesc cu devotament. Cel care a tutelat şi ocrotit corupţia endemică şi nu mai poate fi stopată, nu este altul decât Ion Iliescu, cel care se declară sărac şi cinstit, deşi nu este nici una, nici alta...

G. GEORGESCU

Pierdut trei amici

——Daniel CHIRULESCU——

M'am gândit de multe ori dacă este bine să spui ce gândeşti sau să taci. Sunt cazuri în care tăcerea poate produce mai mult rău decât exprimarea fermă a unor adevăruri pe care cei din jur fie că nu le cunosc, fie că nu le împărtăşesc, sau nu le înţeleg.

Efectele educaţiei comuniste au fost atât de puternice încât un număr mult prea mare de oameni vor părăsi această lume fără să-şi dea seama de greaua boală a minţii care le-a fost inoculată în 50 de ani de sclavie roşie. Un număr destul de mic a reuşit să scape de această ameţeală şi nu fără mari eforturi.

Am apreciat că, în majoritatea cazurilor, tăcerea faţă de cei ce nu-şi pot scoate ochelarii roşii, constituie o mare greşeală şi chiar mai mult, un act nepatriotic. Efectele spălării creierelor sunt încă insuficient apreciate, iar reeducarea nu-i preocupă pe guvernanţii români, ei înşişi fiind marii beneficiari ai derutei în care se află marea masă a Românilor. Frica, se adaugă şi ea, fiind abil întreţinută. Pentru a nu mă opri la afirmaţii generale, am să exemplific cu trei cazuri care mi se par mai semnificative.

După evenimentele din Decembrie 1989 discutam aproape zilnic cu colegii mei de serviciu, unii din ei fiind Români, situaţia din ţara noastră şi din ţările vecine. Schimbam informaţii şi făceam aprecieri referitoare la viitor. Unul din ei îmi fusese coleg şi în ţară, dar venit în Canada cu mai mulţi ani înaintea mea. Cu el discutam mai mult şi eram bucuroşi că se terminase cu monstruoasa dictatură comunistă şi că ţara va reveni la o situaţie normală. Eu eram ceva mai optimist, deşi ca vârstă eram cu vreo zece ani mai mare, avansam ideea desfiinţării totale a comunismului. El s'a arătat mai puţin entuziasmat de întoarcerea la capitalism, găsindu-i acestuia defecte grave, care ar duce la întoarcerea bogătaşilor, moşierilor şi a multor nedoriţi, creindu-se mari inegalităţi între oameni, lucru care ar nemulţumi restul populaţiei (ca şi când comunismul n'ar fi creat cele mai grave nedreptăţi sociale, n'ar fi răsturnat complet ierarhia valorilor şi n'ar fi comis cele mai grave crime din istoria poporului nostru).

Discuţia s'a mai aprins când m'am referit la istoria ţării şi a poporului român, la tradiţia monarhică a acestuia, la pierderile morale incomensurabile etc., etc. pe care nici un fel de republică nu va fi capabilă să le recupereze. Am mai adăugat că republica la Români va fi o republică ţigănească (o prevedere incredibilă pentru acea dată) şi că cine ştie ce *"nimeni"* va deveni preşedinte. Oameni ca Regele Ferdinand, Regina Maria, T. Maiorescu, Maniu, Brătienii şi mulţi alţii care au făcut România Mare şi au modernizat-o în timp record, nu mai avem de multă vreme.

Răspunsul lui la cele spuse de mine, m'a descumpănit enorm. În primul rând, nu ştia ce vrea. Ar fi vrut democraţie, dar neştiind mai nimic despre ea, îşi imagina un fel de egalitarism - pe care comuniştii îl serveau credulilor cu mare larghеţe. La auzul numelor marilor oameni care s'au dedicat şi şi-au jertfit viaţa pentru apărarea şi propăşirea poporului român, ca şi revenirea la monarhie, l-au iritat peste măsură, exprimându-se injurios la adresa acestora. La o asemenea replică, să spun drept, nu m'am aşteptat. Nu-mi venea să cred că este posibil ca un om care fuge din România, unde avea o situaţie materială bună, riscând şi o condamnare de vreo zece ani, căci fuga s'a produs în timpul serviciului, să nu-şi dea seama pe ce lume trăieşte. O asemenea derută, după o şedere în Canada de peste cinci ani, mi s'a părut o adevărată catastrofă. Mirat şi indignat, i-am spus că asemenea epitete şi injurii adresate marilor personalităţi ale poporului român, nu le-am auzit decât din gura politrucilor şi a trădătorilor de neam, şi că el este o victimă a educaţiei comuniste, incapabil să-şi dea seama de acest lucru. Pe moment nu a replicat. A doua zi, după o noapte de gândire, pe care eu o credeam un bun sfătuitor, mi-a reproşat foarte solemn, că eu l-am jignit şi că începând din acel moment nu mai avem ce discuta.

Nu l-am mai văzut de atunci. Ce s'o mai fi petrecut în mintea lui, nu ştiu. Ceea ce s'a petrecut cu ţara noastră este bine cunoscut. Este exact ce n'a putut să înţeleagă el atunci. Şi când ne gândim că pe aici, prin jurul nostru, nu este singurul, iar în ţară asemenea exemplare sunt mult prea numeroase.

O altă pierdere, de data aceasta, un om mai în vârstă cu peste zece ani, fost coleg de serviciu în ţară la o întreprindere de refugiu şi pentru el şi pentru mine, căci el venea dela puşcărie unde ispăşise zece ani pentru o vină imaginară, iar eu fusesem trecut în rezervă din armată la vârsta de 35 de ani. Ajunşi amândoi pe continentul american, purtam regulat corespondenţă. La un moment dat, legătura s'a întrerupt, ne mai răspunzându-mi la scrisori. Când mi-am dat seama de motiv, mi-a părut extrem de rău. Făcusem o greşeală pe care o regret şi acum. Nu mi-am dat seama că frica l-a urmărit şi la o distanţă atât de mare de locul surghiunului. În ultima mea scrisoare făceam nişte aprecieri negative la adresa fostului preşedinte al U.S.A., cu ocazia războiului din Golf. El primea în U.S.A. un fel de ajutor dela guvern şi i-a fost frică să nu-l piardă, dacă F.B.I. sau C.I.A. i-ar citi scrisorile.

Cel de-al treilea caz s'a petrecut cu un fost elev şi apoi coleg în aviaţie, care se află în ţară. Într'una din scrisori îmi scrie printre altele, că a murit generalul Alexe, fostul Comandant al Apărării Teritoriului. Acest *"general"* n'a fost decât un semianalfabet, un croitor cârpaci care, ajuns politruc, a muncit cu râvnă la distrugerea oamenilor capabili şi a aviaţiei româneşti, ca şi mulţi alţi predecesori ai săi. Un incapabil, arogant şi mitocan, ca şi C. Doncea, care ne-a chinuit prin anii '50.

În răspunsul meu la scrisoare, îi amintesc aceste lucruri şi-i adaug spunând, că n'a făcut rău că ne-a părăsit. De atunci s'a aşternut tăcerea. Ce l-o fi şocat, oare, pe fostul meu coleg? Pentru el, probabil, Alexe era un general adevărat. Acest coleg s'a născut mai târziu şi n'a apucat să vadă un general adevărat.

Aceste cazuri nu sunt puţine şi tocmai de aceea suntem îngrijoraţi. Spălarea creierelor, schimonosirea sufletelor, mitocănia, aroganţa impostorilor, a hoţilor, a trădătorilor, a mincinoşilor, şi frica celor lipsiţi de putere, sunt efectele unei ideologii antiumane. Pentru noi Românii, ororile acestui monstru nu sunt mai mici decât cele ale holocaustului împotriva Evreilor. Pe lângă morţi, noi mai avem şi milioane de cadavre vii, oameni la trup, dar morţi din punct de vedere spiritual. Acest lucru este mult mai îngrozitor. Monstrul roşu n'a dispărut. El ne mai pândeşte încă. Comunismul, pe lângă toate relele lui, mai este şi slav, şi noi nu ţinem seamă de acest lucru. Dacă Germania nazistă a reuşit să devină o democraţie reală într'un timp record, comunismului slav nu-i va ajunge 100 de ani. Comunismul nu a fost inventat nici de Marx şi nici de Lenin, el a fost şi mai este încă un mod de viaţă asiatic, căruia Lenin nu i-a creat decât o justificare teoretică cu scopul de a minţi restul lumii pe care se pregătea să o cucerească şi să o ducă în sclavie.

Fără rimă (eseu)

Ritmul, măsura şi rima sunt elementele principale ale versificaţiei.

Poezia e pictură, / Rima dă frumos din coadă, / Ritmu-i valul din natură, / Strofa albă e-o iscoadă.

Regimul instaurat în 1945 a promovat *"arta cu tendinţă"* şi a categorisit poezia clasică drept poezie burgheză, a pus-o la index. În acest vid de poezie au creat poeţii proletari care nu respectau regulile de versificaţie. Era prea greu pentru ei! Redactorii publicaţiilor literare şi directorii editurilor de stat îi publicau (altfel îşi pierdeau posturile). Poeziile lor erau aplaudate, cumpărate, poate şi citite, de intelectualitatea *"pe puncte"* formată la facultăţi muncitoreşti, de intelectualitatea *"de tip nou"* care conspectase marxismleninismul, de armata de aplaudaci. Majoritatea poeţilor publicaţi în epoca Ceauşescu s'au distins prin poezii fără rimă, cu vers alb sau liber.

Fără rimă e-o sfidare / pentru bardul din Mircești, / Versuri șchioape și murdare - / zațul ce rămâne'n cești.

Asonanţa, ca o rimă imperfectă ce este, poate fi tolerată însă neputinţa poetului stârneşte milă.

Scrie gâtul de cămilă / capră plină de finanțe; / Mă cuprinde multă milă / pentru-atâtea asonanțe.

Într'un anumit stadiu al regimului totalitar a apărut poetul de curte şi cenaclul itinerant pentru *"înflăcărarea tineretului"*.

Poezia este artă, / simfonie de cuvinte / dar poetul curții poartă / anteriul lui Arvinte.

Revolta din Decembrie, activitatea partidelor istorice, a sindicatelor şi studenţilor a zguduit regimul, dar cultura a rămas în mâinile oamenilor formaţi în *"epoca de aur"*. Din cauza oamenilor care conduc publicaţiile subvenţionate, editurile şi librăriile, din cauza poeţilor *"cu faimă"* strânşi ciorchine în Uniunea Scriitorilor, nu s'a putut încă arunca peste bord balastul poeziei cu versuri albe adunat în 45 de ani *"lumină"*.

În poezia postdecembristă creşte ponderea poeziei fără rimă, ceea ce indică existenţa unor impulsuri actuale care se adaugă la cele anterioare. Să fie reorientarea către literatură a unei părţi din activul de partid şi de represiune, pensionat sau concediat?

Formulez ipoteza că unii tineri au descoperit că *"e uşor a scrie versuri"* fără rimă, că aureola de poet le gâdilă vanitatea, îi ajută să pătrundă în cercuri de elită şi că e o reclamă binevenită pentru promovarea imaginii proprii.

E uşor a scrie versuri, / e uşor, e prea uşor / să pătrunzi în universuri / recitând un pluguşor.

Ai noştri tineri la New York învaţă să-şi difuzeze volumele gratuit şi să suporte reclama comercială din preţul produselor sau tariful serviciilor oferite. Sunt oare citite?

Poezia fără rimă / e ca şoimul fără cioc. / Ai clipit şi se perimă, / stă în teancuri la talcioc.

Un critic literar mă întreabă:

Pot să critic literar / un volum cu rimă albă / scos în luna lui Gerar / când nevasta n'are salbă?

Formulez şi ipoteza că unii crează în localuri stimulaţi de alcool, de fripturi şi condimente, iar primii lor ascultători sunt cei dela mesele vecine - profitorii tranziţiei.

Ce folos de-atât talent / dacă rima ta e albă? / Ai talentul bivalent / de-a sorbi din toi şi halbă.

Manualele şcolare cuprind, pe lângă poeţii clasici, şi poeţii de curte - nume încă la modă care au lins mâna *"primei doamne"*.

Dacă ai făcut demersuri, / ai vorbit linguşitor, / primul tău volum de versuri / a ajuns la cititor.

Am decis să mă înrolez în armata poeţilor care agreează modelele clasice şi respectă regulile de versificaţie.

Am declarat război tendinţei / spre versuri albe, fără rimă, / le tai cu paloşul credinţei / şi pentru crezul meu fac crimă.

Oare ce modele vor triumfa? Cele clasice, ale lui Eminescu, Alecsandri şi Coşbuc, sau cele socialiste ale lui Beniuc şi Păunescu?

Unde merge poezia, / De ce, muză, picoteşti? / Cât durează amnezia / despre cel din Ipoteşti?

Constantin MAZILU

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei , pot depune banii în valută naţională la contul Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"

2511.1 - 10297.1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti

anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa: Oficiul Poştal Nr. 23. C.P. Nr. 9, Sectorul 6, Bucureşti

Citiţi lunar "Cuvântul Românesc"!

COMMON SENSE Automotive Inc.

General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certificare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

702 King Street East, Hamilton, Ont. L8K 1T3

DELA DOCUMENTE LA MARTORI OCULARI

Interviu cu Doamna Rebecca Haynes, conferenţiar la The School of Slavonic and East European Studies, University of London

Cum a apărut pasiunea pentru istoria României?

Istoria m'a pasionat încă din copilărie. O lungă perioadă de timp m'a preocupat cea a Germaniei. După 1989, mi-am îndreptat atenţia asupra evenimentelor care au urmat prăbuşirii Germaniei şi situaţiei ţărilor est-europene. Mi-am dat masteratul la Şcoala de studii slavone şi est-europene, din cadrul Universităţii londoneze, cu un studiu în care prima parte tratează istoria Germaniei, iar cealaltă - istoria ţărilor est-europene. Aşa a apărut interesul meu pentru România din perioada interbelică şi în special pentru relaţia dintre Germania şi Mişcarea legionară. Pasiunea mea s'a amplificat şi am început să citesc cărţi care tratează acest subiect, pe care îl consider foarte interesant. Am studiat şi lucrări scrise în limba română, ajutându-mă de un manual întocmit de profesorul meu, Domnul Denis Deletant.

Studiul publicat în anul 1999 în The Slavonic and East European Review are un titlu semnificativ: *"Germania şi crearea statului român naţional-legionar, Septembrie 1940"*. De ce v'aţi oprit asupra acestui moment?

Este un subiect foarte controversat, în cea mai mare parte datorită faptului că nu a putut fi tratat în mod obiectiv de istoricii din perioada comunistă, când statul naţional-legionar a fost etichetat ca fiind cu totul pro-german. Referitor la acest aspect apare o întrebare foarte importantă: în ce măsură statul naţional-legionar a fost susţinut de Germania? Reafirmarea Mişcării legionare şi crearea statului naţional-legionar trebue explicate atât prin prisma evenimentelor internaţionale din acea perioadă, cât şi a problematicii interne determinate de domnia lui Carol al II-lea. Apar, deci, dimensiuni interne şi externe foarte interesante.

În studiul Dvs. argumentaţi, pe baza unui impresionant aparat bibliografic, că evenimentele care au dus la abdicarea lui Carol al II-lea şi la crearea guvernului naţional-legionar nu au fost orchestrate de Reich, ci s'au datorat în special condiţiilor interne.

În opinia mea, abdicarea lui Carol al II-lea şi crearea statului naţional-legionar nu au fost impuse de Berlin. Regele îşi pierduse popularitatea ca urmare a cedării Basarabiei şi Nordului Bucovinei şi, în general, a guvernării lui dezastruoase. Iar în Septembrie 1940 pierduse şi o mare parte din Transilvania, ceea ce era mult mai dureros pentru popor. Antonescu fusese chemat la Palat pentru a i se oferi conducerea guvernului înainte ca el să aibă sprijinul Germanilor. În ce-i priveşte pe legionari, reapariţia lor pe scena politică românească a avut loc în contextul evenimentelor din 1940: ei făceau parte din guvernul lui Carol al

Rebecca Haynes, acasă la dr. Şerban Milcoveanu

II-lea încă din vara acelui an. De asemenea, politica de germanizare a României începuse încă din timpul lui Carol al II-lea.

O altă concluzie a lucrării este aceea că Mişcarea legionară nu a fost o simplă agentură a Germaniei hitleriste, aşa cum a susţinut istoriografia comunistă.

Cred că Legiunea nu a fost o unealtă docilă în mâna Berlinului. Pierderea Transilvaniei în urma Diktatului dela Viena a generat un considerabil resentiment faţă de Germani chiar printre legionari, iar la un anumit moment au apărut divergenţe pe chestiuni economice între Berlin şi Mişcarea legionară, mai exact pe problema preluării proprietăţilor companiilor străine.

După studierea atâtor documente, ce imagine v'aţi făcut despre Antonescu?

Este foarte dificil să-ţi faci o imagine despre o personalitate istorică numai din documente. Cred că a fost un om cinstit şi cu un puternic sentiment al onoarei.

Am observat că vă interesează opinia celor care au trăit în acele timpuri, ca dovadă repetatele discuţii pe care le-aţi avut cu Domnul doctor Şerban Milcoveanu. Ce importanţă au, în opinia Dvs., aceste mărturii?

Discuţiile cu supravieţuitorii acelor vremuri mă ajută să îmi fac o imagine despre cum trăiau oamenii şi cum gândeau şi, de asemenea, să înţeleg caracterul personalităţilor politice. Sunt lucruri foarte importante pentru un istoric şi ele nu pot fi găsite în cărţi.

Vizita Dvs. este legată de alte proiecte privind istoria noastră?

Am venit în urma unui schimb de experienţă între Academia Britanică şi cea Română. Am stat aici aproape două luni, timp în care m'am documentat la Arhiva Naţională şi la Institutul *"Nicolae Iorga"* în vederea scrierii unei cărţi despre Mişcarea Legionară în perioada 1927-1941. Este un subiect mai puţin cunoscut în rândul cititorilor de limbă engleză, dar care cred că prezintă interes.

Ce impresie v'a făcut România?

În prima mea vizită în ţara Dvs., cu opt ani în urmă, am stat aproape un an şi am putut să călătoresc. Este o ţară foarte frumoasă, în special Transilvania. Acum nu am avut timp să plec din Bucureşti. Am să vă spun impresia mea cu foarte mare sinceritate: lucrurile nu par să fi progresat prea mult, oamenii sunt încă foarte săraci, viaţa este foarte grea. În Bucureşti sunt clădiri foarte interesante, construite în secolul XIX şi în perioada interbelică, dar toate se degradează. Păcat, pentrucă ar putea fi un oraş foarte frumos. Este trist că au trecut 13 ani dela revoluţie şi lucrurile au evoluat atât de puţin.

Dinu MORARU

Articol apărut şi în revista "LUMEA" Magazin

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

• Vara anului 1953 aducea Românilor o seamă de veşti dătătoare de speranţe: intensă activitate de partizani în Carpaţi, mazilirea lui L. P. Beria, exşeful N.K.V.D.-ului între 1938 şi 1946, *"demn"* urmaş al supercălăilor bolşevici Ejov şi Jagoda, acuzat şi'n presa oficială, de către înşişi tovarăşii săi, drept responsabil direct al crimelor abominabile săvârşite sub Stalin; răscoala populară din Berlinul comunist, de pe 17 Iunie, şi din alte oraşe Est-germane; executarea soţilor Ethel şi Julius Rosenberg, cetăţeni americani de origine evreiască, vinovaţi de spionaj atomic în favoarea U.R.S.S.-ului; încetarea lucrărilor dela Canalul morţii; evadările (devenite legendare) din lagărele Valea Nistrului (grupul Marin Ţucă) şi Cavnic (grupul I. Pantazi şi I. Ioanid).

• Bine, bine, veţi spune, da' gazetele reperiste ce anume consemnau ele în acea vreme? Păi, cum ce? Într'o ţară democrat-populară ca a noastră, intrată de aproape un deceniu în lagărul socialist, acestea erau - nu-i aşa? - pâinea cotidiană a opiniei publice, brutarul fiind chiar publicistul de partid. Un devotament nesecat i-a împins pe aceştia să se dedice, *"dezinteresat"*, *"nobilei misiuni de educare comunistă a maselor"*. Mai ales că ei ştiau de toate fără să fi învăţat nimic şi aveau ferma convingere că, pentru *"constructorii socialismului victorios"*, câtă vreme nu-i bine, nu va fi rău! Cu aşa brutari conştiincioşi, desigur că şi cititorii trebuiau să fie crespunzător îndopaţi. Îndeosebi când ***personalităţi alese*** erau atrase înspre o franzelărie subţire, de unde-şi dădeau osteneala să scoată cât se poate mai apetisante gogoşi. ***Dincolo de adevăr, dincoace de ruşine!*** Câteva mostre: *"Simplu şi drag, / Simplu: Partid, / ... Florile'n prag / Aŭ înflorit"* (Eugen Frunză); *"<Drum fără pulbere> - romanul Canalului - e un eveniment tot atât de însemnat ca şi căderea Troiei"* (G. Călinescu); *"România veche devine România nouă, socialistă, o ţară a civilizaţiei celei mai înaintate"* (T. Vianu); *"Mulţumesc partidului că mi-a dat această învăţătură* (marxist-leninistă), *că mi-a dat lumina şi am început să văd?!?"* (Demostene Botez) ş.a.m.d. (cf. revista *"Contemporanul"*, sezon estival '53). Ce păreri UMANISTE aveau, cam în acelaşi timp conmilitonii dâmboviţenilor de pe alte meridiane: **Vâşinski:** *"Împuşcaţi câinii turbaţi!... Să fie exterminaţi câinii înrăiţi ai capitalismului!"* **J.P. Sartre:** *"Orice anticomunist este un câine"* (a se observa retorica diabolico-animalieră!); **Ilya Ehrenburg:** *"Nu te sfii! Ucide!"*; **Louis Aragon:** *"Ochii albaştri ai Revoluţiei strălucesc de o necesară cruzime"*; *Stângiştii şi ultra-democraţii din Occident: "Mai bine comunist decât mort!"* (v. *"Cartea neagră a comunismului, Crime, teroare, represiune"*, lucrare colectivă, apărută la Paris în 1997). Iată de ce, ocultarea actuală a crimelor bolşevismului, a făptaşilor şi complicilor morali, *"reabilitarea"*, supraevaluarea lor, e nejustificată, obraznică, ofensatoare (folosim evident, nişte eufemisme) la adresa *memoriei Neamului*. Şi de netolerat! Indiferent de subterfugii.

• Ca presă eminamente combativă, făcând crâncenă opoziţie *"duşmanilor socialismului şi ai păcii, fascismului şi reacţiunii internaţionale"*, tăria ei nu stătea atât în articole de fond sau în polemici comandate, cât în informaţii externe, utilizate ca diversiuni propagandistice, ţesute cu observaţii veninoase, care să turbeze pe *"contrarevoluţionari"*: *"Prinţesa Elisabeta încoronată ca regină a Marii Britanii - anacronism istoric"*; *"Guvern antipopular în Franţa, condus de o slugă a imperialismului american, Joseph Lauriel"*; *"Alegeri parlamentare <câştigate> în Italia de Partidul Democrat-Creştin, însă comuniştii au obţinut 6 milioane de voturi (22,7%), în ciuda Decretului Vaticanului, din 12 Iulie 1949 privind excomunicarea comuniştilor practicanţi"*; *"Noua Constituţie din Danemarca - expresie grăitoare a putredei democraţii burgheze"*; *"Mare victorie a poporului egiptean, care, la 18 Iunie, a abolit monarhia, proclamând republica suverană"*; *"Înăsprirea regimului dictatorial în Columbia"* (gura păcătosului adevăr grăia!); *"Victorie a păcii şi a raţiunii: încheierea acordului dela Panmunjon (27 Iulie) privind încetarea ostilităţilor din Coreea şi stabilirea liniei de demarcaţie de-a lungul paralelei 38°"*; *"Eroicul asalt al cazărmii Moncada din Santiago de Cuba de către 165 de tineri conduşi de Fidel Castro-Ruz"*; *"Victoria forţelor armate Patet Lao în Laos"* ş.a.m.d. Numai socialismul era invesnicit!

E pur si muove...

MEDICII ACUZĂ MINISTERUL SĂNĂTĂŢII DE ILEGALITĂŢI

Dr. Dan Pereţianu, preşedintele Camerei Federative a Medicilor, a criticat politica Ministerului Sănătăţii de limitare a prescripţiilor prvind reţetele compensate şi gratuite.

Noua listă a medicamentelor compensate cuprinde 248 de denumiri comune internaţionale şi este împărţită în două secţiuni - prima care cuprinde medicamentele de bază (147 DCI), iar a doua cu medicamentele cu restricţie la prescriere (101 DCI). Nivelul de compensare pentru medicamentele din prima secţiune este de 65% din preţul de referinţă, iar pentru cele din a doua secţiune este de jumătate din preţul de referinţă - adică cel mai mic corespunzător unităţii terapeutice aferente aceleiaşi forme farmaceutice, din cadrul aceleiaşi DCI şi pentru fiecare concentraţie.

Lista medicamentelor gratuite cuprinde 214 DCI şi este împărţită tot în două secţiuni. Medicamentele cuprinse în a doua secţiune sunt recomandate şi prescrise dacă prin folosirea celor din prima secţiune nu se obţine un răspuns terapeutic adecvat, când reacţiile adverse sunt majore, dacă există contraindicaţii cauzate de o boală asociată sau dacă medicamentele din a doua secţiune reprezintă soluţia terapeutică exclusivă.

În contextul dat, potrivit lui Pereţianu, medicii sunt obligaţi să prescrie medicamentele cele mai ieftine în defavoarea pacientului. În plus, o altă formă de limitare a prescrierilor se referă la limitarea reţetarelor. Astfel, un medic de familie poate prescrie 30 de reţete compensate la 600 de pacienţi înscrişi pe liste, în timp ce medicii specialişti au dreptul la 100 de reţete cu medicamente subvenţionate de stat - motiv pentru care la sediile caselor de asigurări de sănătate medicii stau la cozi interminabile pentru a intra în posesia formularelor.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA CUVÂNTUL ROMÂNESC ?

TRADUCERI LEGALIZATE (Certified Translations)
ENGLEZA - FRANCEZA - ROMÂNA

- ACTE EMIGRARE - SPONSORARE
- DIPLOMĂ, FOAIE MATRICOLĂ FACULTATE - LICEU
- CERTIFICAT NAŞTERE - CĂSĂTORIE - DIVORŢ
- RESUMÉ - C.V.
- ANUNŢURI, RECLAME, BROŞURI, MANUALE
- PAGINI WEB IN HTML

POST-SCRIPTUM TRANSLATIONS
Tel: 416-587-6603
http://PostScriptum.Netfirms.com

DIN ISTORIA NEAMULUI

ÎNCEPUT DE VEACURI
(24 Iunie 1927)

Coboară-te din turnul tău ne nori,
Arhanghele! Să ne fii gând şi scut.
Suntem doar cinci, în prag de început
Şi mai săraci ca nişte cerşetori...

Să vină cei ce cred nelimitat,
Ce vor să-şi dea viaţa pentru Ţară...
Să vină cei loviţi şi de ocară,
Acei ce n'au hulit şi n'au trădat!

Dela Icoană vom porni la drum,
Cu'ntunecimea'n luptă ne-om încinge
Şi-om pune altare la răscruci de drum.

Ne-om bate cu jivinele din noi,
Iar de-om cădea în luptă - vom învinge
La Judecata Dreaptă de Apoi!

PENTRU OMUL NOU

Vom nimici dorinţi ce ne-au supus
Şi ne-au fost scumpe şi promiţătoare.
Şi-om pune'n locul lumii care moare
O alta'n care toate-acestea nu-s.

Vom răsturna zeiţa raţiunii
De pe altarul vieţii înşelate
Şi'n locul cioburilor sfărâmate,
Vom arbora simbolul naţiunii.

Au târguit la bursă precupeţii
Şi au vândut poporul ce l-au supt.
Viţei de aur stau în centrul vieţii

Din fundul Ţării până la Palat.
De-această lume astăzi noi ne-am rupt
Şi pentru "Omul Nou" ne-am ridicat.

ŢELUL FINAL

Oricât ar fi destinul său de greu,
Un neam se urcă'n pagini de istorii
Şi se încarcă cu trofei şi glorii
Când a păşit la drum cu Dumnezeu.

Dar dacă forţa-i ţelul său din urmă,
Nu-i mai presus de canibali şi fiare,
Ce nu respectă nici cultură, nici hotare
Şi se supun doar legilor de turmă...

Odată, când s'or perinda pe rând
Pe dinaintea Judelui Suprem
- bogate'n aur sau înalte'n gând -

Şi vor fi puse toate pe cântar,
S'or prăbuşi imperii sub blestem.
Dar va învinge crezul legionar!

NUNTA NEAMULUI

A fost o zi ca'n basme de senină,
La nunta neamului, cu Crezul tău...
S'aprinse focul sacru pe Rarău
Şi'n tot bordeiul a intrat lumină...

Din patru vânturi, oaspeţi au sosit,
Să stea la masa mare, lângă mine,
Căci el i-a scos, c'o falnică privire,
Din glodul existenţei - spre zenit...

Nicicând Românul n'a fost mai acasă
Pe glia lui, în straiu de sărbătoare...
Nicicând n'a fost o nuntă mai frumoasă,

Spun, cu evlavie, povestitorii.
Era atâta răsărit de soare,
Că s'au ascuns, în toată Ţara, norii!

CORNELIU ZELEA CODREANU
1899 - 1938

A înviat Christos. Aşa va învia şi dreptatea neamului românesc. Dar pentru aceasta se cere ca fii de ai lui să bată drumul pe care a mers Iisus; să li se pue pe cap coroana de spini, să urce Golgota în genunchi, cu crucea în spinare, şi să se lase răstigniţi.
Legionari, fiţi voi copiii aceştia.

– Corneliu Zelea Codreanu
15 Aprilie 1928

NAŞTEREA MIŞCĂRII LEGIONARE

Cuvintele Căpitanului:

"La 8 Noembrie, sărbătoarea Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gabriel, noi discutam despre posibilul nume dat tinerei noastre organizaţii. Eu am zis: să fie <Arhanghelul Mihail>. Tata ne-a spus: <În biserică la uşa din stânga a altarului e o icoană a Sf. Mihail. Hai să mergem s'o vedem>. Moţa, Gârneaţă, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Tudose şi eu ne-am dus şi am rămas stupefiaţi. Icoana ne-a apărut de o frumuseţe neîntrecută. Niciodată n'am fost atras de frumuseţea unei icoane. Acum m'am simţit legat cu tot sufletul meu de aceasta, şi mi s'a părut că Arhanghelul era viu. De atunci am iubit această icoană. Ori de câte ori am găsit o biserică deschisă am intrat şi ne-am rugat la această icoană...

În faţa situaţiei generale noi am decis să strângem rândurile, să continuăm lupta sub protecţia sfintei icoane. Grupul Văcăreştenilor a fost de acord imediat cu planurile mele. După câteva zile, am convocat la Iaşi, în camera mea, pentru Vineri 24 Iunie, 1927, grupul Văcăreştenilor şi câţiva studenţi care credeau ca noi.

Puţine minute înainte de a începe adunarea am transcris într'un registru următorul Ordin de zi: <Astăzi, 24 Iunie, la ora 10 seara, a luat fiinţă, sub conducerea mea Legiunea Arhanghelul Mihail. Să vină cine crede fără rezerve. Cine are îndoieli să rămână înafară. Numesc pe Radu Mironovici şef al gărzii dela Icoană>".

Corneliu Zelea Codreanu

"I-am fost contemporan şi l-am cunoscut şi, deci, m'am bucurat de privilegiul de a-i admira ascensiunea, de a-i asculta opiniunile, de a-i urma dispoziţiile şi de a mă dedica cu tot sufletul meu la scopurile pe care el le propune" (Dr. Dimitrie Găzdaru. Profesor la universităţile din Iaşi şi Bucureşti. Iar mai recent la varii universităţi europene şi din Sud America.)

Şi iată cuvintele lui Nae Ionescu, profesor la universitatea din Bucureşti: *"Dacă şeful Legiunii mi-ar zice să iau un scaun şi o cutie cu cremă de lustruit ghete, şi să mă aşez în faţa Palatului Regal, pentru a lustrui ghetele trecătorilor, aş face aşa, convins fiind că este o raţiune în dispoziţie".*

N'OI REGRETA...

N'oi regreta că baluri nu m'au vrut,
Nici serenadele din nopţi cu lună,
Că n'am răpit copila cea nebună,
Ce mi-a furat întâiul meu sărut...

N'oi regreta că nu mi-a fost dat mie
Să fiu cinstit de dascăli şi de popi,
În timp ce tineretul zăcea'n gropi,
Iar Neamul ni se prăbuşea'n robie!

N'oi regreta că m'am desprins de casă
Şi că m'am rupt de satul drag din munţi,
Când tinereţea era mai frumoasă...

Că am pornit pe panta cea abruptă,
Peste torenţi necugetaţi şi crunţi
Şi că râzând, m'am azvârlit în luptă!

PORUNCĂ

Imi defilează astăzi ca'ntr'un vis
Acel trecut măreţ de epopee...
S'aprinde'n gând, scântee cu scântee,
Şi îmi ordonă să-l salvez în scris...

Păşesc coloane'n pasul cadenţat
Prin colţuri colbăite de memorii
Şi bătălii - cu'nfrângeri şi cu glorii -
Şi taberi... şi'nchisori au reînviat...

Au fost aevea... astăzi sunt porunci
Să le clădim pe toate'n monument,
Mai falnic ca în vremea de atunci,

Când înflorea Mişcarea Legionară...
Ce-a fost atunci, astăzi e testament -
Să ridicăm pe soclul lui o ţară!

TESTAMENTARI ÎN VECHEA GARDĂ

Pe urma ta, ne-am ridicat în sus,
Ca rodul viu ce urcă spre lumină...
Ca iezerii'n cetatea carpatină,
Noi, crezul tău în inimi l-am depus...

Şi te-am urmat pe asprele coclauri,
Mânaţi de jurăminte şi de rituri,
Ca semizeii din antice mituri,
Ne-am încleştat în lupte cu balauri...

Mult n'a lipsit să te urmăm la moarte,
Când fulgerarea urei te-a răpus...
Dar vrut-a Domnul, tainic să te poarte

În trupul nostru - ca să nu te piardă.
Şi peste vremuri, cerul ne-a impus
Să-ţi fim testamentari în "Vechea Gardă".

ICONOSTAS LEGIONAR

Tu ai fost vrerea, fapta şi cuvântul
Ce-au zguduit din temelii poporul,
Iar Moţa farul şi botezătorul,
Ce ţi-a luat în Gardă, legământul...

Feciori ca Banea, Clime, Nicadorii,
Pătraşcu, Decemvirii şi Cristescu,
Marin, Cotigă, Manu, Dumitrescu,
Au fost zidarii şi semănătorii...

Din trupul lor ţi-au înălţat statui
La Râmnicul Sărat, Aiud, Piteşti,
Braşov, Suceava, Gherla şi Vaslui,

În Deltă, în Carpaţi şi la Canal!
Prin moartea lor, tu în legende creşti
Şi luminezi în neam, ca un fanal!

Versuri din volumul "La Răscrucea Neamului" de Demetrius Leomteş

ŞANSELE ROMÂNIEI

NATO DE DUPĂ ÎNALTA POARTĂ OTOMANĂ

Col.(r) M. PÂRVULESCU

"Dela o vreme relaţiile cu Turcii se făcură mai bune. Ştefan cel Mare era destul de învăţat prin nenorocuri să ştie că avea de apărat interese pentru satisfacerea cărora se putea plăti haraciu Turcilor şi face daruri dregătorilor împărăteşti dela graniţă." (N. Iorga: *"Istoria Românilor"* - ediţia *"Neamul Românesc"* 1908).

"Dacă Muntenia şi Moldova n'au împărtăşit în secolul XVIII soarta Poloniei (dispariţia ca stat n.n.), *faptul se datoreşte prezenţei Imperiului Otoman care a constituit o barieră faţă de tendinţele expansioniste ale Imperiului ţarist".* (C. Giurescu: *"Probleme controversate în istoriografia României"* - 1977).

Evaluarea în exclusivitate în raport cu opoziţia faţă de Înalta Poartă Otomană, a vitejiei şi a patriotismului domnitorilor ţărilor româneşti, trebue în sfârşit drastic reconsiderată.

Figura legendară a poporului român, a cărui imagine de luptător împotriva Turcilor este dominantă în istoria neamului nostru, Ştefan cel Mare avea să fie el însuşi cel care va înţelege în cele din urmă, ***că pacea cu Turcii, fie şi prin plata "haraciului", putea asigura liniştea Moldovei în hotarele sale firesti.***

Doar la două decenii după ce la 1787 şi-au fixat graniţa de Sud-Vest pe Nistru profitând de slăbiciunea Turciei, Rusia va ocupa la 1806 Moldova şi Muntenia, oferind (cu un tupeu pe care deja îl cunoaştem), Austro-Ungariei, Oltenia drept cadou pentru bunăvoinţă. Din acest moment Rusia va deveni şi va rămâne până în prezent, un pericol major permanent pentru neamul românesc. Domnitori români, (cu puţine excepţii), oameni politici de mare prestigiu şi reprezentanţi de seamă ai ţării, dar şi istorici de o indiscutabilă eruditie, vor sesiza în deceniile care au urmat, că ***neşansa majoră pentru poporul român, a fost aceea de a se fi aflat în vecinătatea Rusiei devenită URSS şi recent, Federaţia Rusă. Dacă teritoriul Munteniei şi Moldovei nu ar fi fost socotit până la 1877, parte integrantă a Imperiului Otoman, Rusii nu s'ar fi oprit nici la Nistru, nici la Prut şi nici la Dunăre,*** în tendinţa lor obsesivă de extindere spre Peninsula Balcanică, luând în copitele cailor teritoriile româneşti.

O succintă analiză comparativă a situaţiei Românilor din teritoriile cotropite de către Ruşi cu aceea a Românilor din teritoriile supuse de către celelalte două imperii vecine, Austro-Ungaria şi Turcia, demonstrează că ***indiferent de regimul politic dela Moscova, Rusia a fost singura putere cotropitoare de teritorii româneşti care a dus şi continuă să ducă, pe termen foarte lung cu o uimitoare consecvenţă, o politică deosebit de eficientă pentru anihilarea până la dispariţie a conştiinţei de neam a Românilor subjugaţi,*** (ca dealtfel a tuturor populaţiilor neruse sechestrate până în zilele noastre, în interiorul graniţelor sale).

Autodeclarându-se *"stat multinaţional"*, Austro-Ungaria a promovat în scopul prevenirii tulburărilor inter-etnice, politica înţeleaptă a evitării privilegiilor şi discriminării, instaurând un echilibru în privinţa depturilor şi obligaţiilor etniilor care constituiau structura populaţiei imperiului. ***Dacă Românii din Transilvania au avut de suportat nesfârşite nedreptăţi, aceasta nu s'a datorat politicii venite dela Viena ci apetitului pentru dominaţie al Maghiarior care, deşi minoritari numeric faţă de Români, se aflau în structurile de exercitare a puterii în aceastăprovincie.*** Este şi motivul pentru care marii patrioţi români din Transilvania s'au răsculat împotriva autorităţilor locale maghiare, căutând dreptate la curtea imperială dela Viena. Împrejurările le-au fost favorabile tocmai pentrucă imperiul nu urmărea deznaţionalizarea Românilor pentru a nu încuraja resentimentele faţă de imperiu ale Ungurilor din Ardeal.

Imaginea emoţional-patriotardă, dar umilitoare, potrivit căreia Românii transilvăneni ar fi avut în exclusivitate statutul de *"şerbi"*, cu alte cuvinte de sclavi ai Ungurilor, este o imagine falsă. În Transilvania şi în Bucovina încorporate în interiorul graniţelor Austro-Ungariei, a fost posibilă formarea unei reale culturi naţionale, a unei aristocraţii autentice româneşti, dar mai ales păstrarea nealterată, la lumina zilei a conştiinţei de neam, în ciuda opoziţiei concurenţiale maghiare. Românii din aceste teritorii au avut şcoli şi biserici în limba română şi erau reprezentaţi în forurile legislative dela Viena şi Budapesta de către propriul lor partid politic, Partidul Naţional Român.

În aceeaşi măsură, dependenţa Munteniei şi Moldovei de Imperiul Otoman a fost, în privinţa dezvoltării limbii şi culturii, a practicării nestingherite a religiei şi a păstrării tradiţiilor şi obiceiurilor strămoşeşti, privită retrospectiv, surprinzător de favorabilă.

Dimpotrivă, ***viaţa populaţiei româneşti, aflată fie şi vremelnic sub ocupaţie rusească a fost un permanent calvar şi o neîntreruptă suită de suferinţe, de presiuni, de pericole şi de intoleranţă. Rusia a fost singura putere care a negat, sub ameninţarea cu pedepse cumplite în caz de nesupunere, identitatea de neam a Românilor aflati în teritoriile ocupate de ea, cu Românii din celelalte provincii româneşti. Acelaşi tratament brutal a fost folosit de către autorităţile dela Moscova şi în relaţiile cu guvernele şi autorităţile ţării noastre de-a lungul timpului, atunci când aceste autorităţi nu s'au aflat chiar sub controlul lor.***

O succintă enumerare a unor astfel de împrejurări este relevantă.

După tratativele dela Erfurt prin care se obliga faţă de Franţa să-şi evacueze trupele din Muntenia şi Moldova pe care le ocupase samavolnic la 1806, recurgând la un şiretlic, aşa cum va face decenii de-a rândul, Rusia se va considera îndreptăţită să păstreze sub ocupaţie *"Ţara lui Basarab"* (ţinutul Buceagului dela Nord de gurile Dunării), ţinut la care avertismentul Franţei, chipurile nu se referea. ***Profitând apoi de înfrângerea lui Napoleon Bonaparte, la 1812 va extinde denumirea de "Basarabia" pentru întregul teritoriu moldovenesc dintre Nistru şi Prut, dela Dunăre până la graniţa cu Bucovina pe care-l va cotropi.***

După câştigarea a încă unui război cu Turcii, Rusia va cotropi pe baza păcii dela Adrianopole dela 1829, Delta Dunării şi Insula Şerpilor. Va fi însă forţată să le restituie prin tratatul dela Paris din 1856 în urma înfrângerii sale în războiul Crimeii, restituind cu aceastăocazie şi trei judeţe din Sudul Basarabiei (Izmail, Cahul şi Bolgrad) în intenţia puterilor occidentale de a o îndepărta dela gurile Dunării.

Nu se va sinchisi însă de contribuţia determinantă a Principatelor Române la victoria împotriva Turcilor la războiul dela 1877 dela Sud de Dunăre şi va reocupa din nou cele trei judeţe din Sudul Basarabiei. Are loc în acest fel o premieră în relaţiile dintre state: ***în urma unui război victorios unul dintre aliaţi, Rusia, cotropeşte teritorii ale aliatului său,*** România. Este de amintit faptul că la Bucureşti a fost vorba de o dezamăgire, dar nu de o surpriză.

În perioada preliminară războiului dela 1877, Prinţul Carol şi sfetnicii săi I. Brătianu şi M. Kogălniceanu, socoteau (şi faptele viitoare aveau să le dea dreptate) ***că este preferabilă rămânerea ţării sub suzeranitate turcească decât independenţa alături de Rusia ţaristă.*** Pentru aceasta o delegaţie românească plecată în secret la Constantinopol, a propus sultanului acordarea fie şi formală, a independenţei în baza căreia Principatele Române aveau să-şi proclame neutralitatea blocând astfel traversarea teritoriului românesc de către armata rusă în drumul său către Sudul Dunării. În acest fel înfrângerea Turciei era evitată. Pătrunderea trupelor ruseşti pe teritoriul Principatelor neutre ar fi constituit o agresiune şi intervenţia puterilor occidentale, în primul rând al Prusiei pe tronul căreia se afla Wilhelm I, al cărui nepot de frate era domnitorul Principatelor Române, devenea inevitabilă. Datorită însă refuzului sultanului, (socotit de istorici ca o gravă eroare), această tentativă a diplomaţiei dela Bucureşti a eşuat.

Eliminarea Turciei, după Primul Război Mondial din rândul marilor puteri europene ar fi asigurat libera expansiune a Rusiei cu grave consecinţe pentru România, cu atât mai mult cu cât Rusia urma a face parte din tabăra statelor învingătoare în 1918. În mod imprevizibil însă, lovitura de stat comunistă dela Moscova din 1917 va asigura măcar temporar nu numai liniştea spre Răsărit a României, dar şi unirea Basarabiei cu Ţara.

Deşi angrenată în represiunea necesară instaurării leninist-stalinismului, Rusia sovietică a avut însă răgazul să pună la punct chiar în acele condiţii de haos, o remarcabilă diversiune pentru recotropirea mai mult decât a teritoriului dintre Prut şi Nistru.

Renunţând la denumirea de "Basarabia", inventată în 1812, va înfiinţa în stânga Nistrului, într'o zonă majoritar rusofonă şi într'un scop care se va dovedi diabolic, aşa-zisa "Republică Sovietică Moldovenească" cu capitala la Tiraspol. Acesta avea să fie nucleul reconstituirii pe etape, în scopul dezmembrării României, a Moldovei lui Ştefan Cel Mare. Ca de obicei Moscova a mimat neamestecul în treburile interne ale *"moldovenilor"*. Jucând rolul acestora, rusofonii au proclamat republica moldovenească în stânga Nistrului în 1924, susţinând că *"norodul moldovenesc, distinct şi diferit de Români, nu şi-a realizat încă unitatea naţională şi teritorială atâta timp cât o mare parte a sa a rămas sub puterea silnică a burgheziei româneşti"*. Concomitent cu statutul Partidului Comunist din România deja înfiinţat în 1921 se proclama ca misiune pentru membrii săi, (în realitate agenţi KGB), *"...lupta pentru dezmembrarea statului imperialist şi multinaţional român"*.

Anul 1940 a permis, în împrejurările dramatice ale răsturnării de forţe din Europa realizarea primei etape şi, anume, crearea unui stat străin şi inevitabil ostil României, pe teritoriul românesc dintre Nistru şi Prut cu capitala la Chişinău.

A doua etapă, unirea cu moldovenii dintre Prut şi Carpaţii Orientali, se va realiza la momentul oportun. Această sarcină a realizării statului moldovenesc în graniţele Moldovei voivodale româneşti, constituie obiectiv declarat făţiş al guvernului comunist dela Chişinău. Cu acest guvern care îşi propune ca scop major acapararea, atunci când împrejurările îi vor fi favorabile, a unei treimi din teritoriul actual al României, guvernul dela Bucureşti are relaţii normale şi prin intermediul Moscovei chiar relaţii de *"prietenie"*.

Majoritatea zdrobitoare a Românilor, manipulaţi prin dezinformare, socotesc problemele teritoriale dela Răsărit stabile şi sunt mai degrabă îngrijoraţi că Ungaria, un stat cu potenţial militar pe jumătate faţă de cel românesc, care are în România o minoritate etnică de doar 7%, majoritară doar în două din cele 14 (patrusprezece) judeţe din *"arcul carpatic"*, *"ne va lua Transilvania"*.

România începutului de Mileniu III nu mai beneficiază de protecţia Imperiului Otoman (chiar dacă acesta a făcut-o cândva din propriul său interes), în condiţiile în care marile puteri occidentale europene dovedesc o evidentă incapacitate de a menţine ordinea şi echilibrul pe continent şi mai ales în zona de interese a Rusiei în curs de extindere.

În aceste împrejurări apare, iată, am putea spune din senin, o şansă neaşteptată pentru România: integrarea în N.A.T.O.

În această nouă situaţie, se pun două întrebări în privinţa celor care au acaparat puterea după înlăturarea lui Nicolae Ceauşescu: dacă au inteligenţa să folosească această nesperată şansă şi mai ales, dacă au ***intentia*** să reuseasca.

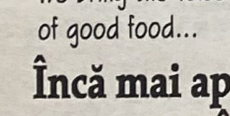

We bring the value of good food...

Sibiu-Hermannstadt Delicatessen

Încă mai apreciaţi gustul mâncărilor româneşti şi europene?

Atunci vizitaţi magazinul nostru,

NOU DESCHIS

unde veţi găsi o largă selecţie de produse româneşti şi europene de cea mai bună calitate !

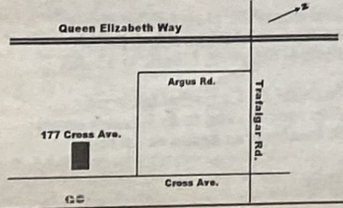

Virgil şi Adriana Comşa

177 Cross Ave.

Oakville, ON

Tel. 905-338-0296

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL

CUVÂNTUL ROMÂNESC

Abonamentele şi reînnoirea lor se pot face după cum urmează:

Din Canada şi U.S.A. se pot trimite *"Cecuri Personale"*.

Din Europa numai *"Mandat Poştal"* sau *"Euro Cec"*

Alte continente - *"Cec Internaţional"*

Adresa ziarului este:

CUVÂNTUL ROMÂNESC

P.O.Box 78010, Westcliffe Postal Outlet, Hamilton Ont. Canada L9C 7N5

Costul abonamentului este 40.00 de dolari pentru un an

Gheorghe Sichim (1921 - 1976)

Potrivit habitudinii noastre, vrem şi de această dată, să evocăm un martir, care, tot pentru vina de a fi fost legionar, a pătimit în 23 de ani, prin temniţe ca deţinut politic. Se numea Gheorghe Sichim.

Ca să arătăm cum am luat cunoştinţă de acest mucenic întru Hristos, va trebui să prezentăm, măcar în foarte puţine fraze, modul insolit în care l-am cunoscut pe maistrul pensionar Constantin Oprea, fiindcă acest consătean constituie principala noastră sursă documentară întru scrierea acestui articol evocator.

La sfârşitul unei liturghii duminicale - e mai puţin de un an de-atunci -, înainte de a ieşi din naos, am fost abordaţi de un enoriaş în acest mod:

- Semănaţi cu chipul fotografic de pe o carte din biblioteca noastră comunală. Autorul cărţii se numeşte Mihai Stere Derdena. Sunteţi cumva chiar el sau vreun frate de-al lui?

Surprinşi că un cititor ţinu minte înfăţişarea noastră din fotografie, îi confirmărm cu voioşie intuiţia, felicitându-l că n'a dat greş.

De atunci, întâlnirile noastre au devenit frecvente, văzându-ne şi în zile de lucru. Discutând despre varii chestiuni, Domnul Oprea ne întrebă într'o zi din acest an dacă ştim pe cineva din sat, care să fi fost, asemeni nouă, deţinut politic sub regimul comunist.

- Chiar vreau - îi răspunsei - *să cunosc şi să mă împrietenesc cu foşti deţinuţi anticomunişti din satul nostru.*

- Ştiu deja dela Dumneavoastră că sunteţi de puţin timp stabilit în Poiana-Câmpina şi de aceea n'aţi auzit de nici un deţinut politic. Eu am cunoştinţă de doi astfel de oameni, dar nici unul nu mai trăieşte. Pe unul dintre ei l-am cunoscut foarte bine pentrucă a muncit în aceeaşi secţie cu mine şi era în subordinea mea. Se numea Gheorghe Sichim.

La scurt timp după aceea, prin prea bunele oficii ale Domnului Oprea, o cunoscurăm pe văduva Anica Sichim. Doamna Sichim, manifestând neîncredere şi teamă, cu greu ne puse la dispoziţie toate actele care ne-au fost de real folos întru evocarea soţului său. Pe baza acestor documente putem reconstitui cu precizie momentele principale ale scurtei vieţi a eroului nostru.

Gheorghe Sichim s'a născut în municipiul Ploieşti, în prima zi a lunii lui cuptor a anului 1921, având părinţi pe cât de simpli şi neşcoliţi, pe atât de buni creştini şi români. Era al doilea dintre cei cinci fii (patru băieţi şi o fată) ai lui Ioan şi ai Mariei Sichim.

Din pricina pauperismului, Gheorghe nu urmează decât Şcoala Primară.

Avea doar 18 ani când s'a hotărît să intre în Mişcarea Legionară, după ce-şi făcuse educaţia naţionalist-creştină într'o frăţie de cruce din Ploieşti. La 19 ani, participă la revoluţia legionară, care răstoarnă regimul dictatorial al unui rege criminal şi trădător. Iar în primăvara anului 1941 este arestat şi condamnat la 20 de ani de muncă silnică pentru participare la aşa-zisa rebeliune legionară, acuzaţie vagă, perfidă şi drăcească, pe baza căreia sunt întemniţaţi sau trimişi pe linia întâia a frontului mii de legionari. Execută integral această condamnare excesivă până în 1961. Pe biletul de eliberare se menţionează că *"Numitul se stabileşte în comuna Breaza, raionul Câmpina, regiunea Ploieşti"*. Însă nu la Breaza, ci la Periprava este dus sub escortă ca să execute un supliment punitiv de 3 ani, ca abuz al Securităţii comunisto-demonice. I se emite al doilea bilet de eliberare, care cuprinde acest text: *"Bilet de eliberare nr.4371/1964 de la Formaţiunea 0830 Periprava. Numitul Sichim Gheorghe a fost depus ca internat 36 de luni dela 11.05.1961 până la 11.05.1964, prin ordin al MAI 10.083/1961 pentru faptul de legionar. A fost pus în libertate conform ordinului nr.5021/1964 al M.A.I."*.

Vasăzică, numai pentrucă era legionar, Gheorghe Sichim execută, fără să fi fost judecat, încă trei ani de închisoare, totalizând 23 de ani. Cine ştie cât ar mai fi stat închişi el şi alţi legionari, de n'ar fi apărut, în 1964, un decret de graţiere pentru toţi deţinuţii politici.

S'a stabilit în comuna prahoveană Poiana-Câmpina şi va munci ca strungar în fier numai la Întreprinderea de Reparat Tractoare şi Motoare Grele din această localitate, începând din 22 Martie 1965 până la 10 August 1976.

Se căsătoreşte la 15 Iunie 1965, cu Anica Bâja, care s'a născut la 4 Iunie 1925 în comuna teleormăneană Islaz, localitate din care pornise Revoluţia dela 1848 din Ţara Românească, o dată cu celebra Proclamaţie.

Ca urmare a torturilor din anchetă şi din închisoarea Aiud (în care a executat pedeapsa iniţială de 20 de ani), a netratării nici uneia dintre numeroasele răceli, gripe şi infecţii contractate pe parcursul prea lungii sale detenţiuni, capătă o boală foarte gravă la creier. Soţia îl internează în Spitalul Nr.9 din Bucureşti, unde este operat. După circa 30 de zile dela intervenţia chirurgicală pe creier, i se face externarea, în stare foarte gravă, decedând în maşina ambulanţei, care îl ducea acasă, în compania soţiei. Era în 12 August 1976.

Doamna Anica Sichim ne mărturisi şi următoarele fapte oribile, săvârşite de monstruoasa Securitate comunistă. Din 1964 până în 1976, Gheorghe a fost chemat, în fiecare săptămână, la postul comunal de miliţie, de un maior de Securitate. Nu l-a lăsat în pace Securitatea nici în cele 45 de zile de spitalizare, uimindu-i pe medici. După decesul lui Gheorghe, securiştii, luându-se după o scrisoare de denunţ, au anchetat-o pe văduva Anica, tot ca legionară şi că ar ţine şedinţe de cuib în locuinţa Domniei sale.

Se acreditează ideea că reala cauză de deces a martirului Gheorghe Sichim a fost uciderea lui lentă, prin iradiere, de către poliţia politică a criminalului regim comunist, numită Securitate. În acelaşi chip perfid, drăcesc au fost lichidaţi puzderie de legionari.

Ca să se vadă cum arăta şi cum se manifesta Gheorghe Sichim - un om extrem de simplu şi prea puţin instruit, trecut doar prin învăţământul primar, dar educat în şcoala inegalabilului formator de caractere eroice, care a fost Corneliu Zelea Codreanu - îi dăm cuvântul Domnului Constantin Oprea ca să-l prezinte pe acest mare mucenic, care i-a fost subordonat în vreme de circa 9 ani. Se ştie că locul de muncă este mediul cel mai propice de exprimare a personalităţii umane din mai toate punctele de vedere (profesional, intelectual, moral).

"În Septembrie 1967 - cuvântează Domnul Oprea, depănându-şi amintirile despre Gheorghe Sichim - *am fost mutat ca maistru la sectorul echipament de injecţie. La puţine zile dela acest transfer, sunt chemat la biroul nr.1, unde mi se aduce la cunoştinţă că am în sector doi foşti puşcăriaşi, unul de drept comun, Ion Datcu (condamnat pentrucă tăiase un viţel, încălcând legea care interzicea sacrificarea cornutelor tinere, chiar dacă erai proprietar al unor asemenea vite), iar celălalt, numit Gheorghe Sichim, stătuse închis în timp de peste 23 de ani, din motive politice, fiind legionar.*

După câteva zile, Datcu, bun electrician, este transferat la atelierul electric. Urma să-l supraveghez atent, conform instrucţiunilor primite, numai pe Gheorghe Sichim. Acesta era un bărbat bine făcut, având înălţimea de 1,80 metri, păr negru şi bogat, mustaţă neagră, ten brunet şi trăsături generale de bărbat frumos şi sobru. Relaţiile noastre erau în spiritul regulamentului de ordine interioară al întreprinderii, adică distante, ca dela subordonat la şef. Specialităţile noastre profesionale erau oarecum diferite: el - strungar, iar eu - mecanic.

Puteam să-mi dau seama cum munceşte, cât de mare-i este competenţa şi din spusele tehnologului, care opina cu convingere deplină că Sichim era un meseriaş foarte bun. Se iniţiase prea bine Sichim şi în desenul tehnic, precum şi în multitudinea de calcule necesare prelucrării metalelor. Amplele noţiuni teoretice, pe care le poseda, îi fuseseră transmise, după propria-i mărturisire, de un inginer cu care a împărţit, în multă vreme, o celulă a temniţei din Aiud. În cei 9 ani cât a muncit în sectorul meu, nu ne-a consultat pe mine şi pe tehnologul sectorului la nici o lucrare, oricât de complexă ar fi fost aceasta. Ba mai mult, s'a afirmat ca autor, împreună cu mine şi cu tehnologul Florescu, al unei inovaţii, pentru care am primit tustrei prime consistente.

Menţionez că, în primii ani, cam la o lună, apoi, la două-trei luni, eram invitat la biroul nr.1 al marii noastre întreprinderi, de câte un ofiţer de Securitate ca să dau relaţii despre Sichim. Căpătând, treptat, încredere, dar păstrând şi teamă, începui să-i destăinuiesc subordonatului meu că Securitatea se interesează încontinuu de dânsul. Atât premierea, la care mă referii, cât şi dezvăluirea întâlnirilor mele confidenţiale cu ofiţeri de Securitate, mereu la solicitarea acestora, au produs o puternică impresie plăcută asupra lui Sichim.

Lucru curios îmi păru faptul că nici un ofiţer de Securitate nu mi-a cerut vreodată informare scrisă. De-alminteri, nici ei nu notau nimic. Presupun că înregistrau, tot ce spuneam, la un aparat minuscul şi ascuns vederii mele. Dela maiorul Păun, care era mai puţin secretos decât ceilalţi ofiţeri de Securitate, ce mă tot interogau, aflam, prima oară, că foarte mulţi legionari au pătimit în prea numeroşi ani prin închisori şi lagăre pentru ideile lor naţionalist-creştine, că aceştia sunt urmăriţi fără'ncetare. Cam tot atunci (la sfârşitul anilor '60 şi la începutul deceniului al VIII-lea, în veacul trecut) au avut loc explozii în lanţ la câteva fabrici de armament şi sabotaje la unele întreprinderi civile dintre cele mai însemnate..."

Multe întâmplări interesante ne-a istorisit Domnul maistru pensionar Constantin Oprea, însă de teamă că evocarea noastră s'ar întinde pe un spaţiu publicistic mai amplu decât cel oferit, ne mulţumim cu reproducerea doar a relatării unei dintre ele.

Într'o Sâmbătă, la prânz, maistrul Oprea află că un ucenic din sectorul său, şcolit în Câmpina, ar urma să participe la un concurs naţional pe meserii, ce avea să se desfăşoare în municipiul Arad. Ca acest elev să fie cât mai pregătit atât teoretic, cât şi practic, Domnul Oprea îl rugă pe strungarul Sichim să rămână peste program ca să-l înveţe pe acest ucenic-strungar tot ce trebue să mai ştie în această meserie. În timp de patru ore suplimentare (dela 15 la 19), Gheorghe Sichim îi dezvălui şcolarului toate subtilităţile strungăriei, arătându-se excelent şi ca pedagog. Doamna Sichim, văzând că-i ora 16 şi că soţul său încă nu apare acasă, la masă, nu se gândi decât la oprirea bărbatului ei la serviciu, peste program (după ora 15). În consecinţă, luă în sufertaş mâncarea caldă şi i-o duse la locul de muncă. Însă Gheorghe al ei nu se atinse de mâncare, ci o dărui în întregime ucenicului, pe care-l perfecţiona. La concursul dela Arad, tânărul strungar, pregătit suplimentar de meşterul Sichim, este distins cu premiul I pe ţară, la strungărie. Apoi, în cadrul unei scurte şedinţe de lucru cu toţi salariaţii din sector, ucenicul premiant îi mulţumi profesorului său Sichim, îmbrăţişându-l în aplauzele pline de entuziasm ale tuturor celor prezenţi. Domnul Oprea regretă că nu-şi mai aminteşte numele ucenicului.

Din nefericire, Doamna Anica Sichim, căreia cuvântul *"Securitate"* încă-i stârneşte şi spaimă, nu numai repulsie, regretă convorbirea purtată cu noi în casa Domniei sale, fiindu-i teamă că va avea neplăceri din partea vreunui sereist, fost securist. Aşadar, şi după 13 ani dela prăbuşirea regimului comunist, numeroşi Români, îndeosebi din mediul rural, tot se tem de Securitate, nevoind să arate răul nesfârşit pe care l-a pricinuit poporului român această poliţie monstruoasă, eufemistic numită Securitate. În acelaşi timp, slujitorii Securităţii, asemenea lupilor în piei de oi, vor să ne convingă, minţind necontenit, că au fost inocenţi, neucigând şi netorturând pe nimeni în cursul exercitării serviciului în cea mai criminală poliţie din istoria universală.

Toţi cei ce s'au angajat în Securitatea comunistă, precum şi cei ce făcuseră parte din siguranţa democrată, carlistă şi antonesciană au fost, fără nici o excepţie, nişte neoameni, neduşi la biserică, fără Dumnezeu şi fără scrupule. Pentru o stea sau o tresă în plus, care le sporeau lefurile - şi-aşa cele mai mari din ţară - aceste fiare bipede au torturat şi au ucis cu sânge rece ca veritabili călăi.

Camarade Gheorghe Sichim, nutrim convingerea că, pentru prea lungul martiriu pe care l-ai îndurat pe Pământ, ai tot dreptul să te bucuri de viaţă veşnică. Roagă-te Preasfintei Treimi şi Maicii Domnului pentru toţi confraţii tăi de idei şi de patimi, care încă viem în lumea aceasta, iar soţiei tale iartă-i lipsa de curaj şi de încredere în oamenii de bună-credinţă şi bine intenţionaţi!

Mihai Stere DERDENA

ILIESCU DĂ LECŢII DE ISTORIE OCCIDENTULUI

Ion Iliescu crede că Americanii nu au nici o calitate să împartă lumea pentru a doua oară. Aflat la Constanţa, Iliescu a relatat, discuţia pe care a avut-o cu ambasadorul australian când acesta şi-a prezentat scrisorile de acreditare. Diplomatul l-a întrebat pe preşedinte ce părere are despre distincţia făcută de Americani între vechea şi noua Europă.

"Ce înseamnă vechea Europă şi noua Europă?" a întrebat şi s'a întrebat în acelaşi timp Preşedintele Iliescu. *"Europa e aici, unde suntem noi. Noi suntem vechea Europă, nu noua Europă. Si denumirea s'a născut tot aici, în zona civilizaţiei mediteraneene. Europa veche de azi, deci Europa occidentală, s'a născut mult mai târziu. Când se dezvolta civilizaţia mediteraneeană cu componentele ei egipteană, greacă, romană, în Europa occidentală era barbarie. Trăiau în păduri în condiţii de înapoiere istorică. Pe ei i-a propulsat în civilizaţie economia de piaţă capitalistă, care le-a dat un anumit avans. Păi, Americanii ce postură au ca să judece vechiul şi noul, când ei există ca stat de vreo două sute şi ceva de ani. Vechea şi noua Europă este o clasificare relativă"*, a spus Ion Iliescu. Preşedintele a caracterizat ca fiind *"paternalistă, arogantă şi scorţoasă imperială"* poziţia oficialilor occidentali faţă de ţările considerate, până nu de mult, periferia Europei. *"Le şi spun că au uneori poziţiile acestea, dar că au avut şi şansa istorică să intre în era renaşterii şi apoi să se lanseze în marea aventură a societăţii industriale, în timp ce noi încă ne aflam sub dominaţie străină"*, a completat preşedintele.

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.

4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5

TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004

Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

- Oferim întreaga gamă de servicii dentare.
- Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.
- Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.

Citiţi lunar "Cuvântul Românesc"!

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil și din țară

SPIRITUALITATE TRANSILVANĂ ŞI ISTORIE EUROPEANĂ

Ediție de Iacob Mârza & Ana Dumitran, Alba Iulia,

Muzeul Național al Unirii, Biblioteca Musei Apulensis X, Universitatea "1 Decembrie 1918", 1999, 534 p.

O carte de spiritualitate specific transilvană de îmbogățire reciprocă, organizatori și participanți, în încercarea de a afla puncte comune și locul în contextul istoriei europene, lămurită în introducerea editorilor care creionează conținutul de ansamblu cu însumarea lucrărilor simpozionului cu titlul de mai sus, organizat de Muzeul Unirii și Universitatea din Alba Iulia, cu specială privire asupra bisericii ardelene la granița dintre medieval și modern.

Scurta lămurire este urmată de cuvântul Arhiepiscopului ortodox, Andrei dela Alba Iulia și al Arhiepiscopului unit, Lucian dela Blaj cu mesaje frești de frățietate.

Cercetările și investigațiile cercetătorilor au fost dispuse în patru teme majore. Prima adună sub genericul ***Confesiune, etnie și putere politică*** cele mai multe din rezultatele investigațiilor. **Marton József, *A keresztény szerzetesség szellemisége*** (p.22-56) prezintă monahismul ca una din formele cele mai frumoase și perfecte ale trăirii creștine în care fără granițe geografice sau etnice, bărbați și femei, aspiră la o viață îmbunătățită în Iisus Hristos definind monahismul răsăritean mai contemplativ decât cel apusean. **Maria Crăciun**, în ***Contrareforma și schimbările din viața religioasă transilvăneană a secolului al XVI-lea*** (p.57-93) sugerează că nu se dorea o restaurare catolică în Transilvania unde, în anumite orașe, s'a aderat conștient la Reformă. În acest mediu ostil, totuși iezuiții au acordat o considerabilă, constantă și eficientă atenție reorganizării misiunii lor de implementare a credinței catolice în Europa estică, în special în Transilvania cu sprijinul unor nobili dar persecutați de alții, așa cum arată **Gúdor Botond**, în ***A Jezsuita rend missziója Erdélyben, 1601-1606 között, a missziós jelentések alapjan*** (p.94-138). Cu o problematică apropiată se ocupă **Lucian Periș** în ***I cattolici e la vita politica in Transilvania*** (1601-1613), (p.139-148) pe baza unor surse contemporane care prezintă fragmente ale vieții eclesiastice latine din Transilvania. Consecința confruntărilor cu protestanții au culminat cu distrugerea școlii iezuiților din Cluj. Tot **Lucian Periș** revine asupra misiunii iezuiților în Transilvania în ***Documente din arhiva Curiei generale a ordinului iezuit din Roma. Spicuiri din corespondența misionarilor Gheorghe Forro și Gheorghe Buitul*** (p.176-197), printr'o incursiune de o importanță specială ce acoperă câteva din lacunele istoriei bisericești din prima jumătate a secolului al XVII-lea. Sunt puse în evidență scrisori a doi misionari începând cu 13 August 1610 aducând date complexe despre istoria ordinului iezuit și a Bisericii latine din Transilvania, Moldova și Țara Românească, despre situația confesională, politică și socială a Banatului dela începutul secolului al XVII-lea. Aceste cercetări trebue corelate cu cele publicate la Szeged, în 1990 și se completează cu ale lui **Molnár Antal** apărute acum câțiva ani sub titlul, ***Jezsuista misszió Karánsebesen (1625-1642)***, în ***Történelmi Szemle*** (Budapest), 1999, XLI, Nr.1-2, p.127-156, autor care cunoaște eforturile anterioare ale lui **Lucian Periș**, ***Le Missioni Gesuite in Transilvania e Moldavia nel Seicento***, Cluj-Napoca, 1998 (despre Caransebeș la p.91-108) cât și ale altor istorici români. Tot contribuții documentare sunt cuprinse în referința lui **Gabriela Mircea, Ioan Mircea, *Mărturii documentare privind viața și activitatea călugărului și tipografului Ioanichie Endredi la Blaj și Cluj, în anii 1760-1763*** (p.198-213) despre deprinderea meșteșugului gravurii. Afirmația că ***"a fost o victimă a intoleranței religioase"*** este inexactă. Depunerea voturilor monahale este o opțiune liberă și, ulterior, încălcarea lor, duce pe cel în cauză la excluderea din preoție și monahism, potrivit canoanelor care guvernează viața bisericească. Situația este aceeași, atunci ca și astăzi, atât în Biserica Ortodoxă cât și cea Catolică. În Biserica Ortodoxă există totuși o opțiune, *înainte de hirotonire* candidatul se poate căsători pe când în Biserica Romană, celibatul este obligatoriu, ceea ce nu înseamnă intoleranță.

Studiul datorat lui **Gheorghe Gorun**, în ***Problematica Unirii Bisericii românești din Transilvania cu Biserica Romei între istorie și politică*** (p.149-159) readuce în discuție situația complexă a epocii în care s'a realizat Unirea. Se pronunță pentru înlăturarea unor prejudecăți considerate de el, superficiale, de care se face vinovată istoriografia românească anterioară. Aprecieri interesante se află în prezentările semnate de doi conducători de școală istorică: **Camil Mureșanu**, în ***Greco-catolicism și Luminism*** (p.160-166) și (regretatul) **Pompiliu Teodor**, ***Reforma catolică și Aufklärung în epoca Luminilor la Românii din Transilvania. Liniile generale ale problemei*** (p.167-175). Tot la acest capitol mai sunt de semnalat contribuțiile lui **Bod Péter Ákos**, cu ***A peregrinátió kulturális és gazdasági hatásai Bod Péter korában és a mai globális korban*** (p.214-224), **Mihaela Grancea**, cu ***Călători străini despre aspecte ale vieții cotidiene. Relații interetnice și interconfesionale în spațiul românesc (1683-1789)*** (p.225-234), aprecieri după cunoscutele volume de *Călători străini despre țările române*, **Toader Nicoară** în ***La religion du monde rural en Transylvanie au XVIII-e siècle*** (p.235-252), remarcă condiția preotului în lumea rurală, formarea sa, iar **Gheorghe Fleșer** prezintă detalii despre ***Biserica "Adormirea Maicii Domnului" din Vințul de Jos*** (p.253-262) databilă de pe la 1700. **Ana Dumitran**, în ***Aspekte des religiösen Lebens im rumänischen Märchen. Die heiligen Sakramente*** (p.263-278) creionează viața religioasă a ***"tradițiilor populare"*** (folclorul) într'un spirit cu multă înțelegere. În contrast, **Viorica Lascu**, scrie (pătimaș) despre ***Relații interconfesionale ieri, azi și în viitor*** (p.279-283) iar legionarii au respectat și pe uniți și nu ***"au exacerbat ecuația Român-ortodox"***.

Tema următoare se referă la ***Instituții eclesiastice: context istoric și profil*** și care include cercetări semnate de **Nicolae Dănilă** despre ***Noi considerații privind sinodul din Octombrie 1698*** (p.284-293) cu o biografie bine pusă la punct și o interpretare de ținută academică, prin expunerea adevărului istoric și nu cel confesional. Dar termenul de reprint nu trebue folosit fiindcă există termenul românesc de reeditare! **Ovidiu Ghitta, *Demetrius Monastelli și începuturile unirii eclesiastice în "părțile ungurești" locuite de Români*** (p.294-318) se referă la raporturile Uniților cu Latinii, și greutățile dela începuturi până la ivirea lui Monastelli, organizarea Greco-Catolicilor și mișcarea antiunionistă dela 1689 din comitatul Szabolcs. Tot despre organizarea instituțională a Bisericii Greco-Catolice se ocupă **Greta-Monica Miron**, în ***Instituția consistoriului în Biserica Greco-Catolică transilvană în secolul al XVIII-lea*** (p.319-325). **Daniel Dumitran**, în ***Episcopia Făgărașului la începutul deceniului iosefin (1781-1784). Opțiuni politice și confesionale*** (p.326-347) analizează raportul episcopatului unit cu autoritățile statului și Curia română iar **Laura Stanciu**, în studiul ***Dela modelul maiorean la realitățile oferite de protopopiatele Gurghiu-Reghin în perioada 1785-1809*** (p.348-362) prezintă instituția în vremea protopopului Petru Maior. A treia temă este numită ***Civilizația cărții și scrisului: implicații culturale*** și se deschide cu o ***Încercare pentru o bibliografie a edițiilor din străinătate ale operelor umanistului brașovean Johannes Honterus*** (p.363-391) semnat de **Gernot Nussbächer**, care este o *"încercare"* academică impresionantă pe care autorul a efectuat-o pe parcursul mai multor ani, în Germania, Austria, Elveția, Polonia, Ungaria, cu mari sacrificii, pentru a demonstra dimensiunea recepției și a răspândirii operei lui Honterus pe plan internațional. Eruditul **Alin-Mihai Gherman** analizează în stilu-i specific până la nevăzutele amănunte ***Tiparul bălgrădean între tradiție și modernitate*** (p.394-403). Tot despre cărți se ocupă **Doina Dreghiciu**, în ***Noul Testament, Bălgrad, 1648 la 350 de ani. Circulație prin însemnări în areal transilvănean (sec. XVII-XIX)*** (p.404-413) și **Maria Basarab**, în ***Carte românească veche tipărită la Blaj. Exemplare aflate în județul Hunedoara*** (p. 414-444). Contribuții documentare aduc **Gabriela Mircea, Ioan Mircea, *Consemnări referitoare la o descendentă a lui Ioan Zoba din Vinț: Brânduşa Zoba*** (p.445-448). **Vasile Moga** în ***Inochentie Micu-Klein și literatura latina*** (p.449-451) prezintă câteva din opțiunile literare ale episcopului aflat în exil. Un studiu aparte aparține lui **Paul Cernovodeanu** cu ***Traduceri din istoria universală alcătuite de clerici transilvăneni uniți (sec.XVIII-XIX)*** și în care arată preocupările clerului unit în această direcție, prin Gheorghe (Gherontie) Cotore și Samuil Micu, (p.452-462). **Iacob Mârza** se oprește la ***Cultură, religie și destin la Blaj, în Vormärz: profesorul Iosif Pop (1812-1845)***, dispărut tragic din rândurile profesorilor dela Blaj, cu o educație strălucită și un doctorat la Universitatea din Viena (463-468). Ultima parte, ***Discurs istoric și național*** cuprinde câteva materiale semnificative precum **Gheorghe Firczak, *Considerații privind istoriografia română și maghiară în epoca Luminilor*** (p.469-503), **Ovidiu Pecican, *Miturile originii la Români*** (p.504-518) oprindu-se, cu surprinzătoare și interesante comentarii la miturile fundamentale, miturile întemeierii statale, eroii tutelari, miturile renașterii naționale, Hyperboreeni, Roma a IV-a și comunism național: miturile doctrinare, miturile originii Românilor și concluzia: ***"Viitorul rezervă însă, desigur, în raport cu mutațiile geo-politice și de mentalitate, evoluții spectaculoase în domeniul mitologiei originilor românești."*** Volumul se încheie cu o recenzie-articol (p.519-534).

Volumul este de o importanță magistrală în a exprima și partea *"latină"* a Transilvaniei cu mult persecutata soră greco-catolică. Orice discuție la nivel academic, erudiția care probează lipsa unui subiectivism bolnăvicios considerăm că este absolut necesară și binevenită. Contribuția spiritualității dela Blaj este o realitate de 3 veacuri, în folosul poporului român, care nu poate și nici nu trebue negată sau ignorată. Sperăm să fie un câștig istoriografic care nu va mai fi neglijat niciodată și în care viitoarele implicări - sperăm obiective, și de o parte și de alta - să aducă noi documente și interpretări. Unele lipsuri care sperăm că vor fi îndreptate pe viitor, precum traducerea titlurilor într'o limbă de circulație, o mai atentă corectură, diminuarea obositoarelor rezumate și traducerea trebue să includă și cea a notelor, poate o încercare de a reduce prea diferitele limbi străine ar oferi, poate, o căutătură academică, deja existentă în conținut, volumului dacă se vrea continuat.

O semnificativă triplă prezență: ecumenică, în spiritul slujirii Neamului, realizare științifică și una tehnică-grafică conferă o îndreptățită speranță pentru încurajarea spiritului de frățietate interconfesională în viitor.

Pr.Gh. NAGHI

MÂNUITORUL DE CUVINTE

Cartea remarcabilului jurnalist Ilie Mihalcea (*"Nevoia de uitare"* - Ed. Jurnalul literar, București 2002) este un eveniment literar pentru Românii de pretutindeni.

Nu pentrucă Domnul Mihalcea este unul dintre puținii profesioniști onești ai condeiului. Mai sunt și alții, deși lista nu este copleșitoare astăzi. Nu pentru că ar fi talentat, întrucât nu talentul ne lipsește nouă, Românilor. Și nici pentrucă am avut onoarea să-l cunosc și apreciez personal pe acest om pentru care am o deosebită stimă, căci am mai cunoscut și alți mânuitori ai condeiului. Și nu deoarece, în final, îi împărtășesc multe opinii, căci opiniile mele au mai coincis uneori și cu ale altora.

Dar niciodată, fără a avea pretenția de a deține monopolul adevărului, nu am găsit în articolele Domniei-sale vreo notă falsă sau forțată a realității. Profesionismul D-lui Mihalcea reiese cu claritate din modul în care își ghidează interlocutorii în discuțiile purtate pe marginea subiectelor abordate.

Ilie Mihalcea nu susține sau cauționează niciodată opinii pe care nu le împărtășește și aceasta reiese cu claritate din carte. Dânsul nu este un jurnalist *"imparțial"*, ca tot Românul, și cu steaua și cu Crucea. Categoric, nu. Și nimeni n'ar putea pretinde contrariul, căci cartea sa stă mărturie.

O recomand călduros cititorului român în căutarea neuitării. Este cartea unui jurnalist cinstit, care are curajul opiniilor sale și-și alege cu grijă interlocutorii ale căror păreri îl interesează. Cronicar al Exilului românesc, dar și al Țării, Ilie Mihalcea ne învață să nu uităm nimic din ce merită să fie reținut, întru păstrarea adevărului. Interlocutorii săi sunt celebri sau mai puțin celebri, dar nu renumele lor este semnificativ și nici căutat cu predilecție, ci ideile pe care aceștia le susțin și dezvoltă, spre delectarea și interesul cititorului.

Nevoia de uitare devine datorie și Domnul Mihalcea își cunoaște datoria. Despre el și cartea sa au scris și vor mai scrie persoane mult mai competente decât mine. La toți însă am remarcat același entuziasm și aceeași căldură față de acest cronicar al timpurilor moderne. Îi urez mult succes în continuare și-aștept cu nerăbdare apariția volumului cu superbele-i versuri, altă fațetă a talentului acestui pasionat și neobosit mânuitor de cuvinte.

Radu NEGRESCU-ŞUŢU

BISERICA CREŞTINĂ

DE CE NU PUTEM FI ÎMPĂRTĂŞIŢI FĂRĂ SFÂNTA SPOVEDANIE?

Pr.Dr. Dumitru ICHIM

Să presupunem că un puşcăriaş este graţiat de pedeapsă şi mai mult chiar, aşa cum s'a întâmplat cu Iosif în Egipt, este înălţat la cea mai înaltă funcţie împărătească, oare nu credeţi că înainte de aceasta este dezlegat, în primul rând, de lanţurile şi cătuşele în care a fost ţinut? Oare, înainte de a fi îmbrăcat în veşmânt împărătesc, nu trebue să-şi spele trupul de rapăn şi putoare? Oare, înainte de a fi stropit cu miresme, nu trebue să-i fie vindecate bubele cu puroi, iar rănile pline de sânge uscat şi muşcături de ploşniţe spălate şi tămăduite cu vin şi untdelemnuri? Oare, înainte de a i se pune coroană, nu-şi spală capul de puturoasa grăsime de jeg şi i se piaptănă părul de păduchi şi alte mizerii?

Sfânta împărtăşanie este cea mai înaltă taină şi minune veşnică pe care nea lăsat-o Iisus Hristos: *"Luaţi, mâncaţi - acesta este trupul Meu!"* **(Matei 26,26)**. Nici îngerii din ceruri nu au această cinste, nici heruvimilor şi nici serafimilor nu li s'au dat atât de mult har aşa cum i s'a oferit omului, adică de a se împărtăşi din acelaşi potir cu Hristos şi deveni *"împărtăşit"* (parte din Hristos).

Sfânta împărtăşanie este o perpetuă Cina cea de Taină prin care omul se îndumnezeieşte. Potirul nu este o călimară în care să muiem şi să semnăm contracte de mântuire, nici nu este ceva care *"lucrează"* prin magie, ci este Viaţă, este Sângele Lui real care devine sânge al nostru, viaţă din Viaţă făcând că în inima noastră să pulseze inima Lui, sângele Lui vărsându-se prin noi pentru noi: *"Acest pahar este Legea cea Nouă, întru sângele Meu, care se varsă pentru voi"* **(Luca 22,20)**. Prin *"gustarea"* preacuratului Sânge şi Trup al lui Iisus Hristos.

Prin instituirea Euharistiei Mântuitorul ne redeschide porţile paradisului care este Împărăţia Cerurilor. Ea este asemănătoare cu nunta fiului de împărat **(Matei 22)**. La început împăratul cheamă la această nuntă *"pe cei poftiţi, dar ei n'au vrut să vină"*, iar în cele din urmă porunceşte să cheme pe la răscruci şi răspântii, de-a valma, câţi pot fi găsiţi, fără nici o deosebire *"buni şi răi"*. Ce şochează în această parabolă este atitudinea împăratului faţă de unul dintre oaspeţi. Deşi i se adresează într'un mod foarte intim numindu-l *"prietene"*, nu înţelegem întrebarea: *"Cum de ai intrat aici fără să ai haină de nuntă"*? Nu era normal ca din toată adunătura aceea unii să nu fie pregătiţi vestimentar pentru un asemenea eveniment? Oare împăratul nu a fost nedrept ca să poruncească slugilor ca să-l lege de mâini şi de picioare pe cel fără haină de nuntă şi să-l arunce în întunericul cel mai din afară? Evident că nu. Există în această pericopă câteva cuvinte care dau sens comportării împăratului sfidat de cel nepregătit: *"El însă a tăcut."* **(Matei, 22,21)**. Aici este problema. De ce a tăcut? De ce nu s'a supărat? De ce nu s'a justificat? Răspunsul e că singur şi-a dat sentinţa. Tăcea pentrucă nimeni nu l-a forţat să intre nepregătit la cina de nuntă. Ca şi ceilalţi, el a fost *"poftit"*, deci *"chemat"*. Chemarea este un har al lui Dumnezeu, un talant dăruit care te obligă să-l înmulţeşti. Toţi cei chemaţi au înţeles că sunt *"aleşii"* împăratului pentru această onoare deosebită de a participa la banchetul de nuntă al fiului de împărat. Toţi s'au dus şi s'au schimbat primenindu-se cu haine de nuntă cinstind evenimentul după posibilităţi, dar cinstindu-l. El tace în mândria lui sfidătoare: *"Şi ce vrei acum?"* El tace în semn de revoltă: *"Cine eşti tu ca împărat să-mi impui modul tău de comportare? Eu sunt liber să mă port cum vreau. Şi nu-mi pasă de nici o nuntă, nici chiar a fiului tău"*. Când ai răspuns *"da"* la chemarea de nuntă trebue să te schimbi la înălţimea unui *"da"* împărătesc şi nu de lotru.

Asemenea este Împărăţia Cerurilor cu pilda de nuntă a Potirului. Potirul este chemarea lui Dumnezeu. El nu forţează pe nimeni la acest banchet dar atenţie la modul cum să fim pregătiţi. Nu intrăm oricum, ci: *"Cu frica lui Dumnezeu, cu credinţă şi cu dragoste să vă apropiaţi!"* Numai în felul acesta bine este cuvântat *"cel ce vine întru numele Domnului"*.

Înainte de a primi Euharistia se cere a săvârşi sfânta taină a Spovedaniei. Prin ea preoţii îşi exercită puterea harului: *"Luaţi Duh Sfânt!, cărora le veţi ierta păcatele, li se vor ierta; căroara le veţi ţine, ţinute vor fi"* **(In. 20,22-23)** şi *"câte veţi lega pe pământ vor fi legate şi în cer şi câte veţi dezlega pe pământ vor fi dezlegate şi în cer"*. Spovedania este curăţirea de păcate, Taina în care Dumnezeu iartă, prin duhovnic, păcatele creştinilor care se căiesc sincer şi le mărturisesc în scaunul spovedaniei, în faţa preotului. Sf. Pavel îndeamnă pe fiecare om, înainte de împărtăşanie, *"să se cerceteze dar omul pe sine"*, să se pregătească sufleteşte pentrucă altfel: *"cel ce mănâncă şi bea cu nevrednicie, osândă îşi mănâncă şi bea, nesocotind Trupul Domnului. Pentru aceasta sunt mulţi dintre voi neputincioşi şi bolnavi şi mulţi au murit"* **(I Co.11, 28-29)**. Cel nepregătit cheamă asupră-şi judecata lui Dumnezeu **(I Co.11, 30-32)** şi mănâncă şi bea osândă **(I Co.11, 29)**. Sfânta împărtăşanie este Mielul lui Dumnezeu, este *"Paştele Domnului"* şi pentru a mânca acest paşte trebue să ne curăţim de *"aluatul cel vechi"*, de *"aluatul răutăţii şi vicleşugului"* şi să devenim *"frământătură nouă"* **(I Co.5, 7-8)**.

Urmând moda sectarilor şi a Catolicilor unii preoţi au minimalizat aproape până la dispariţie valoarea soteriologică a Tainei Spovedaniei. Astfel lumea se poate împărtăşi în fiecare Duminică, fie că s'a spovedit sau nu, fie că a postit sau nu, fie că a băut ceva de dimineaţă sau încă molfăie nişte gumă de mestecat chiar în faţa potirului. Argumentele aduse sunt puerile ca orice răstălmăcire sectară. Când preotul invită în numele lui Hristos: *"Cu frica lui Dumnezeu... să vă apropiaţi!"* toţi ar trebui să ne *"apropiem"* pentrucă e porunca Domnului. Oare nu aceeaşi chemare o găsim în parabola nunţii fiului de împărat? Apoi: Cum să ne *"apropiem"* când nimeni nu ne-a *"dezlegat"* de păcate prin Taina Spovedaniei? Şi iarăşi. *"Apropierea"* nu trebue înţeleasă oricum ci *"cu frică"* de Dumnezeu, *"cu credinţă"* şi *"cu dragoste"*. Cel care se apropie de Potir cu nepăsare de cele sfinte nu are frică de Dumnezeu, iar cel care crede că e fără de păcat este mincinos **(I In. 1, 8-10)**. Deci nu are nici *"credinţă"* şi nici *"dragoste"*.

Un alt argument ar fi că la început se obişnuia toată lumea să se împărtăşească. Dar oare se împărtăşeau fără spovedanie, chiar dacă aceasta era în comun? Oare se împărtăşeau fără de post şi fără nici o pregătire duhovnicească? Şi oare despre ce abuzuri vorbeşte Sf. Pavel în citatele de mai sus?

Dacă preoţii se împărtăşesc fără a avea în prealabil Sf. Spovedanie, de ce nu s'ar împărtăşi şi mirenii fără de spovedanie? Nu este adevărat că preoţii nu se spovedesc. Chiar şi episcopii şi patriarhii se spovedesc şi au un duhovnic. Dacă nu este posibilă spovedania înainte de fiecare liturghie, atunci măcar de câteva ori pe an pentru păcatele mici. Dacă e vorba de un păcat mai grav, nu are voie să slujească în cazul în care nu a fost *"dezlegat"* de duhovnic. Deci, fără spovedanie nu avem voie să ne împărtăşim.

ADEVĂRUL RELIGIILOR ŞI REALITATEA CONFESIUNILOR

D.C AMZAR

În privinţa adevărului religios se ştie că orice religie crede că ea şi numai ea este adevărata religie, că numai Dumnezeul conceput şi predicat de ea este adevăratul Dumnezeu! Ce vrea religia - orice religie - să spună cu acestă pretenţie că numai ea posedă adevărata credinţă, adică credinţa în adevăratul Dumnezeu? Cu această formulă orice religie ridică pretenţia că ea şi numai ea deţine adevărul absolut.

Dar ce înseamnă adevăr absolut în sensul pe care-l dă acestei expresii orice religie? Adevărul absolut înseamnă, pentru orice religie, adevărul unic, adevărul valabil pentru toată omenirea: dela începutul ei până în ziua de apoi, deci: pentru toate timpurile: ieri, azi, mâine şi în vecii vecilor **(Evrei 13,80)**.

Toate religiile pleacă dela concepţia lor despre adevăr, dela credinţa că adevărul nu poate fi decât unul singur şi anume: cel în care crede religia respectivă! Şi tot aşa stau lucrurile şi cu felul cum fiecare religie concepe pe Dumnezeu - politeist sau monoteist, pentru a ne limita numai la aceste două feluri majore sau superioare de religie - Dumnezeul ei este Dumnezeul adevărat, real şi activ, sau cum spuneam noi creştinii: Dumnezeul viu **(Apoc. I, 18:** Viu în vecii vecilor!).

Vă veţi întreba - şi mă veţi întreba - : bine, dar noi ştim că pe faţa pământului există o mulţime de religii, şi dacă fiecare crede că adevărul ei absolut este în acelaşi timp şi singurul general valabil, adică pentru toată lumea şi pentru toate timpurile, atunci care din aceste adevăruri absolute şi general valabile este într'adevăr şi în mod definitiv *"adevărul adevărat"*?

Răspunsul tuturor religiilor - şi al teologilor - este, după cum se ştie, cel mai simplu şi mai comod: adevărul unic, adevărul adevărat, adevărul ultim nu este şi nu poate fi decât cel în care credem noi: noi creştinii, noi mahomedanii, noi budiştii, şintoiştii, şamanii etc., etc. Şi celelalte religii? Celelalte religii - şi aceeaşi convingere o au în fond şi confesiunile din cadrul fiecărui religii - toate celelalte sunt pur şi simplu false, adică nişte erezii! De aici necesitatea de a mărturisi adevărul, necesitatea misionarismului, inevitabilă pentru toate religiile şi confesiunile. De aici intoleranţa lor, care a dus în istorie la războaie, persecuţii, arderi pe rug, inchiziţii etc.

Există oare un alt răspuns la această întrebare, un răspuns care să evite toate aceste calamităţi, de care omenirea nici astăzi n'a scăpat? Acest alt răspuns există: el este răspunsul filosofiei! Filosofia este în măsură să dea acestei probleme un răspuns general valabil pe baza istoriei şi psihologiei religiei. Fiecare religie crede că adevărul ei este absolut valabil subiectiv şi obiectiv, dar sfera valabilităţii acestui adevăr nu se extinde în realitatea istorică şi psihologică la toată omenirea, cum e cazul adevărurilor ştiinţei verificabile şi aplicabile în cadrul naturii, ci se reduce la un cerc limitat - oricât de mare fie el - de credincioşi convinşi că ei, şi numai ei, deţin adevărul absolut. Toate religiile pot ridica pretenţia caracterului absolut al adevărurilor lor, dar nici una nu poate ridica pretenţia valabilităţii generale, aşa cum e cazul adevărurilor ştiinţifice.

Aşa fiind, din punct de vedere filosofic intoleranţa cu care se tratează reciproc religiile şi confesiunile e consecinţa practică a unei false înţelegeri teoretice a adevărului în domeniul credinţei religioase. Concluzia pe care o trage filosofia din pluritatea adevărurilor în câmpul religiei este tocmai contrară acelei teologice: toleranţa faţă de oricine gândeşte şi se comportă potrivit unui alt ultim adevăr, sau altfel spus, faţă de oricine se orientează şi trăieşte după altă credinţă religioasă. De aceea credinţa religioasă este un drept al omului, spre deosebire spre exemplu de actul respiraţiei care urmează unei legi naturale. Poţi trăi ca creştin ortodox, catolic sau protestant, ca budist, mahomedan şi chiar ateist, dar nu poţi trăi, dacă nu respecţi legile filosofice ale organismului, care sunt legi ale naturii, descoperite de ştiinţă şi înainte de a fi luat cunoştinţă de existenţa lor. Legile naturii sunt adevăruri valabile pentru toţi oamenii din toate tipurile; ele n'au nevoie să fie cunoscute, spre a fi respectate, iar dacă sunt călcate, intenţionat sau din greşeală, urmarea se face simţită imediat, ceea ce nu e cazul cu adevărurile religioase care pentru a fi urmate, trebuesc aduse la cunoştinţa oamenilor pe calea cuvântului rostit sau scris, iar respectarea lor rămâne la libera deliberare - sau lipsa de deliberare - a fiecăruia.

La început - initio, im illo tempore - aceste adevăruri au fost aduse la cunoştinţa oamenilor pe calea revelaţiei divine. De aceea orice adevăr religios este considerat ca reprezentând însuşi cuvântul lui Dumnezeu. Teologii nu fac altceva decât să-l interpreteze, iar rolul preoţilor şi predicatorilor este să-l transmită din generaţie în generaţie. Nu numai credinţa este un drept al omului, ci şi transmiterea adevărurilor ei în cadrul învăţământului şi educaţiei religioase.

Continuare în pag. 14

Vizita I.P.S. Nathaniel, Arhiepiscop al Americii şi Canadei,
la Biserica Ortodoxă Română
"Sf. Ioan Botezătorul" din Kitchener

Binecuvântarea sălii "Centrului Cultural Românesc - Banatul"
2150 Bleams Rd., Kitchener

Sâmbătă - 21 Iunie - ora 6.00 P.M. - Vecernia urmată de o întâlnire a credincioşilor cu I.P.S. Arhiepiscop Nathaniel

Duminică - 22 Iunie - ora 9.00 - Utrenia
- ora 10.00 - Sf.Liturghie arhierească
- ora 12.00 - Fotografii pentru calendar
- ora 12.30 - Tăierea panglicei şi binecuvântarea sălii noi
- ora 13.00 - Banchet şi program artistic

Adresa: Biserica Ortodoxă Română Sf. Ioan Botezătorul
2150 Bleams Rd., Kitchener, Ont. (519) 576-8953

UNIŢI "ÎN CHIP DESĂVÂRŞTIT"

Sergiu GROSSU

Viaţa noastră - viaţa copiilor lui Dumnezeu - ar trebui să fie o luptă permanentă şi acerbă cu Răul. Deci o luptă spirituală, în care ni se cere, după Evanghelie, să nu întoarcem nimănui *"rău pentru rău"*, nici să nu ne lăsăm biruiţi *"de rău"*, ci să biruim *"răul prin bine"*. După cum Iisus Hristos s'a lăsat răstignit pentru păcatele noastre, ca să ne smulgă din *"acest veac rău"*, la fel şi noi, creştinii - fie din Exil, fie din România - avem obligaţia morală să ne jertfim în lupta cu propriile noastre păcate şi cu păcatele societăţii materialiste în care trăim, pentru a o smulge de sub stăpânirea tiranică a veacului rău, discordant, hăituit de apetituri politice anticreştine, ca să o prosternăm la picioarele lui Iisus, în vederea transfigurării mult aşteptate.

Condiţia sine-qua-non a reuşitei noastre în lupta credinţei este unitatea ostăşiei spirituale, solidaritatea luptătorilor, aşa cum ne îndeamnă apostolul Pavel: *"Să aveţi acelaşi fel de vărbire, să n'aveţi desbinări între voi, ci să fiţi uniţi în chip desăvârşit într'un gând şi o simţire"* (**1 Corinteni, 1.10**). Frontul solidarităţii creştineşti (pe care îl propune ca pe un colac de salvare în agitata întunecime a societăţii idolatre căreia aparţinem, care ne strangulează nădejdiile şi caută să ne împiedice în practicarea zilnică a evlaviei), acest front de luptă duhovnicească nu se poate constitui decât cu condiţia împăcării tuturor confesiunilor mai mult sau mai puţin dezbinate până acum, mai mult sau mai puţin concurente între ele, din nefericire. Iar această împăcare indispensabilă, generată pe plan individual de pacea interioară pe care Iisus Hristos o instaurează în noi prin Duhul Sfânt şi exteriorizată în statornicirea unor relaţii paşnice, frăţeşti, de colaborare şi ajutor mutual, va accelera refacerea unităţii creştine, ca să alcătuim *"un singur trup"*, ca să fim uniţi, în chip desăvârşit, *"într'un gând şi o simţire"*.

Apostolul Pavel îi aminteşte lui Tit de *"nevoile grabnice"*, subliniind legitimitatea luptei spirituale în această direcţie. Nevoile grabnice particulare, care privesc doar pe unii indivizi în împrejurări speciale şi, mai presus de toate, *"nevoile grabnice"* universale, care aparţin întregii obşti, constituie problema arzătoare a ceasului de faţă, problemă insuficient sau pueril rezolvată, îndeosebi din cauza îngustimei acţiunilor întreprinse, a îngrădirii şi denaturării principiilor iniţiale directoare, a învrăjbirii sau indiferenţei interconfesionale.

Sciziunea Bisericii lui Hristos compromite însuşi sensul luptei duhovniceşti. Triumful final exclude orice fisură, orice zăzanie confesională, orice izolare trufaşă. Noi nu vom reuşi niciodată să punem capăt *"nevoilor grabnice"* ale semenilor noştri, luptând pe fronturi separate, fie în transeele neo-protestante, fie pe baricadele fragile ale clericalismului formalist. *"Nevoile grabnice"* trebue luate cu asalt de către toate confesiunile religioase *laolaltă*, într'o unică, uriaşă, clocotitoare răbufnire de energii umane împreunate. Risipirea forţelor creştine frânează neîndoielnic redresarea spirituală şi materială a satului sau a oraşului în care Dumnezeu ne îngăduie să vieţuim; întârzie trezirea oamenilor necredincioşi la o viaţă nouă în Hristos, provocând confuzie în conştiinţa lor adormită şi neîncredere în apropiatele vremi de înviorare; bagatelizează posibilitatea salvării unei lumi în declin moral şi religios, zdruncinată în deceniile din urmă de mari şi pustitoare cataclisme politice, dând apă la moara duşmanilor credinţei şi facilitându-le, prin fărâmiţarea noastră confesională, opera lor destructivă.

Dacă suntem cu adevărat *"ai lui Hristos"*, dacă vrem să ne împlinim pe pământul românesc *"cu scumpătate slujba Evangheliei lui Dumnezeu"*, conform îndemnului sfânt din Tars, dacă ne topim de dorul Veşniciei, în vederea apariţiei unor ceruri noi şi a unui pământ nou, în care să locuiască neprihănirea, bucuria, pacea şi armonia socială, se impune ca fraţii de toate nuanţele rituale şi de toate convingerile religioase să-şi unească mâinile şi inimile, lacrimile şi speranţele, rugăciunile şi idealurile, crezând într'o singură Evanghelie, devenind o inimă şi un suflet, cântând un singur cântec de biruinţă şi luptând sub un singur steag: cel al credinţei în Iisus Hristos, Mântuitorul tuturor oamenilor.

Domnul nu ne cere, pentru a-L urma, să ne convertim la o altă confesiune, să ne lepădăm, de exemplu, de Ortodoxie, pentru a trece la o biserică neoprotestantă. ***"Dacă voieşte cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuşi"*** (**Marcu, 8.34**) - iată ce ne cere Iisus. Şi aceasta se cuvine să facem: să ne dăm toată silinţa în vederea realizării singurei lepădări valabile - ***lepădarea de sine***. Viaţa de credinţă nu constă în curăţirea *"părţii de afară a paharului şi a blidului"* (**Matei, 23.25**), cum ar fi înlăturarea icoanelor, disprefuirea altarului, nefolosirea semnului crucii, simplificarea sfintelor taine. Obiectivul nostru trebue să fie lupta pentru ***esenţialitate***; şi esenţialul credinţei este curăţirea *"pe dinăuntru"* a *"mormintelor văruite"*, a fiinţei omeneşti intrată în putrefacţia păcatului. Totul trebue să pornească de aici: ***dela înlăturarea vechiului şi înnoirea interioritătii noastre culpabile***. Restul - bogăţie sau sărăcie de forme exterioare în manifestările culturale - nu are nici o importanţă şi nu slujeşte la nimic. Important este ca în confesiunea mea să nu am o ***conştiinţă confesională***; fiindcă, într'o atare situaţie, m'aş arăta drept un factor permanent de subminare a unităţii creştine, de hărţuire spirituală şi de oportunism misionar. În schimb, o conştiinţă care purcede din Iisus, pentru a lupta alături de Iisus şi a rămâne statornică în Iisus, va milita în cadrele unui ***creştinism supraconfesional***, repudiind prozelitismul pescuirii în apele tulburi ale altor comunităţi religioase. Mai bine zis, în universul tăinuit al credinţei, în *"odăiţa"* de rugăciune a lăuntrului meu curăţit, mă pot manifesta confesional, în conformitate cu tiparele cultului din care fac parte. Interiorizarea, intrarea în *"odăiţa"* ta, poate fi confesională. Nu dăunează. Exteriorizarea, însă, ieşirea din odăiţă *"la drumuri şi la garduri"*, pentru a vesti împărăţia lui Dumnezeu, revărsarea trepidantă şi sublimă a dragostei creştine în viaţa de luptă misionară ***nu poate fi decât supraconfesională***, aşişderea gestului pilduitor al Samariteanului milostiv, care cobora din Ierusalim la Ierihon...

Să nu uităm că omenirea trăieşte astăzi momente cruciale, de grea cumpănă. Iadul s'a dezlănţuit să devoreze planeta, să cucerească sufletul şi mintea omenească, să profaneze altarele credinţei, să ucidă în noi nădejdea vieţii veşnice, să legalizeze pe pământ internaţionalismul turpitudinii, supremaţia minciunii şi cultul violenţei. *"Dumnezeul veacului acestuia"*, menţionat în Sfânta Scriptură, atacă pe toate câmpurile de bătaie, în toate sectoarele-cheie ale activităţii umane, cu toate armatele sale de ideologi şi propagandişti, ne atacă pe noi şi Bisericile noastre ***într'o unitate perfectă***, fără să admită nici o abatere, nici o diviziune, nici o schismă politică. În faţa acestei primejdii, cum arată creştinătatea: ***unită sau dezmembrată***? Luptând pe aceleaşi baricade împotriva aceluiaşi duşman, sau schiţând absurde, degradante hărţuieli cu forţele superioare ale Răului social, lăsându-ne năuciţi de nimicuri confesionale şi clătinaţi de vânturile propriilor noastre antagonisme interioare?

"Oricine pune mâna pe plug şi se uită înapoi - ne învaţă Domnul Iisus - *nu nu este destoinic pentru Împărăţia lui Dumnezeu"* (**Luca, 9.62**). Ce-ar trebui să facem ca să devenim *"destoinici"* din punct de vedere creştin? ***Un singur lucru ni se cere***, precum o afirmă Apostolul Neamurilor: *"Uitând ce este în urma mea şi aruncându-mă spre ce este înainte"* (**Filipeni, 3.13-15**). Cu alte cuvinte, uitând trecutul ruşinos al neînţelegerii dintre copiii lui Dumnezeu şi orientându-ne spre viitorul unei posibile înfrăţiri, atât de necesară în lupta noastră cu păcatul individual şi colectiv, în alergarea noastră *"spre ţintă"*. Iar ţinta să fie aceeaşi pentru toţi: aproapele *"căzut între tâlhari"*. Să acoperim, cu dragostea de azi, crăpăturile unui trecut văduvit de dragoste, ca unii care ştim că *"dragostea acoperă o sumedenie de păcate"*. Să ne smerim înaintea Domnului şi El ne va înălţa, aducându-ne într'o stare după voia Lui şi ajutându-ne, astfel, să fim uniţi, pentru totdeauna, *"într'un gând şi o simţire"*.

22 IUNIE 1941

Minunată zi de înălţare sufletească şi manifestare a conştiinţei naţionale.

Inimile Românilor au bătut atunci în ritmul nepotolit al marilor speranţe. Toată suflarea românească a trăit ceasul cel mare al reîntregirii hotarelor răsăritene. Dangătul clopotelor s'a ridicat până în înălţimile cerului, cerând lui Dumnezeu binecuvântarea braţului, care luase arma pentru apărarea crucii şi a dreptăţii. Pasul apăsat al ostaşilor noştri a răsunat spre Prut şi munţii Bucovinei, iar avioanele au adus în dimineaţa însorită a acelei zile vestea primei victorii aeriene: 400 de avioane inamice doborâte în luptă, sau distruse pe terenurile de aviaţie din Basarabia şi Bucovina.

Atunci, în această zi, România, a rupt zăgazurile impuse de o politică de umilinţă, pe care fusese obligată să o accepte, de evenimente internaţionale copleşitoare şi s'a ridicat cu fruntea sus, luminată de hotărîrea nestrămutată de-a duce lupta până la capăt, aruncându-se în războiul sfânt al neamului.

Se cunosc împrejurările tragice pe care le trăise România un an înainte când, pusă la zid de cârcăunul rusesc, lipsită de orice sprijin din afară şi insuficient înarmată, a asistat neputincioasă la sfârtecarea trupului ei.

Înmărmurit a privit poporul român cum a fost jefuit ca la drumul cel mare, cu ţeava mitralierei în piept, luându-i-se Basarabia, Bucovina de Nord, jumătate din Transilvania şi Cadrilaterul dobrogean, fără ca vreunul din paznicii ordinei europene să ridice arma sau cel puţin glasul de protest în faţa acestei uluitoare nedreptăţi.

Dar după ce jaful a fost consumat, apele tulburate de uraganul dela Răsărit tot nu s'au liniştit. Pe deasupra teritoriului ciuntit al României se încrucişau corbii hămesiţi, în căutare de o nouă pradă. Războiul, început cu aproape doi ani mai înainte, mai avea încă lungă cale de bătut şi nu se puteau prevedea nici complicaţiile care au mai urmat şi nici desfăşurarea şi sfârşitul lui.

Germania naţional socialistă, învingătoare în Apus, era tot mai mult atrasă de spaţiile imense ale Rusiei. Molohul războiului are nevoie de toate produsele pământului în cantităţi nemăsurate, iar România - aşezată între Germania şi Rusia - dispunea de petrol, grâu, păduri şi alte bogăţii ale subsolului, care puteau fi de un nepreţuit ajutor într'un conflict. Pentru stăpânirea acestor bogăţii Rusia a concentrat 30 de divizii în Basarabia şi Bucovina şi a provocat o serie de incidente de frontieră, în căutarea unui pretext, care să-i justifice o nouă pătrundere în România şi o nouă jefuire.

Pentru a se salva din această ultimă ameninţare, nu-i mai rămăsese României decât o singură cale: aceea de a fi alături de Germania, care era atunci în culmea gloriei ei militare. Această soluţie a fost atât de evidentă, încât în dimineaţa zilei de 22 Iunie 1941, când s'a aflat de izbucnirea războiului dintre Germania şi Rusia şi de participare a României ca aliată a Germaniei, întreg poporul a avut senzaţia că o uriaşă piatră, care ameninţa să-l zdrobească, a fost dată la o parte. Un sentiment de uşurare şi-a făcut loc în atmosfera românească şi în toate bisericile s'au înălţat rugi pentru victoria armatelor noastre.

22 Iunie 1941, a fost una din cele mai frumoase zile pe care le-a trăit generaţia noastră. Toată revolta îngrămădită în suflete timp de un an de zile, toată ruşinea simţită de toţi Românii, pentrucă n'am putut schiţa nici cel mai mic gest de apărare în faţa atacului din Răsărit, toată îngrijorarea care apăsa asupra ţării din cauza permanentei ameninţări ruseşti, s'au spulberat ca bătute de vânt şi naţiunea a respirat descătuşată.

22 Iunie a fost ziua în care poporul român a putut să ridice iarăşi capul cu demnitate, pentrucă a dovedit lumii că ştie să lupte pentru libertatea lui.

În 1940 se pusese în joc valoarea morală a neamului românesc şi existenţa lui ca popor liber. Trebuiau salvate şi una şi alta. Ostaşul român care a purtat cele trei culori până la Stalingrad şi'n munţii Caucazului, a demonstrat cu prisosinţă vitalitatea naţiunii şi capacitatea de luptă pentru apărarea fiinţei şi a drepturilor ei naturale.

Războiul l-a purtat până la capăt cu vrednicie. Marii conducători ai lumii n'au înţeles cât de dreaptă şi de sfântă ne-a fost lupta şi au cedat România sferei de influenţă a Rusiei comuniste. Neamul nostru a fost pus în lanţuri şi a trăit cea mai cumplită sclavie.

Dar în atâta întuneric care s'a aşternut deasupra lui, ziua de 22 Iunie 1941 luminează ca o stea purtătoare de noi speranţe. În numele faptei de atunci, poporul român are dreptul să se ridice şi să-şi pretindă libertatea şi hotarele; iar conducătorii marilor popoare, care împart dreptate şi care nu l-au înţeles altădată, au datoria să-l ajute şi să-l salveze.

Minunată zi de 22 Iunie! Sprijiniţi pe fapta care te-a înscris cu glorie în istoria neamului, noi cerem azi dreptatea noastră şi din străluciree ta vom reînvia mâine poporul românesc.

General PLATON CHIRNOAGĂ

Iunie 1979

ADEVĂRUL RELIGIILOR ŞI REALITATEA CONFESIUNILOR

Urmare din pag. 13

Cine acceptă acest fel de a înţelege adevărul, ştie că singura cale de convieţuire între diferitele culturi centrate pe religii diferite este respectul reciproc, adică toleranţa, fără să diminueze căutşi de puţin valoarea poziţiilor proprii. Între aceste culturi, religii şi confesiuni orientate diferit rămâne deschisă - adică posibilă - trecerea liberă dela una la alta pe bază de convingere şi nu de constrângere: convertirea. Constrângerea în domeniul conştiinţei religioase nu înseamnă numai forţă fizică, ci şi presiunea morală exercitată cu duhul blândeţii şi al vicleniei!

A avea altă părere este un drept al omului, dar acest drept se bazează la rândul lui pe natura morală a omului, care în problemele de conştiinţă are ca principiu libertatea, iar nu necesitatea, cum e cazul cu natura lui fizică. Şi cum omul face parte integrantă din natura universală, putem trage concluzia că dualismul naturii umane este o lege a acestei naturi, căci altfel apariţia acestui fel de fiinţe n'ar fi fost posibilă! Concluzia care se impune pentru problema noastră din punct de vedere filosofic este că ambele forme de înţelegere şi practicare a creştinismului: Ortodoxia şi Catolicismul, inclusiv forma intermediară greco-catolică, sunt variante deopotrivă de valabile, dat fiind că noi le privim din punctul lor de vedere, iar nu din perspectiva acelui adevăr unic şi absolut, care există desigur, dar care în viaţă nu ne este accesibil, ci numai după ce vom trece dincolo, unde vom sta, cum spune Apostolul Pavel, *"faţă în faţă"* (prosopon pros prosopon) (**1 Cor. 22, 12**) cu Adevărul Absolut, pe care toate religiile îl numesc Dumnezeu.

•••

În ce priveşte raportul dintre creştinism şi confesiunile lui, din punctul de vedere al gradului lor de realitate, eu am susţinut în diferite ocazii teza că poporul român este singurul popor romanic de spiritualitate răsăriteană, adică ortodoxă. Faptul că, dela 1700 încoace, există o minoritate importantă care a acceptat, sub forma unirii cu Roma, jurisdicţiunea Papei, nu diminuează căutşi de puţin valabilitatea acestei teze, întrucât fraţii uniţi n'au renunţat la comunitatea de cult cu marea masă a poporului ortodox.

A spune însă că religiozitatea poporului român nu e Ortodoxă, ci pur şi simplu creştină, înseamnă a ignora realitatea istorică. (**Ion Popinceanu:** Romanian, Nurnberg 1967, S. 174). Creştinismul este o abstracţiune ştiinţifică fără corespondent în realitatea concretă care e reprezentată de confesiuni: există un creştinism ortodox, unul catolic şi altul protestant cu variantele lui principale: lutheranismul, calvinismul şi anglicanismul (ca să facem abstracţie de nenumărate secte protestante), dar nu există nicăeri, în lumea creştină, un creştinism pur, chiar dacă fiecare confesiune se consideră pe sine ca adevăratul creştinism! A gândi astfel înseamnă a crede în realitatea conceptelor sau *"ideilor"* ca Platon şi Plotin în antichitate şi Scotus Eriugena în evul mediu. Cu toată ilustra companie în care se găseşte preopinentul meu, e cazul să repet dictonul antic: *Amicus Plato, sed magis veritas!*

D.C.AMZAR

Se ascunde adevărul despre crimele Securităţii la Radio Europa Liberă

-Interviu cu Ioana Măgură Bernard-

"Europa Liberă": - Ioana Măgură Bernard, deşi vă aflaţi tocmai în California, vă este, desigur, cunoscut demersul senatorului liberal Radu F. Alexandru care, la începutul săptămânii trecute, i-a solicitat Preşedintelui Ion Iliescu să dea undă verde pentru scoaterea la iveală a tuturor dosarelor despre *"Europa Liberă"* întocmite de fosta poliţie politică din perioada comunistă. V'aş întreba pentru început cum aţi receptat acest gest al parlamentarului liberal.

Ioana Măgură Bernard: - Gestul mi s'a părut foarte interesant, în sensul că nu mă prea aşteptam la el, declaraţia în sine mi s'a părut redactată în stilul ziaristic al *"Europei Libere"*, adică concis, argumentat, la obiect, fără *"floricele"* şi întrebări retorice. Întrebările pe care le pune senatorul le găsesc concrete şi cu adresă. În primul rând cu adresă la Preşedinţia ţării. Întrebările respective, şi mă refer la ultima parte a declaraţiei - *cine sunt cei care au coordonat acestе detaşamente ale morţii şi cine sunt cei care au executat ordinele, cine sunt cei care îi apără, cine îi ascunde, cine se face complice cu ei? Cine îi slujeşte, susţinând că deconspirarea lor pune în primejdie siguranţa naţională, cine împiedică azi legea în România să îşi intre în drepturi?* - mi se par nişte întrebări extrem de interesante şi pe care ni le-am pus şi ni le punem în continuare cu toţii. Toţi cei care suntem interesaţi să se facă lumină şi să fie scos adevărul la iveală. Cine ar putea să îi apere pe torţionarii regimului comunist decât beneficiarii acestui regim, dar cred că mai există cel puţin un răspuns. Chiar dacă nu în mod conştient, ei sunt apăraţi şi de o altă categorie a populaţiei. Mă refer la cei care susţin - şi nu sunt puţini! - că era mai bine pe vremea lui Ceauşescu. Mai bine pentrucă mizeria era organizată şi universală. Mă refer la cei pe lângă care teroarea comunistă a trecut aproape neobservată, pentrucă nu au aspirat niciodată la libertate. Pentrucă libertatea nu a fost niciodată pentru ei necesitate, doar mâncarea, apa, căldura şi gazul... or, această categorie - o spun, te rog să mă crezi, cu o enormă părere de rău - cred că, din păcate, este majoritară în România. Dezinteresul şi indiferenţa faţă de scoaterea la lumină a adevărului sunt, după mine, scutul cel mai puternic al cinismului fără limită pe care şi-l permit cei care ne refuză dosarele.

E.L.: - Iată, Ioana Măgură Bernard, a revenit aproape obsedant acest cuvânt, adevăr, adevărul... Dacă informaţiile mele sunt corecte, vi s'a pus la dispoziţie şi aţi consultat în 2001 dosarul de urmărire al soţului Dumneavoastră, Noel Bernard, pe care, nu doar eu, îl socotesc ca fiind unul din miturile cele mai puternice ale *"Europei Libere"* dintotdeauna. Şi acel gest al Cotroceniului a părut atunci, poate a fost unul de bunăvoinţă. Şi totuşi persistă această suspiciune, despre care există indicii că este una întemeiată - suspiciunea legată de faptul că marile adevăruri despre cum a acţionat poliţia politică a lui Ceauşescu continuă să fie ascunse. Vă menţineţi în interiorul acestei suspiciuni? Care este însuşită de foarte multă lume şi, fireşte, legitimă, în primul, şi în primul rând legitimă pentru angajaţii acestui post de radio.

I.M.B.:- Da, este şi a fost întotdeauna convingerea mea, de când s'a petrecut acţiunea împotriva lui Noel, şi nu numai a lui Noel, dar şi împotriva lui Vlad Georgescu, a lui Mihai Cizmărescu, a lui Emil Georgescu, ba încă mult înainte de asta, când s'a petrecut moartea lui Cornel Chiriac, în 1975, iar bucăţelele nenorocite pe care le-am găsit în dosarul lui Noel, telegramele, notele uitate probabil acolo, pentrucă dosarul a fost *"jumulit"* într'un hal fără de hal, totuşi s'a mai uitat câte ceva, confirmă, fără nici un fel de dubiu, că Securitatea a urmărit să îndepărteze, mai întâi să îndepărteze persoana lui dela conducerea *"Europei Libere"*, iar în cele din urmă, când toate planurile nu i s'au realizat... lichidarea. Este însă foarte dureros că dosarele adevărate sunt refuzate şi aş vrea să îţi spun că mi-am cerut şi eu dosarul şi a venit răspuns dela SRI că sunt necunoscută în arhivele Securităţii. Aş fi avut dreptul la copia acestui document dacă preşedintele CNSAS, Domnul Onişoru, ar fi semnat-o. Or, a avut cinismul să refuze, ştiind că fără semnătura lui nu aveam cum să intru în posesia acestui document. În zilele respective, pe care le-am petrecut la CNSAS, am întâlnit mulţi oameni cărora SRI le dăduse acelaşi răspuns ca şi mie, că nu figurează în arhivele Securităţii. Unii dintre ei, şi nu puţini, erau foşti deţinuţi politici şi să afirmi că dosarele lor nu există în arhivele Securităţii mi se pare, pur şi simplu, o bătaie de joc.

E.L.: - Ioana Măgură Bernard, aţi fost alături de Noel, directorul *"Europei Libere"*, l-aţi însoţit şi în lunile, săptămânile, zilele, orele când boala îl ataca neiertător. Au fost ani în care Noel Bernard era în formă, era dinamic, sclipitor... a urmat apoi acea perioadă a evoluţiei galopante a bolii. Cu riscul de a vă determina oarecum să rememoraţi amintiri, firеşte, amare, simţeaţi în toţi aceşti ani umbra Securităţii lui Ceauşescu în viaţa dela radio? Sau în viaţa Dumneavoastră privată?

I.M.B.: - Eu, personal, da. Noel, în nici un fel... De altfel, Noel nici nu putea să o simtă, pentrucă Noel plecase din România în 1940 şi nu a cunoscut niciodată în mod direct nici regimul comunist şi nici *"minunata"* lui Securitate. De-a lungul anilor petrecuţi la *"Europa Liberă"* am simţit foarte puternic acţiunile, *"mâna"* Securităţii, *"gândul"* Securităţii, acţiunile Securităţii în ceea ce se întâmpla în departamentul românesc.

E.L.: - De ce spuneaţi că Noel Bernard nu simţea această presiune, această umbră a Securităţii?

I.M.B.: - Noel refuza pur şi simplu să creadă că noi am reprezenta vreun interes pentru ca Securitatea să întreprindă vreo acţiune împotriva postului. Spunea: Păi, n'am nimic de ascuns... Totul este deschis, totul este pe faţă şi singurul lucru care i se părea demn de ascuns şi de ţinut secret erau numele celor care ne scriau din România sau care veneau şi se întâlneau cu el sau cu alţii dela *"Europa Liberă"*. Deşi foarte, foarte mulţi din cei cu care se întâlnea îşi plăteau cu aceste întâlniri, cu rapoartele pe care le dădeau la Securitate după aceste întâlniri, călătoriile în Occident.

R.L.: - Consideraţi că, refuzând să spună până la capăt adevărul, actuala Putere continuă de fapt să se teamă de *"Europa Liberă"*?

I.M.B.: - Nu ştiu dacă de *"Europa Liberă"* în sine, dar de adevăr, pentrucă este clar că în actuala conducere a României sunt foarte mulţi oameni care au fost beneficiari ai vechiului regim, care au avut interesele corelate cu cele ale vechiului regim şi atunci bineînţeles că îşi apără grupul, clanul în care interesele sunt întrepătrunse, legate, şi aşa mai departe... iar dezamăgirea cea mare este că preşedintele, care şi-a asumat răspunderea rostind cuvintele pe care le-a rostit în discursul de aniversare a 50 de ani de activitate a *"Europei Libere"*, care a promis să facă lumină în morţile neelucidate dela *"Europa Liberă"*, în atentatul cu bombă şi în toate celelalte, până acum nu a făcut absolut nimic, nu ne-a dat nici măcar o mână de ajutor în a ne citi dosarele adevărate.

Interviul a fost difuzat de postul de radio <Europa Liberă>, în cadrul emisiunii <Interviul Săptămânii>

CATEDRALA MÂNTUIRII NEAMULUI, O AMBIŢIE COSTISITOARE A BISERICII ORTODOXE

—Radu CĂLINESCU—

În România se dezbate de mulţi ani de zile posibilitatea construirii unei catedrale ortodoxe de mari dimensiuni, menită să exprime ambiţiile actuale ale Bisericii. Proiectul a suscitat, în timp, luări de poziţie dintre cele mai diferite, dar se ajunsese totuşi la un acord atât asupra amplasamentului cât şi al planului arhitectural. Cu toate acestea, Guvernul a schimbat din nou amplasamentul construcţiei, relansând întreaga dezbatere. Este a patra oară când amplasamentul catedralei este schimbat. Ultima dată se convenise asupra unui spaţiu gol din Piaţa Unirii pentru care se organizase şi un concurs cu o participare foarte largă şi ai cărui câştigători au fost deja desemnaţi. Ministerul Culturii şi Cultelor a făcut însă o nouă mutare menită să amâne execuţia proiectului cu mulţi ani de zile.

Guvernul a decis amplasarea construcţiei în parcul Carol, acolo unde oamenii bisericii doriseră să axeze construcţia dela bun început. Parcul Carol a fost scos din administrarea Consiliului General al Municipiului Bucureşti şi trecut în cea a Patriarhiei. Probabil că va fi organizat un nou concurs, deoarece, după cum a explicat chiar câştigătorul concursului precedent, arhitectul Augustin Ioan, proiectul său nu se potriveşte în noul amplasament.

Concursul ceruse participanţilor să rezolve o problemă dificilă şi anume aceea de a insera o biserică de mari dimensiuni în peisajul dominat de Casa Poporului construită de Ceauşescu. Problema nu era însă doar arhitecturală, era şi una de simbolistică politică. Peisajul, desenat după ideea unei societăţi totalitare, cu masiva construcţie dominatoare şi inaccesibilă trecătorilor, ar fi trebuit să integreze un alt simbol dominator, dar cu semn schimbat. Era o tensiune nefirească în aceste înfruntări simbolice, iar din punct de vedere arhitectural o problemă greu de rezolvat.

De altminteri zona aceasta a Bucureştiului mai făcuse obiectul unui concurs cu câţiva ani înainte, concurs intitulat Bucureşti 2000 şi care îşi propunea să salveze din punct de vedere urbanistic zona Casei Poporului, să o umanizeze într'un fel. Proiectul a fost câştigat de un arhitect german şi este extraordinar de interesant. Proiectul supraspune peste actualele blocuri din jurul Casei Poporului reţeaua vechilor străduţe demolate. Ideea are o puternică încărcătură simbolică fiind şi un fel de recuperare a trecutului. Proiectul, deşi câştigător, pare totuşi prea îndrăznеţ pentru un Bucureşti dominat de o gândire convenţională.

Chiar şi proiectul câştigător al catedralei este extrem de convenţional şi aduce ca noutate doar dimensiunile foarte mari. Dar probabil că nu considerente de ordin arhitectural au determinat schimbarea amplasamentului, ci altele, de ordin financiar sau politic. Mai importantă decât dezbaterea privitoare la amplasament ar fi însă chestiunea de principiu, aceea dacă Guvernul este dispus să finanţeze construcţia.

Guvernul Ciorbea se arătase gata să finanţeze o parte a lucrărilor, iar Guvernul actual a dat de înţeles că va finanţa biserica, dar nu a spus în ce proporţie. Decizia nu este strict financiară, ci şi politică. A finanţa o asemenea lucrare din bani publici înseamnă să-ţi asumi o viziune precisă despre rostul Bisericii în societatea românească de astăzi. Or, subiectul acesta este departe de a fi clarificat. Biserica insistă să i se acorde un rol mai proeminent, dar o parte a lumii politice şi intelectualii laici i-au cerut să-şi câştige locul dorit prin eforturi proprii şi mai cu seamă printr'un alt mod de implicare în viaţa socială.

Probabil că schimbarea amplasamentului trebue înţeleasă şi ca o amânare a unei decizii. În orice caz, e clar că Guvernul actual nu va scoate bani din vistierie pentru această construcţie, pentrucă nu mai are timp pentru asta. În ultimă instanţă, să ne amintim şi că despre o Catedrală a Neamului se vorbeşte de multe decenii, însă în perioada interbelică oamenii politici şi Suveranul au spus că aceasta va putea fi construită atunci când ţara va ieşi din criză.

Acum, mai mult decât oricând, România se va afla în criză şi de aceea pentru moment visele de mărire ale Patriarhului Teoctist nu ar trebui să agite o societate încă bolnavă.

DEMNITARI ŞI...DELICVENŢI ROMÂNI PE MALURILE SENEI

—Ilie MIHALCEA—

Cu ocazia recentei vizite la Paris a Ministrului de Finanţe român, Mihai Nicolae Tănăsescu, cotidianul economic *"La Tribune"* a pubicat un articol intitulat *"Bucureştiul aşteaptă sprijinul Parisului pentru integrarea europeană"*. Autorul articolului începe prin a preciza că răceala dintre Bucureşti şi Paris este de domeniul trecutului şi că aceasta a fost provocată de cuvintele crititice ale Preşedintelui Jaques Chirac pe marginea atitudinii pro-americană afişată de unele ţări europene în privinţa Irakului.

"La Tribune" citează câteva declaraţii făcute de demnitarul român în noul contest: *"Franţa este pentru noi un avocat puternic şi ne poate ajuta să ne atingem obiectivul, astfel spus, de a finaliza negocierile de integrare în 2004 şi de a adera la U.E. în 2007"*. Problemele cele mai dificile legate de dosarul român, se comentează în articol, se vor pune la capitolul agriculturii. Ca şi Polonia, România se teme că agricultura sa va avea de suferit în cadrul integrării. În România, precizează cotidianul economic francez, agricultura ocupă încă un loc important, ea reprezentând 14,6% din produsul intern brut şi implică 44,4% din mâna de lucru angajată.

Ca preambul la vizita demnitarului român pe malurile Senei, cotidianul conservator *"Le Figaro"* relatează despre o *"reţea incredibilă"* care acţiona la Paris şi avea ramificaţii în ţările vecine cu Franţa. Jandarmii parizieni au arestat Marţi dimineaţă, 13 Mai a.c., 14 Români, cei mai mulţi în situaţie ilegală. Aceştia au fost prezentaţi judecătorului pentru a fi inculpaţi. Cei 14, urmăriţi de poliţie de mai multe luni, recurgeau la mijloace foarte sofisticate şi foarte ingenioase pentru a jefui distribuitoarele automate de bani. La percheziţia făcută la domiciliul lor au fost găsiţi 340.000 euro în lichid şi registre cu datele cărţilor de credit piratate. Este cea mai mare sumă descoperită în cazul unei asemenea operaţiuni, declară anchetatorii, iar prejudiciul total este evaluat la mai multe milioane de euro.

Banda era alcătuită din bărbaţi şi femei, iar eficienţa lor în materie de furt era redutabilă: până la 100.000 euro pe săptămână. Ultima etapă era trimiterea banilor în România. Probabil, pentru a se compensa lipsa investiţiilor străine.

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga,
Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

RSS FEDERATIVĂ MOLDOVA

——Nicolae DIMA——

În ultima vreme, guvernanții comuniști dela Chișinău au lansat în plin ideea federalizării Republicii Moldova. Este vorba de fapt de destrămarea a ceea ce a mai rămas din fosta Basarabie, astfel încât să poată fi manipulată mai ușor de Moscova. Se prevede o federalizare pe picior de egalitate între domeniul pruto-nistrean al Chișinăului, așa zisa Republică Moldo-Nistreană, care își menține regimul separat și dreptul de a se retrage din federație, și entitatea de răsul curcilor intitulată Găgăuz Halki.

Românii basarabeni care își dau seama că în spatele federalizării se ascund noile tendințe de deznaționalizare și control sunt acuzați că se opun *"întregirii țării."* Forurile pseudo-pacifiste internaționale aprobă și ele federalizarea, chipurile în vederea soluționării conflictului transnistrean, iar mafioții dela Tiraspol râd pe înfundate și își continuă afacerile oneroase. Între timp, propunerea a fost puternic mediatizată și a angajat în dezbateri un număr însemnat de politicieni și specialiști. Personal am evitat să intru în dezbatere din motive pe care le voi explica în continuare, ca să nu dezamăgesc cititorii.

Pentru observatorii străini, Moldova este o enigmă greu de înțeles. Pe plan etnic, populația aparține țării vecine din Vest. Pe plan politic, ea primește dispoziții de departe, din Est. Moldova, mai precis Republica Moldova pentru a nu-i confunda cu Moldovenii de peste Prut care știu ce sunt, deci această nouă entitate statală nu este o problemă cu o necunoscută, ci o necunoscută cu multe probleme. Din această cauză subiectul menționat în titlu este greu de abordat, deoarece am impresia că intru într'un adevărat labirint. Și spre deosebire de alte labirinturi în care intri pe o poartă și în cele din urmă ieși pe alta, în dezbaterea despre federalizarea Moldovei intri prin orice poartă, dar nu mai ieși pe nici una. Și totuși, nu pot dezamăgi cititorii.

Înainte de a intra în subiect, voi reda în rezumat un articol publicat de un sovietolog într'o revistă americană, cu câțiva ani înaintea prăbușirii URSS-ului. Acel articol îmi amintește de actuala dezbatere dela Chișinău. Specialiștii se întrebau atunci dacă Uniunea Sovietică putea fi schimbată prin reforme pașnice astfel încât să devină o țară democrată. În această idee, autorul se întreba alegoric ce trebuia făcut pentru ca un mistreț, de exemplu, să poată zbura?

Ideea a fost considerată interesantă și a declanșat numeroase păreri și vii dezbateri. Au participat ingineri, arhitecți, tehnicieni, lideri politici, viitorologi și oameni de rând. Pentru a putea zbura, oamenii de știință au propus dela bun început ca mistrețul să fie prevăzut cu aripi. Apoi, pentrucă era greoi și cam umflat, i s'a conferit mistrețului o formă aerodinamică. Capul a fost prelungit... ca să-i ajungă până la rât; urechile au fost eliminate pentrucă tot nu mai avea nevoie să audă; iar coada a fost decorată cu pene. Apoi, s'a trecut la operații funcționale și plastice. S'a procedat la lipo-absorbție, oasele au fost golite, picioarele au fost transformate în tren de aterizare și, natural, mistrețul a fost acoperit cu fulgi și pene. În cele din urmă, după multe dezbateri și intervenții, mistrețul nostru devenise o pasăre măiastră mai ceva decât un MIG. Între timp, experții angajați în genialul proiect aerospațial au uitat că orice ar face mistrețul nu va zbura niciodată. Dar, pentru a nu dezamăgi, să intru pe altă poartă a labirintului.

Cine se federalizează cu cine? Se federalizează Moldova cu Siberia? Acest lucru l-a făcut încă din 1940, când mii și mii de Români (pardon, Moldoveni, să nu supăr autoritățile, dar să mă ierte *"ceilalți"* Moldoveni), deci când mii de localnici au fost deportați în Siberia. Se federalizează oare cu Kazahstanul? Acest lucru s'a realizat prin anii '60 când zeci de mii de Moldoveni s'au reașezat (voluntar, de bună voie și nesiliți de nimeni) prin stepele kazahe. Poate se federalizează cu Ucraina, federalizare realizată tot prin '40, când sub umbrela Moscovei Kievul s'a înfruptat copios din trupul ciopârțit al Basarabiei. Deci, cu cine se federalizează Moldova? Cu Franța, Anglia sau cu România, cu care speră să se întâlnească în Uniunea Europeană?

Nici vorbă! Liderii noștri sunt oameni înțelepți. Moldova se federalizează cu ea însăși, cu Moldovenii. Dar cine și ce sunt Moldovenii? La această întrebare, trebue să răspundă ei singuri fără să aștepte aprobarea Washingtonului ori a Bruxellului. Și dacă *"Moldovenii"* au suficientă răbdare, este posibil ca într'o bună zi chiar Moscova să le dea unda verde să spună cine și ce sunt. Se pare însă că până atunci mai au de făcut unele mișcări pe tabla de șah Est europeană. Să nu dezamăgesc totuși și să încerc să intru pe o altă poartă a labirintului.

În urmă cu câțiva ani, când independența fostelor republici unionale era încă în discuție, mai mulți lideri ruși, între care și răposatul Lebed, afirmau ritos că Trans-Nistria reprezintă cheia Balcanilor. Ei, aici ne apropiem de subiect! Și tot pe acele vremuri nu tocmai îndepărtate dar pline de noi republici *"independente"*, un ministru rus de Externe regreta grozav faptul că statul sovietic admisese în uniune republici etnice. Și, susținea el în continuare, în viitor Rusia va trebui să coopteze într'o eventuală nouă uniune trei Moldove, patru Georgii și cinci-șase republici kazahe, astfel încât nimeni să nu mai aibă pretenții teritoriale pe criterii entice. A avut dreptate urmașul lui Petru. Visul lui începuse să prindă chiar și aripi: rep. Trans-Nistreană, Gagauz halki, Marele Osetin, Abhazia, Regiunea Ajara, Nagorno-Karabat, și cine mai știe, viitoarea Republică Bălți, ori regiunea autonomă Europeană Giurgiulești. Totuși, să nu dezamăgesc. Ce vrea Moscova? Trebue să încerc altă poartă.

Kremlinul dorește, evident, să-și mențină condomeniul și influența. Vis măreț, dar cu consecințe de coșmar. Mai e posibil oare acest lucru în lumea contemporană? Și câte miliarde de ruble va trebui să cheltuiască Rusia în continuare ca să-i țină pe Basarabeni despărțiți de Români? Câți Ceceni va mai secera în numele anti-terorismului? Cât timp va reuși Moscova să-i instige pe Abhazi, Osetini și Armeni pentru a-și menține controlul în Caucaz? Până când va neglija Kremlinul nevoile de bază ale poporului rus?

Spre surprinderea întregii lumi și spre rușinea Moscovei, speranța de viață din Rusia actuală a ajuns să fie mai redusă decât în India. Datorită condițiilor inumane de viață, a alcoolismului, a morbidității și a neglijenței, populația rusă este în continuă scădere, în timp ce populația Chinei vecine crește în mod alarmant. Și noua generație de Chinezi a început să privească spre Nord, la prea puțin populata Siberie. Este interesant că Moscova își dă seama că în prezent Rușii din Siberia îndepărtată preferă să se înapoieze în partea europeană a patriei mamă. În același timp, în locul lor s'au așezat trei milioane și jumătate de imigranți Chinezi la o populație locală în scădere ajunsă la numai șapte milioane de Ruși. Nu degeaba un general rus din regiune a declarat recent pe un ton grav că Beijingul cucerește Siberia fără să tragă nici un foc de armă. Dar să mă întorc la subiect, ca să nu dezamăgesc.

Se pare că Moscova suferă mai mult pentru Moldovenii ei dragi decât pentru propriul popor rus. Așa se explică probabil de ce l-a luat în brațe și îl sprijină cu încăpățânare pe Smirnov chiar în detrimental unui cunoscut filorus aflat acum la putere la Chișinău. Și în pofida deciziei noului președinte moldovan get beget de a accepta orice condiții pentru a avea și el o *respublică*, Smirnof a rămas pe *niet*. Om practic, realist și bine integrat în noua ordine oficială și subterană rusă, știe Igor ce știe. El știe probabil mai bine decât cei dela Chișinău cine sunt Moldovenii și ce limbă vorbesc. Știe, desigur, că Moscova își face doar jocul geopolitic și când jocul va fi încheiat va schimba tabla de șah după noile ei interese. Când va sosi momentul acelor reașezări internaționale, care de altfel se apropie, Smirnov se va retrage undeva prin Rusia ori va rămâne dincolo de Nistru. Moldovenii își vor aduce aminte ce sunt. Poate chiar Moscova le va sulfa la ureche acest lucru și, atunci, vor privi din nou peste Prut. Marii patriotarzi localnici dela Chișinău și federația lor vor rămâne însă cu fundul în balta Nistrului abandonați și nedoriți de nimeni. Nici măcar de Moscova, că deh, așa-i politica.

Vedeți, m'am luat cu scrisul și m'am abătut dela subiect. Cred că era vorba despre federalizare. Da. Specialiștii au dezbătut însă problema în toate aspectele ei și recunosc că au dezbătut-o rațional și bine argumentat. Dar de data aceasta trebue să dezamăgesc. Porcul nu va zbura niciodată. Și dacă totuși va fi lansat în forță dela Baikonur de vreo veche rachetă de tip Soiuz, când va fi lăsat să planeze singur se va prăbuși și se va face țăndări.

....După cum spunea bătrânul cronicar, omul e sub vremi, așa că Moldovenii noștri mai au încă nevoie de răbdare. Multe și neînțelese sunt căile Domnului, dar până la urmă ele duc tot la Roma.

REZULTATELE DEFINITIVE ALE ALEGERILOR DIN REP. MOLDOVA

UN AL DOILEA TUR DE SCRUTIN ÎN 50% DIN LOCALITĂȚI

Partidul Comuniștilor din Republica Moldova și-a menținut poziția de lider pe scena politică moldoveană, obținând la alegerile locale 47,89 la sută din voturi pentru consiliile raionale și municipale, potrivit datelor definitive anunțate de Comisia Electorală Centrală. Partidul Comuniștilor este urmat în consiliile raionale și municipale de blocul electoral *"Alianța Social-Liberală Moldova-Noastră"* cu 20,05 și de Partidul Popular Creștin Democrat cu 8,89 la sută.

Comisia Electorală Centrală a hotărît ca în aproape jumătate din localitățile Republicii Moldova va fi organizat la 8 Iunie turul doi de scrutin pentru funcțiile de primar. Din cei 474 de primari aleși în primul tur Duminică, 25 Mai, Partidului Comuniștilor îi revin 53,8 la sută, Blocului electoral Moldova Noastră 20,5 și Partidului Democrat 5,5 la sută.

OSCE ȘI CONSILIUL EUROPEI CRITICĂ DESFĂȘURAREA ALEGERILOR DIN R. MOLDOVA

Modul în care s'au desfășurat alegerile locale din 25 Mai din Republica Moldova constituie o sursă de îngrijorare, afirmă misiunile internaționale de observare a alegerilor din partea OSCE și a Consiliului Europei.

În raportul preliminar al Misiunii OSCE, se arată că între problemele grave remarcate se numără arestările și amenințările cu arestarea, care au creat o atmosferă de teamă; abuzul de putere din partea autorităților; prezentarea de către mass-media de stat a informației părtinitoare și distorsionate și supravegherea strictă a securității publice de către forțele de ordine, care a împiedicat desfășurarea unei campanii electorale mai active.

La rândul lor, reprezentanții Consiliului Europei au afirmat că s'au înregistrat unele probleme ce țin de secretul votului. Potrivit raportului CE, campania electorală a fost marcată de lipsa unei separări depline între funcțiile de partid și guvernamentale, creând senzația că angajații publici ar fi dependenți de partidul de guvernământ. De asemenea, raportul vorbește despre hărțuirea Opoziției de către autorități, despre lipsa de imparțialitate a canalelor publice de radio și televiziune.

50% DIN POPULAȚIA REPUBLICII MOLDOVA DISPUSĂ SĂ EMIGREZE

50 la sută dintre cetățenii Republicii Moldova ar dori să plece în străinătate pentru totdeauna sau măcar pentru o perioadă de timp, conform unui sondaj de opinie dat publicității la Chișinău.

Numărul tinerilor care ar vrea să părăsească Republica Moldova este și mai mare, această opțiune fiind exprimată de 71 la sută dintre persoanele intervievate, cu vârste cuprinse între 18 și 29 de ani. Potrivit aceluiași sondaj de opinie, realizat de IMAS, majoritatea celor chestionați ar vota pentru aderarea Republicii Moldova la Uniunea Europeană, dacă s'ar organiza un referendum.

AGRICULTURA REP. MOLDOVA ÎN COLAPS

Sectorul agrar din Republica Moldova intră în cea mai gravă criză dela proclamarea independenței în 1991 încoace. După cum a recunoscut Tudor Iasinschi, ministru adjunct al Agriculturii și Industriei Alimentare, recolta de grâu va fi, în 2003, de patru ori mai mică decât media din ultimii ani. Vor fi strânse, cel mult, 350 mii tone de grâu, necesarul pentru consumul anual fiind de 700 mii. Cam aceeași situație e și cu celelalte culturi cerealiere. După toate probabilitățile, se va înjumătăți, în comparație cu anii precedenți, și recolta de legume. Toate acestea se vor răsfrânge negativ asupra sectorului zootehnic.

OBIECȚII PRIVIND LIBERTATEA PRESEI ÎN REPUBLICA MOLDOVA

În cadrul întrevederii dela Chișinău, cu Președintele Republicii Moldova, Vladimir Voronin, președintele APCE, Peter Schieder a formulat unele obiecții referitoare la libertatea presei în Republica Moldova și s'a referit la sesizările privind unele nereguli admise pe parcursul campaniei electorale pentru alegerile locale generale, informează agenția FLUX.

Potrivit unui comunicat al Serviciului de presă al Președinției, în replică, șeful statului a afirmat că acuzațiile privind comitetarea din partea reprezentanților puterii a unor *"răzbunări politice cu adversarii din cursa electorală nu sunt întemeiate"*, motivând prin faptul că procesele de judecată în care au fost vizate persoanele respective au fost intentate cu mult înainte de începerea campaniei electorale, iar activitatea Justiției nu poate fi suspendată pe durata alegerilor. Cât privește libertatea presei, Voronin a afirmat că nu poate fi vorba de îngrădirea acesteia, menționând că în Republica Moldova apar sistematic peste 40 de ziare, dintre care mai bine de jumătate sunt editate nestingherit de diverse partide și mișcări social-politice și doar unul - de partidul de guvernământ.

ÎN BASARABIA SE VA OFICIALIZA LIMBA RUSĂ CA LIMBĂ DE STAT

Noua constituție a Republicii Moldova, care urmează a fi elaborată până în toamnă, ar putea să garanteze limbii ruse statutul de limbă de stat și să permită aderarea Republicii Moldova la Uniunea Rusia-Belarus, a declarat deputatul comunist Victor Andrușciac, la Tiraspol, în cadrul unui seminar în problema federalismului organizat de Adunarea Parlamentară a OSCE.

Andrușciac a spus că aceste priorități sunt conținute în programul electoral al Partidului Comunist și nu au fost realizate până acum, deoarece s'a anticipat elaborarea noii Legi Fundamentale, prin care Republica Moldova va deveni o Federație ce va include și regiunea transnistreană. Deputatul comunist a subliniat că e timpul să se revină, citez, la *"denumirile firești"* ale limbii și poporului Republicii Moldova.

CALEIDOSCOP

ANDREI ŞERBAN PREGĂTEŞTE ÎNTR'O MANIERĂ INOVATOARE LA BOSTON O DRAMĂ A LUI SHAKESPEARE

Drama lui Shakespeare, *"Pericle"* va fi regizată de Andrei Şerban într'o manieră inovatoare, relatează cotidianul *Boston Globe*. Pentrucă piesa conţine scene de naufragiu pe mare, lupte cu piraţi şi alte elemente dificil de pus în scenă, regizorul român intenţionează să experimenteze o îmbinare a teatrului cu filmul, folosind proiecţii video şi efecte speciale. Pentru filmările unor secvenţe video, el i-a dus pe actori pe plaja Crane din Ipswich. *"Acesta va fi cel mai dificil spectacol pus vreodată în scenă la American Repertory Theatre (ART) din cauză că are atâtea elemente neconvenţionale"*, a spus Andrei Şerban. *"Piesa implică filmări live sau înregistrări, cadrul acţiunii este când în interior când în afară. Sunt trape în podea şi obiecte suspendate de tavan. Mă simt ca şi cum aş pune în scenă un film epic"*, a adăugat regizorul român.

Actorii au fost nevoiţi să se adapteze la noile tehnici de filmare impuse de această producţie. *"Ei trebue să muncească din greu pentrucă acum descoperă, ca şi mine, noi modalităţi de lucru. Cei mai mulţi dintre actori nu au lucrat niciodată în faţa camerei"* a spus regizorul. Aceştia interacţionează unii cu alţii atât faţă în faţă cât şi prin intermediul filmărilor live sau al înregistrărilor.

"Ideile lui Andrei şi dorinţa lui de a pune în scenă un spectacol plin de viaţă pot deveni mai importante decât sensul textului", spune Robert Sella, interpretul personajului Pericle. Regizorul român a mai spus că nu era de acord cu filmările în cadrul unei piese de teatru până când a văzut spectacolul *"Brace Up!"*, o adaptare după piesa lui Cehov, *"Trei Surori"*. El s'a convins atunci că filmările ar putea fi răspunsul pentru multe dintre problemele tehnice pe care le pune scenariul, de exemplu, cum s'ar putea pune în scenă o călătorie pe mare.

Un alt Român, Dan Nuţu, a realizat filmările din elicopter sau dela bordul unui vapor. *"Deşi filmările în afara scenei au avut loc la temperaturi foarte scăzute, teatrul lui Andrei Şerban nu este niciodată rece, ci este plin de viaţă. Munca lui exprimă mai degrabă umanitatea decât concepte înalte"*, spune Gideon Lester, director artistic şi dramaturg în cadrul ART.

AEROPORTUL ATENA SE AFLĂ ÎN FRUNTEA PREFERINŢELOR PASAGERILOR

Aeroportul Internaţional din Atena (AIA) a obţinut cel mai mare punctaj într'un clasament mondial al aeroporturilor, cu un trafic anual de până la 15 milioane de pasageri, potrivit unui sondaj realizat de Asociaţia Internaţională a Transportatorilor Aerieni (IATA), informează *Reuters*.

În categoria sa, AIA s'a situat pe primul loc în Europa şi în întreaga lume, urcând de pe locul al doilea şi, respectiv, al treilea într'un clasament similar elaborat de IATA în 2001.

Asociaţia Transportatorilor Aerieni a indicat că rezultatele complete ale sondajului anual urmează să fie publicate în curând, dar nu a oferit detalii.

AIA a obţinut cel mai bun punctaj în privinţa gradului de satisfacţie a pasagerilor, într'o categorie unde competiţia este deosebit de puternică, deoarece include un mare număr de aeroporturi, printre care şi cele din Bruxelles, Düsseldorf, Viena, Helsinki, Geneva, Oslo, Montreal, Nice, Cape Town şi Moscova.

La celelalte categorii, primele poziţii ale clasamentului au fost ocupate de aeroportul Schiphol din Amsterdam (trafic anual de peste 40 milioane de pasageri), Changi din Singapore (trafic între 25 şi 40 milioane de pasageri), Dubai International (între 15 şi 25 milioane de pasageri).

Aeroportul Internaţional din Atena, denumit după fostul om politic elen Elefterios Venizelos, aparţine în proporţie de 40% grupului german de construcţii Hochtief AG.

ROMÂNIA, INVADATĂ DE ORGANISMELE MODIFICATE GENETIC

Raportul *"România invadată de organismele modificate genetic - o ameninţare pentru agricultura românească, biodiversitate şi aderarea la Uniunea Europeană"*, semnat de Ira Kruzsewska şi publicat de organizaţiile de protecţia mediului Bioterra, Ecosens, Friends of the Earth Europe şi ANPED a fost dat publicităţii la Bucureşti. Raportul trage un grav semnal de alarmă în ceea ce priveşte adoptarea organismelor modificate genetic (OMG) de către România, ceea ce face ca ţara noastră să aibă o poziţie nesigură între Statele Unite, pro-OMG, şi Uniunea Europeană (UE), care respinge aceste produse.

"România se află astăzi între poziţia pro-OMG a Statelor Unite şi perspectiva mult mai prudentă asupra OMG adoptată de UE. România s'a dovedit cooperanta adesori în sprijinirea SUA în probleme precum Curtea Criminală Internaţională, furnizarea de baze aeriene pentru Statele Unite în războiul cu Irak şi promovarea OMG, adoptând poziţii contradictorii cu cele ale majorităţii Europei", arată raportul.

De asemenea, se pretinde că România este sursa de contaminare cu OMG a regiunii balcanice. Ca exemplu, raportul prezintă faptul că ţara noastră este citată *"aproape exclusiv"* ca fiind sursa de contaminare cu OMG a culturilor de soia din Voivodina, Serbia - centru de cultivare a semînţelor de soia - cu gena Roundup Ready (RR) deţinută de Monsanto (firma internaţională de biotehnologie care promovează organismele modificate genetic). Politica Iugoslaviei este una de interzicere a culturii OMG.

Documentul indică, de asemenea, faptul că soia modificată genetic, dela Monsanto, a fost cultivată în scopuri comerciale în România *"cel târziu din 1999"*. Cunoscute sub numele de *Roundup Ready* (RR) aceste seminţe de soia au fost modificate genetic pentru a fi rezistente la erbicidul Roundup, creat de Monsanto. Conform Departamentului Agriculturii din Statele Unite, în 1999, seminţele de soia RR acopereau deja 15.000 de hectare, circa 20 la sută din totalul suprafeţei cultivate cu soia din România. În 2000 a fost citată o declaraţie a Monsanto, conform căreia 30.000 de hectare - aproape jumătate din soia cultivată în România - erau modificate genetic.

ALBUL DĂ MAT ÎN 3

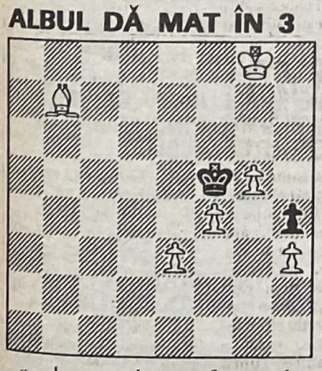

a b c d e f g h

1. Nd5 ! Rg6 2. Ne6 (2.e4) Rh5
3. Nf7 Mat.

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

PREŞEDINŢI AI STATELOR UNITE

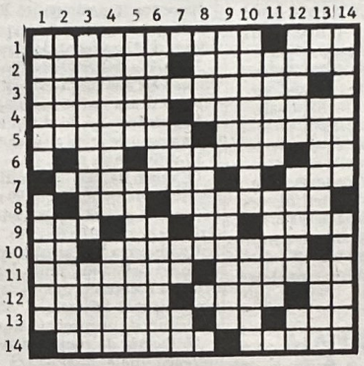

ORIZONTAL

1) George..... - Carbonizat, 2) Crez (pl). - Ataşat. 3) Forma picăturilor de lacrimi (pl). 4) Baltă cu cirifleaşcă de noroi. - Glasul mitralierei. 5) Ostaşi bătrâneşti. - A roade. 6) Ulysses S. (Grant). - Ţipete. - Nemoy Coolidge. 7) Specie de cucuvaie ori buhnă. - Felicia. 8) Titus N. Iuga. - Abraham..... 9) Câinoasă. - Oliver Garfield. - Thomas Arthur. - Casa Autonomă a Asigurărilor de Stat. 10) Ugo Monroe. - Grover..... 11) .....Fillimore. - Unsă. 12) Bomboană cleioasă. - Primul *"aviator"* din lume, care din păcate s'a prăbuşit prea de timpuriu, dela mari înălţimi, accident mortal şi stupid de necrezut din cauza topirii... aripilor! - Ruther Forfd Pierce. 13) Nicky Ionescu. - James K... - Andrew Untaru. - Salomia. 14) Atribut. - Richard M.....

VERTICAL

1) Woodrow..... - Harry S..... 2) John Quincy..... - Nume feminin. 3) Deshidratată sau total epuizată. - Lyndon Vurpăreanu. 4) William Henrry..... (sau Benyamin.....) - Clipocit întrerupt! 5) Arbust cu frunze lucioase şi cu fructe bobiţe mici şi roşii, strălucitor, îngrămădite în mănunchiuri, şi se folosesc la ornamentările caselor noastre de sărbătorile Crăciunului. (Demn de reţinut că faimosul oraş Hollywood îşi trage numele dela acest arbust, ce constituia o pădure pe locul unde s'a construit oraşul) - Maniac detestat ce foloseşte forţa la exercitarea marilor virtuţi de sexualitate a femeii. 6) Nicicui. - .....Ford. 7) Industria Rachetelor construite din Lemn. - Van Dyck. - Kucky Agârbiceanu. 8) William H..... - Pături ţărăneşti, pliabile, care ziua se folosesc pentru şedere la(v)iţe. 9) Podoabe. - Vedenie. 10) Drog. - Sare de sulfat dublu de amoniu. 11) Omeneşti (fem. pl.) - Lucrător în ocnă. 12) Unul care trage la... ureche. - A construi. - 1010 romani! 13) Richard Adams. - Oraş în Grecia unde trăieşte o frumoasă colonie aromânească. - 000!! 14) Natură *"moartă"*. - Proprietar.

DEZLEGAREA ÎN PAG. 18

J-PHONE VA LANSA PRIMUL TELEFON CU APARAT FOTO DE PESTE UN MILION DE PIŢELI

Compania niponă J-Phone Co. Ltd. a indicat că va lansa primul telefon mobil dotat cu aparat foto a cărui rezoluţie depăşeşte un milion de piţeli, devansând astfel firmele concurente NTT DoCoMo Inc. şi KDDI Corp., transmite *Reuters*.

J-Phone, filială japoneză a grupului britanic Vodafone Group Plc, a anunţat că va comercializa iniţial doar 300 de telefoane de acest tip, produse de Sharp Corp., care vor fi disponibile începând de acum la Tokyo şi în apropierea capitalei nipone.

Noile terminale, care vor fi vândute la un preţ de 19.800 yeni (169,7 dolari) în magazinele operate de J-Phone, vor fi disponibile într'un număr mai mare începând cu săptămânile viitoare.

J-Phone, al treilea operator de telefonie mobilă din Japonia, şi concurenţii DoCoMo şi KDDI îşi disputâ intens piaţa aparatelor foto digitale şi a telefoanelor mobile echipate cu aparat foto, în scopul de a oferi o calitate a imaginii care să permită obţinerea unor fotografii de mărime standard.

Introduse de J-Phone la sfârşitul lui 2000, telefoanele mobile cu aparat foto încorporat au cunoscut un succes rapid o dată cu expansiunea Internetului.

AVION ROMÂNESC FĂRĂ PILOT

Un avion românesc fără pilot care a fost expus la salonul de invenţică dela Paris, din această vară, a trezit interesul paparazzilor francezi, care ar dori un asemenea aparat pentru supravegherea plajelor de pe malul Mării Mediterane, a declarat Constantin Enachioiu, director general adjunct, în cadrul Ministerului Educaţiei şi Cercetării. Singurul inpediment pentru care ziariştii francezi au amânat comanda a fost faptul că motorul aparatului este prea zgomotos şi ar fi uşor identificat, a mai spus directorul departamentului pentru cercetare.

Ziariştii s'au interesat dacă aparatul românesc ar putea suferi unele modificări ale motorului, astfel încât să fie montat un dispozitiv electric. Bateriile au însă o durată de numai 15 minute, timp insuficient pentru survolul ţărmului.

Avionul multifuncţional fără pilot, făcut de INCAS SA şi Romaero, are montate două video-camere. În greutate de 30 de kilograme, aparatul se poate ridica la o înălţime de cel mult 3.000 de metri şi poate atinge o viteză maximă de 200 de kilometri la oră, a mai spus Enachioiu.

SARS, INVENTAT DE AL-QAEDA?

În timp ce numărul victimelor creşte şi oamenii de ştiinţă luptă ca să stavilească epidemia globală, au apărut noi dovezi în sensul că noua maladie mortală, botezată Sindromul Acut Respirator Sever (SARS), este opera diabolicului terorist Usama ben Laden. Surse ale serviciilor de informaţii americane confirmă descoperirea unui plan detaliat pentru crearea *"unui nou virus"*, găsit într'un computer-laptop într'o ascunzătoare a lui Khalid Seic Mohammed, omul nr.2 din Al-Qaida, capturat la începutul acestui an. Planul descrie virusul ca o versiune modificată genetic a *corona virusului*, pe care cercetătorii l-au identificat drept cauză a SARS, a dezvăluit sursa CIA. El include de asemenea o serie de exigenţe terifiante pe care trebue să le îndeplinească virusul, incluse în documentul provenit dela *"şeful cel mare"*, adică dela Usama ben Laden. Astfel, se cere ca boala să fie uşor transmisibilă, să aibă simptome groaznice, să omoare suficient de lent pentru ca victimele să aibă timp să contamineze şi pe alţii şi să fie incurabilă. Focarul de infecţie al SARS este, se pare, în China, unde se crede că numai la Beijing ar fi cel puţin 200 de cazuri, potrivit OMS. Surse ale serviciilor de informaţii apreciază că nu e vorba de o coincidenţă. *"Noi avem dovadă că o echipă de şase membri ai Al-Qaida au călătorit la Hong Kong cu aproximativ trei luni înainte de diagnosticarea primului caz de SARS"*, a spus o sursă a CIA.

ECONOMICE

APROAPE UN MILION DE ROMÂNI LUCREAZĂ ÎN STRĂINĂTATE

Peste 900.000 de Români se aflau în luna Aprilie 2003 la muncă în străinătate, legal sau ilegal, conform datelor preliminare ale unui sondaj realizat de Centrul de Sociologie Urbană şi Regională. Directorul instituţiei, Sebastian Lăzăroiu a precizat că 12 % dintre gospodăriile din România aveau în luna Aprilie cel puţin un membru plecat la muncă în străinătate, cu forme legale sau nu, şi care le trimit bani familiilor lor. Intrările de capital în România ca urmare a transferurilor de valută ale muncitorilor români din străinătate sunt estimate la circa două miliarde de euro anual (estimări confirmate în 2002 şi de Banca Naţională).

Migraţia forţei de muncă din România a început în 1990 prin aşa-numitul *"comerţ cu valiza"* către Polonia şi Iugoslavia, a continuat cu ofertele de muncă din Israel şi Germania, după anii 1997-1998 conturându-se ca destinaţie favorită Italia. În prezent, din Moldova provine cel mai mare flux de migraţie internaţională către Italia, conform unor studii de specialitate internaţionale. Una dintre explicaţiile neoficiale ale scăderii populaţiei României cu circa un milion de persoane, aşa cum a reieşit din ultimul recensământ realizat în 2002, ar fi de altfel neînregistrarea unei părţi din totalul celor care lucrează în străinatate în mod ilegal.

PREŢUL CEREALELOR DE PE PIAŢA INTERNĂ ROMÂNEASCĂ A CRESCUT CU 50% ÎN ULTIMUL AN

Preţurile la principalele cereale de pe piaţa românească au crescut *"în mod dramatic"* comparativ cu anul trecut, în medie cu 50%, ca urmare a nivelului redus al rezervelor, se arată în cel mai recent raport al Departamentului american pentru Agricultură (USDA) privind situaţia agricolă din România.

Afirmaţia, care se referă atât la cerealele folosite în industria alimentară, cât şi la cele furajere, este urmată de un avertisment asupra faptului că tendinţa de creştere se va menţine şi în perioada următoare.

"Această tendinţă ascendentă continuă, având în vedere că previziunile privind noua recoltă sunt modeste", susţin autorităţile americane, adăugând că aceeaşi situaţie se regăseşte la nivelul întregii regiuni. Instituţia dela Washington apreciază că prelungirea sezonului rece a pus în pericol şi recolta din acest an a principalelor cereale din Câmpia Dunării, ceea ce face probabilă necesitatea importurilor.

Astfel, oficialii americani preconizează pentru anul 2003 o producţie de 3,9 milioane de tone de grâu - la un consum intern total estimat la cinci milioane de tone, de 550.000 de tone de orz - la un consum de 580.000 de tone şi de opt milioane de tone de porumb, în condiţiile unui consum prognozat la 7,3 milioane de tone. Conform studiului, autorităţile dela Bucureşti estimează că în 2003 România va importa peste 500.000 de tone de grâu pentru a face faţă consumului intern.

LUFTHANSA A ÎNCHEIAT PRIMUL TRIMESTRU CU O PIERDERE OPERAŢIONALĂ MAJORĂ

Compania germană de transport aerian Lufthansa a raportat o pierdere operaţională de 415 milioane de euro aferentă primului trimestru al anului, cifră care a depăşit substanţial estimările analiştilor, şi a anticipat că va încheia în pierdere anul 2003, informează *Reuters*.

În perioada similară din 2002, operatorul german a raportat un profit operaţional de 12 milioane de euro.

Totodată, deficitul net din primele trei luni ale anului s'a majorat dela 186 milioane de euro la 356 milioane de euro.

Vânzările celui de-al treilea operator european de profil au scăzut cu 4,6%, la 3,7 miliarde de euro.

O serie de analişti anticipau o pierdere operaţională de 299 milioane de euro, la o cifră trimestrială de afaceri de 3,67 miliarde de euro.

Conducerea Lufthansa a apreciat că mărimea deficitului anual depinde de evoluţia economiei mondiale, situaţia din Orientul Mijlociu şi amploarea epidemiei de pneumonie atipică.

"Industria de transport aerian din întreaga lume traversează cea mai gravă criză economică din istoria sa. Situaţia nu a fost niciodată atât de dificilă", a apreciat Juergen Weber, directorul executiv al companiei.

La sfârşitul anului trecut, conducerea Lufthansa şi-a propus să obţină în 2003 un profit operaţional de un miliard de euro, valoare care ar fi reprezentat revenirea la nivelul de profitabilitate atins în anul 2000. Obiectivul a fost revizuit în sens negativ în luna Ianuarie.

"Ultimul avertisment echivalează cu o schimbare majoră de perspectivă, dacă ne gândim că acum câteva luni compania preconiza un profit operaţional de un miliard de euro", a arătat analistul Martin Borghetto, dela Morgan Stanley.

În pofida estimărilor sumbre, compania germană deţine încă o poziţie financiară solidă şi a reuşit să îşi diminueze cu 11% datoriile nete, la un miliard de euro.

Prezentarea raportului financiar a provocat o scădere de 2,73% a acţiunilor, acesta fiind cel mai mare declin înregistrat în rândul marilor companii incluse în indicele german DAX.

Martin Borghetto a adăugat că deteriorarea traficului aerian către Asia a avut un impact mai puternic asupra Lufthansa, comparativ cu alţi operatori de profil.

De exemplu, Air France a prezentat rezultate trimestriale mai bune decât se aşteptau investitorii, iar acţiunile sale au avansat cu peste trei procente.

În plus, există temeri că situaţia se va înrăutăţi. *"Industria nu a asimilat încă impactul real al Sindromului Respirator Acut Sever (SRAS)"*, a avertizat Dominic Edridge dela Commerzbank, arătând că primele efecte au fost resimţite abia la sfârşitul lunii Martie.

Traficul aerfian, a aunţat, Lufthansa, în Aprilie a scăzut cu 2,8% comparativ cu perioada similară a anului trecut. Un declin major a fost remarcat pe relaţiile Asia-Pacific, unde scăderea a fost de aproape 20%.

În ultima perioadă, conducerea Lufthansa a redus programul angajaţilor săi şi a scos din activitate un număr de 70 de aeronave, impreună cu partenerii săi regionali, pentru a compensa diminuarea cererii din industria de transport aerian.

Juergen Weber a arătat că situaţia impune măsuri suplimentare de reducere a costurilor.

ALAN GREENSPAN PRIVEŞTE CU OPTIMISM PERSPECTIVELE ECONOMIEI AMERICANE

Preşedintele Rezervei Federale americane Alan Greenspan şi-a exprimat optimismul cu privire la perspectivele economiei naţionale, considerând că intensificarea producţiei şi redresarea pieţelor financiare vor susţine creşterea economică, informează *Reuters*.

Greenspan a arătat că nu poate evalua, deocamdată, consecinţele războiului din Irak şi potenţialul real al celei mai mari economii din lume, dar a adăugat că îşi menţine previziunile optimiste.

"Nu deţinem date suficiente pentru a evalua cu precizie situaţia economică după încheierea ostilităţilor din Orientul Mijlociu. Rapoartele recente privind producţia şi piaţa muncii sunt nesatisfăcătoare, dar bazele economice - inclusiv îmbunătăţirea condiţiilor de pe pieţele financiare şi creşterea productivităţii - reprezintă semne pentru un viitor pozitiv", a declarat Greenspan.

UN RAPORT FMI CRITICĂ SITUAŢIA DIN ROMÂNIA

Un raport periodic al FMI, referitor la România, critică neînchiderea întreprinderilor de stat cu pierderi şi faptul că acestea nu plătesc taxele şi impozitele datorate.

Este criticată încetinirea procesului de privatizare, în special în cazurile PETROM şi BCR şi în sectorul energetic. FMI arată că în ciuda înţelegerii cu statul român nu au fost deconectate dela sistemul energetic întreprinderile cu pierderi, iar disponibilizările sunt în continuare mici. De asemenea, FMI a solicitat autorităţilor dela Bucureşti să menţină TVA pentru produsele de bază la actualul nivel de 19%. FMI avertizează asupra unei eventuale majorări a impozitelor, după mărirea bruscă a salariului minim pe economie la 2.500.000 de lei.

În replică, ministrul Finanţelor, Mihai Tănăsescu a declarat *BBC* că efectele salariului minim pe economie nu sunt îngrijorătoare şi că acestea nu pot conduce la derapaje în ceea ce priveşte politica salarială.

SUA NU VOR CA ROMÂNIA SĂ PRIMEASCĂ ULTIMA TRANŞĂ DIN ACORDUL CU FMI

Reprezentantul SUA, Meg Lundsager, a solicitat în ultima şedinţă din cadrul *board*-ului FMI ca România să nu mai primească ultima tranşă a acordului *stand-by*, având în vedere performanţele slabe în domeniul restructurării economiei. Propunerea reprezentantului american la FMI a fost susţinută şi de cel al Canadei, Jan Bennet, care a apreciat că ar trebui pusă sub semnul întrebării continuarea acordului cu România, în condiţiile nerespectării măsurilor stabilite de comun acord de cele două părţi, mai ales că 2004 va fi un an electoral. În şedinţa conducerii Fondului, reprezentantul american a arătat că autorităţile dela Bucureşti au eşuat atât în procesul de restructurare a întreprinderilor de stat cu pierderi, cât şi în procesul de privatizare. În acest context, Lundsager a cerut diminuarea tranşelor care urmează să-i fie acordate României în Octombrie, dela 110 la 55 de milioane de dolari.

PIERDERILE FIAT S'AU ACCENTUAT ÎN PRIMUL TRIMESTRU

Grupul italian Fiat a anunţat, în mod surprinzător, o pierdere operaţională mai importantă pentru primul trimestru al acestui an decât pentru perioada Ianuarie-Martie 2002, fiind afectat de o nouă performanţă lamentabilă a diviziei auto.

Pierderea operaţională la Fiat, implicat în prezent în elaborarea unui nou plan industrial de redresare, a atins 342 milioane de euro (393,6 milioane de dolari) în primul trimestru, comparativ cu cea de 299 milioane de euro consemnată în urmă cu un an.

Datoria netă pe care grupul a încercat s'o reducă prin vânzări de active a ajuns la 5,2 miliarde de euro, dela 3,8 miliarde de euro în Decembrie 2002, depăşind cu mult limita de trei miliarde de euro stabilită de băncile creditoare anul trecut.

Totuşi, directorul executiv Giuseppe Morchio, ultimul dintr'o serie întreagă de manageri însărcinaţi cu relansarea companiei, şi-a reiterat angajamentul faţă de diminuarea datoriei. *"În acest an, ne aşteptăm ca datoria netă şi cea brută să se situeze sub nivelurile convenite cu băncile creditoare"*, a afirmat el.

Vânzarea companiilor Toro şi Fiat Avio, care ar putea genera aproximativ patru miliarde de euro, şi a diviziei de finanţare Fidis ar trebui să contribuie în mare măsură la îndeplinirea obiectivului de reducere a datoriei, a adăugat Morchio.

Fiat Auto, care a disponibilizat peste 15.000 de angajaţi în 2002 şi care speră să se redreseze cu ajutorul unei game de modele noi, a înregistrat în primul trimestru o pierdere operaţională de 334 milioane de euro, faţă de cea de 180 milioane de euro din trimestrul patru al anului trecut.

Constructorul auto urmează să dezvăluie o nouă versiune a modelului Punto în Iunie, precum şi trei modele noi către sfârşitul anului.

Fiat consideră dificile condiţiile pieţei, dar se aşteaptă ca pierderea operaţională anuală să fie inferioară nivelului din 2002, când s'a cifrat la 762 milioane de euro, şi a calificat 2003 drept *"un an dificil de tranziţie"*.

"În lumina creşterii economice reduse şi incerte, nu întrevedem o redresare substanţială a pieţelor noastre principale, cel puţin până la finalul anului", a subliniat Morchio.

El a confirmat că noul plan industrial al Fiat, axat pe servicii pentru clienţi, costuri şi tehnologie, va fi definitivat în Iunie.

Fiat discută cu General Motors, care ar putea fi obligat să cumpere între 2004 şi 2009 pachetul de 80% din acţiunile Fiat Auto pe care nu-l deţine, despre posibilitatea ca gigantul american să investească în divizia auto.

CNAS A PUBLICAT LISTA MARILOR DATORNICI LA BUGETUL ASIGURĂRILOR DE SĂNĂTATE

Casa Naţională de Asigurări de Sănătate a făcut publică lista marilor datornici la bugetul asigurărilor de sănătate. Este vorba de 587 de companii din întreaga ţară. Cele mai mari datorii sunt în Hunedoara, unde Casa Judeţeană de Sănătate are de recuperat aproape 1.800 de miliarde de lei, 250 fiind datorate de Siderurgica Hunedoara. În Gorj, cea mai importantă zonă minieră, datoriile trec de 1.400 de miliarde de lei. Aproape 1.200 de miliarde trebue recuperate dela Compania Naţională a Lignitului Oltenia. La fel în Braşov, CNAS are de recuperat 1.400 de miliarde de lei, datoriile cele mai mari fiind la societăţile Roman, Tractorul şi Rulmentul. Firma Ispat Sidex Galaţi datorează la bugetul asigurărilor de sănătate aproape 240 de miliarde de lei. Casa Naţională de Asigurări de Sănătate a comunicat că încearcă să recupereze o parte din aceste sume în Justiţie. Conducerea Casei a precizat că va introduce drept criteriu de performanţă pentru directorii caselor judeţene modul în care reuşesc să recupereze aceste datorii. Lista marilor datornici este disponibilă şi pe internet la adresa www.cnas.ro.

DEZLEGAREA CAREULUI DIN PAG. 17

W	A	S	H	I	N	G	T	O	N		A	R	S	
I	D	E	A	L	I		A	D	A	U	G	A	T	
L	A	C	R	I	M	I	F	O	R	M	E		A	
S	M	A	R	C	A		T	A	C	A	N	I	T	
O	S	T	I	E	N	I		R	O	N	T	A	I	
N		U	S		U	R	L	E	T	E		N	C	
	C	I	O	V	I	C	A		I		C	I	A	
T		T	N	I		L	I	N	C	O	L	N		
R	E	A		O	G		T	A		C	A	A	S	
U	M		C	L	E	V	E	L	A	N	D		T	
M	I	L	L	A	R	D		U	L	E	I	T	A	
A	L	V	I	T	A		I	C	A	R		R	P	
N	I		P	O	L	K		A	U		M	I	A	
	A	C	O	R	D	A	T		N	I	X	O	N	

COLUMBUS TRAVEL
SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREŢURI DIN TORONTO SPRE BUCUREŞTI, TIMIŞOARA, BUDAPESTA ŞI ORICE DESTINAŢIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din Bucureşti, Timişoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANŢE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINŢA DVS.

Contactaţi-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.
www.cuvantulromanesc/publicitate

SPORT

PRELIMINARIILE PENTRU CAMPIONATUL EUROPEAN

• România rămâne în cursă dar depinde de jocul rezultatelor

România a învins Bosnia la Craiova prin golurile lui Mutu şi Ganea dar a remizat la Oslo cu Norvegia rămânând în cursa calificării dar depinzând de jocul rezultatelor, în special cele din meciurile Bosniei cu Danemarca şi Norvegia. De asemenea, România trebue să învingă Danemarca, la Copenhaga.

Iordănescu acuză arbitrajul din meciul cu Norvegia

Selecţionerul Anghel Iordănescu a declarat că arbitrul slovac Lubos Michel a favorizat reprezentativa Norvegiei în meciul cu echipa României, încheiat la egalitate, scor 1-1, în preliminariile Euro 2004 din 11 Iunie.

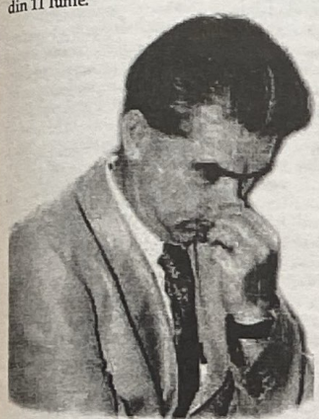

ANGHEL IORDĂNESCU

"Apreciez că rezultatul este injust şi, deşi nu îmi face plăcere să o spun, a fost influenţat de maniera de arbitraj. Arbitrul a împins de multe ori spre poarta noastră jocul Norvegienilor, a acordat nenumărate lovituri libere din preajma careului nostru, din stânga, din dreapta, doar-doar o da mai în spate echipa României favorizând jocul Norvegienilor", a spus Iordănescu.

Anghel Iordănescu a afirmat că echipa României a dominat meciul în majoritatea timpului. *"Cea mai mare parte a jocului a fost la discreţia noastră şi mă refer în special la repriza a doua. Dacă în prima parte au mai fost ezitări, am reuşit să le depăşim în repriza secundă, când am controlat jocul, am dominat şi am marcat. Apreciez jocul băieţilor noştri, pentru care i-am şi felicitat şi cred că dacă am fi fost puţin mai atenţi şi mai concentraţi, poate am fi izbutit să trecem peste acest arbitru şi peste maniera să de arbitraj"*, a subliniat Iordănescu.

Selecţionerul a precizat că echipa României are şanse minime de a se califica la Campionatul European din Portugalia. *"Scorul final este nedrept, insuficient pentru ceea ce ne propusesem, pentrucă am mers la Oslo să câştigăm toate cele trei puncte. Aici am avut cea mai mare oportunitate de a face paşi uriaşi spre calificare. Au rămas şanse destul de mici, însă ele există şi avem datoria şi obligaţia morală să jucăm până la capăt"*, a adăugat Iordănescu.

Spre deosebire de Iordănescu, preşedintele Federaţiei Române de Fotbal (FRF), Mircea Sandu, nu a criticat arbitrajul. *"Sunt mulţumit de jocul echipei, care a evoluat bine. Dacă facem 16 puncte, putem să ne calificăm. Nu pot să condamn arbitrajul, care a fost normal, după părerea mea. Norvegienii s'au plâns că Lubos Michel nu a dat penalti în prima repriză pentru un fault la Carew, noi ne plângem că a dat penalti la un henţ imaginar. Este problema arbitrului dacă a greşit sau nu. Mulţumirea mea este că am jucat bine şi păstrăm şanse de calificare"*, a spus Sandu.

Atacantul Adrian Mutu consideră că arbitrul partidei nu a greşit intenţionat. *"Am jucat bine şi am dovedit tuturor că am fost peste Norvegia. Arbitrajul nu cred că a fost tendenţios, cred că a fost o simplă greşeală la faza penaltiului acordat Norvegiei, însă a influenţat deznodământul jocului şi altfel discutam acum dacă obţineam toate cele trei puncte. Numai acea greşeală de arbitraj a făcut ca Norvegienii să obţină un punct. Şanse de calificare mai sunt, pentrucă oricui îi este greu să câştige în Bosnia. N'avem ce face, suntem la mâna Bosniei"*, a menţionat Mutu.

Atacantul Ionel Ganea, autorul golului reprezentativei României, a spus că *"tricolorii"* ar fi meritat mai mult decât o remiză. *"Datoria unui vârf de atac este să marcheze şi eu am reuşit acest lucru în partida cu Norvegia. La echipa naţională am avut mereu perioade iuţi. Este adevărat că am ratat o ocazie mare în prima repriză, dar nu trebue să îţi iei gâtul pentru asta şi să consideri că meciul s'a terminat. Am încercat să pun cât mai multe probleme masivilor fundaşi norvegieni. În repriza a doua am intrat mai hotăriţi pe teren - pentrucă la început am avut puţină frică - am reuşit să înscriem o dată, însă nu a fost de ajuns"*, a precizat Ganea.

Jucătorul formaţiei VfB Stuttgart a declarat că, dacă evoluează precum în partida dela Oslo, echipa României are forţa de a învinge la Copenhaga. *"Echipa a jucat bine, însă Norvegienii au primit un penalti gratuit şi este normal să acuzăm arbitrajul. După rezultatul de egalitate dela Oslo, mai avem şanse minime, teoretice, de a ne califica la Campionatul European, pentrucă suntem la mâna jocului rezultatelor. Dacă jucăm ca în meciul cu Norvegia, eu zic că putem învinge în Danemarca, unde vom merge la victorie, pentrucă este ultima noastră şansă. Nu ar fi trebuit să aşteptăm rezultatele nimănui, ci să rezolvăm situaţia acum"*, a spus Ganea.

Fostul internaţional Ioan Ovidiu Sabău, prezent la Oslo în calitate de invitat, a afirmat că reprezentativa României a fost mai bună decât Norvegia. *"Am fost net superiori, pentrucă Norvegienii au făcut antijoc şi un meci de luptă, pe când noi am construit şi am fost mai buni decât ei. Păcat că rezultatul nu a fost în conformitate cu realitatea din teren, toţi băieţii au muncit şi ar fi meritat victoria"*, a apreciat Sabău.

Gheorghe Popescu, care şi-a încheiat de curând cariera fotbalistică, a spus că situaţia echipei României este neplăcută, deoarece trebue să aştepte jocul rezultatelor pentru a mai putea spera la calificare. *"Sper că rezultatele viitoare să ne fie favorabile şi să reuşim până la urmă să mergem cel puţin la baraj. Sunt optimist, însă păcat că de aici înainte nu mai depindem în totalitate doar de evoluţiile noastre. Orice se poate întâmpla, chiar şi să învingem în Danemarca"*, a subliniat Popescu.

GANEA MARCÂND GOLUL

Campionul mondial la box profesionist Leonard Doroftei, invitat în delegaţia reprezentativei României, a glumit spunând că a vrut să se ducă la arbitrul Lubos Michel după meci. *"Şi la meciul meu cu Spadafora a fost vorba de o greşeală, mă doare sufletul, dar a trebuit să accept. Problema e că acum am vrut să mă duc la arbitru la finalul partidei, însă am fost un pic reţinut. I-aş fi dat una în ficat, ca să simtă ce înseamnă durerea, pentrucă dacă îl loveşti în barbă, se ridică, se scutură şi pleacă, însă în ficat doare mai multă vreme"*, a spus Doroftei.

"Norway Post" consideră că echipa Norvegiei a avut noroc

"Golul lui Solskjaer salvează Norvegia", a titrat cotidianul *"Norway Post"*, care scrie că echipa nordica a fost norocoasă că a obţinut un punct în meciul cu România, disputat, miercuri, la Oslo, în preliminariile Euro 2004 şi încheiat la egalitate, scor 1-1.

Potrivit cotidianului citat, selecţionerul Norvegiei, Nils Johan Semb, a declarat că arbitrul partidei ar fi trebuit să acorde un penalti în prima repriză, când Carew a căzut în careul reprezentativei României. "Cred că am jucat bine în prima repriză. Spre finalul meciului ne-am pierdut puterea şi, în loc să încercăm să obţinem trei puncte, am fost forţaţi să ne apărăm, pentru a menţine rezultatul de egalitate", a spus Semb.

"Norway Post" menţionează că, la jumătatea primei reprize, România a avut o ocazie foarte mare de a marca şi *"doar intervenţia miraculoasă a portarului Frode Olsen a împiedicat acest lucru să se întâmple"*.

Site-ul uefa.com notează, sub titlul *"Sloskjaer a salvat Norvegia"*, că golul egalizator înscris din penalti de Norvegian, cu 12 minute înainte de finalul meciului, a adus echipei sale un rezultat de egalitate în faţa *"unei reprezentative a României aventuroase"*.

Uefa.com menţionează că penaltiul a fost acordat Norvegienilor după ce Cristian Chivu a atins mingea cu mâna în careu. *"A fost singura greşeală a lui Chivu pe tot parcursul meciului. Motivat de frumoasele pase ale lui Adrian Mutu, el şi-a coordonat bine echipa, orientând-o spre ceea ce ar fi putut deveni o neaşteptată victorie, graţie golului înscris de Ionel Ganea, în minutul 64"*, se menţionează pe site-ul uefa.com, care adaugă că punctul obţinut nu va dăuna şanselor de calificare ale României.

Site-ul uefa.com precizează că Cristian Chivu a condus superb defensiva română. *"Cel mai frumos moment al lui Chivu a fost o intercepţie uimitoare, atunci când Solskjaer părea sigur că va primi mingea dela Carew, în minutul 13"*, scrie uefa.com.

Sursa citată menţionează că cea mai mare ocazie a primei reprize i-a aparţinut lui Ganea. *"După pauză, timp de 20 de minute, România a fost singura echipă de pe teren... Se părea că este suficient, dar chiar şi după penaltiul care a adus egalitatea pe tabela de marcaj, Chivu a mai avut o ocazie, însă Olsen a intervenit"*, adaugă uefa.com.

Chivu: "A fost mâna lui Carew"

Căpitanul reprezentativei de fotbal a României, Cristian Chivu, a declarat că John Carew a fost cel care a atins balonul cu mâna la faza penaltiului acordat Norvegiei, în meciul disputat scor 1-1, în preliminariile Campionatului European din 2004. *"Arbitrul a considerat că eu am atins balonul, dar de fapt a fost mâna lui Carew. Oricum, nu mai putem schimba nimic, trebue să acceptăm această situaţie, chiar dacă este nedrept pentru noi"*, a declarat Chivu cotidianului norvegian VG.

Întrebat dacă apreciază că arbitrul a dorit să compenseze neacordarea unei lovituri dela 11 metri, cerută de Norvegieni în prima repriză, în urma unui fault comis asupra lui Carew, Chivu a declarat că, în mod normal, arbitrul trebue să acorde un penalti atunci când este. *"Nu trebue să inventezi un penalti, pentru a compensa ceva. Nu vreau să-l judec pe arbitru şi nu-l acuz de nimic, aşa a văzut el faza şi astfel de lucruri se pot întâmpla. Eu sunt sigur, însă, că a fost mâna lui Carew, am stat la numai o jumătate de metru lângă el şi am văzut totul"*, a precizat jucătorul echipei Ajax Amsterdam.

La întrebarea dacă jucătorul norvegian ar fi trebuit să recunoască, că el a atins balonul, Chivu a răspus că, în opinia sa, arbitrul nu şi-ar fi schimbat decizia, chiar dacă John Carew şi-ar fi recunoscut greşeala.

"Nu suntem mulţumiţi de acest rezultat, deoarece aşteptam mai mult dela acest meci. Speram să revenim în România cu cele trei puncte puse în joc. însă acesta este fotbalul", a mai spus Chivu.

FAZĂ DUPĂ GOL

Ce şanse de calificare avem ?

După rezultatele înregistrate în Grupa a II-a, România mai are şanse minime să se califice la turneul final al CE 2004. Şi asta pentrucă acum *"tricolorii"* au nevoie de *"rezultate"* indirecte. În primul rând, pentru ca naţionala noastră să mai ajungă la un eventual meci decisiv cu Danemarca, trebue ca Norvegia să nu bată în Bosnia. În cazul unui insucces sau chiar al unui egal al băieţilor lui Nils Johan Semb, România mai poate să spere la locul doi în condiţiile unei victorii în Danemarca. O altă şansă ar mai fi, în eventualitatea unui succes în compania actualului lider al grupului, pe 10 Septembrie, ca Bosnia să stopeze Danemarca – o victorie a gazdelor sau un egal în ultimul meci al grupei, de pe 11 Octombrie.

GRUPA II

Luxemburg - Danemarca 0-2 (Jensen '20, Gravesen '48)
Norvegia - România 1-1 (Ganea '64 - Solskjaer '78 din penalti).

Clasament:

1. Danemarca	13 puncte	(6 jocuri),
2. Norvegia	11 puncte	(6 jocuri),
3. România	10 puncte	(6 jocuri),
4. Bosnia Herţegovina	6 puncte	(5 jocuri),

CAMPIONATUL ROMÂNIEI

• Rapid este campioana României şi va juca în turul doi preliminar al Ligii Campionilor, iar Steaua şi câştigătoarea Cupei României vor evolua în turul preliminar al Cupei UEFA

• Sportul Studenţesc şi UTA Arad au retrogradat direct în Divizia B, iar Poli AEK şi FCM Bacău vor susţine meciuri de baraj cu echipele clasate pe locul secund în cele două serii ale Diviziei B. Acestea se vor disputa pe 14 Iunie - turul şi pe 18 Iunie -returul.

CLASAMENTUL FINAL

DIVIZIA A

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Rapid	30	20	3	7	59 -	25	63
2.	Steaua	30	16	8	6	42 -	27	56
3.	Gloria	30	13	6	11	32 -	33	45
4.	FC Braşov	30	13	6	11	37 -	33	45
5.	Ceahlăul	30	12	8	10	43 -	33	44
6.	Dinamo	30	13	5	12	49 -	46	44
7.	U. Craiova	30	12	8	10	36 -	37	44
8.	Naţional	30	12	7	11	41 -	36	43
9.	Astra	30	13	3	14	42 -	42	42
10.	F.C Farul	30	12	4	14	35 -	47	40
11.	F.C. Argeş	30	11	5	14	37 -	41	38
12.	FCM Bacău	30	10	8	12	31 -	31	38
13.	Oţelul Galaţi	30	9	9	12	25 -	37	36
14.	"Poli" AEX	30	11	2	17	37 -	52	35
15.	Sportul Sud.	30	9	4	17	44 -	55	31
16.	UTA Arad	30	8	6	16	37 -	52	30

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

ŢĂRANII NU VOR FI MULŢUMIŢI DE INTEGRAREA EUROPEANĂ

Populaţia rurală va avea reacţiile adverse cele mai puternice faţă de procesul de integrare europeană, atunci când se va pune în mod real problema unor acţiuni, poziţii sau, mai general, politici de integrare, se arată într'un studiu realizat de sociologii Alfred Bulai şi Vintilă Mihăilescu, publicat de Fundaţia pentru o Societate Deschisă.

Una din problemele majore ţine de comunicarea publică şi sistemul de informare faţă de problematica aderării, care sunt în prezent departe de a fi funcţionale, se spune în lucrarea menţionată. Mai mult, acordul majoritar faţă de aderare sau integrare nu exprimă de fapt decât deficienţele de comunicare şi nu rezultatul unui tip de opţiune. Potrivit lui Alfred Bulai, dacă mâine *"poziţia oficială a României ar fi că UE este o prostie, majoritatea populaţiei rurale ar trece de această parte"*.

În contextul în care adeziunea masivă a populaţiei din România la ideea de integrare euro-atlantică şi/sau europeană, mult peste procentajele înregistrate în alte ţări, a pus pe gânduri nu numai pe cercetători, mulţi consideraând că reprezentările existente referitor la acest proces sunt în cel mai bun caz naive, studiul a analizat şi gradul de inteligibilitate al termenilor dintr'un scurt *"vocabular al tranziţiei"*, evaluat prin procentajul de non-răspunsuri (subiecţii nu aveau nici o idee şi n'au ştiut să spună nimic despre termenul respectiv) - *"democraţie"* (11 la sută), *"privatizare"* (13 la sută), *"economie de piaţă"* (25 la sută), termenul de integrare europeană apărând ca cel mai sărac din punct de vedere semantic (29 la sută non-răspunsuri). Unul dintre respondenţi a formulat sintetic termenul de privatizare ca *"să-ţi faci ceva care să fie al tău şi alţii să muncească pentru tine"*.

APROBAREA PROIECTULUI DE MODIFICARE A CODULUI DE PROCEDURĂ PENALĂ

Camera Deputaţilor a aprobat proiectul de modificare a Codului de procedură penală, adoptând un text agreat de UDMR, potrivit căruia persoanele aparţinând minorităţilor naţionale vor putea folosi limba maternă în procesele penale.

Partidul Democrat şi România Mare au criticat modul în care s'a ajuns la acest compromis. S'a mai decis ca percheziţia începută în timpul zilei poate continua şi noaptea precum şi faptul că în mod excepţional procurorii vor avea şi ei dreptul (pe lângă judecători) să emită mandate de arestare – acestea vor fi însă limitate la 3 zile. Aceste două decizii au fost luate în pofida opoziţiei PD şi PNL.

MINISTRUL DE FINANŢE: REDUCEREA TVA LA ALIMENTELE DE BAZĂ ANUL VIITOR

Ministrul de Finanţe a anunţat că va reduce de anul viitor Taxa pe Valoarea Adăugată pentru alimentele de bază. Mihai Tănăsescu nu a vrut să precizeze care sunt acestea şi nici cât va fi reducerea. Autorităţile au obţinut acordul Uniunii Europene pentru un TVA de minimum 5% faţă de 19% cât este în prezent, ceea ce ar însemna o reducere semnificativă a preţurilor, cu puţin timp înainte de alegerile generale de anul viitor.

Produsele şi noile valori ale TVA vor fi stabilite în proiectul de buget pe 2004. Măsura a fost agreată de Comisia Europeană, cu care România a încheiat negocierea capitolului impozitare, în vederea eventualei aderări în 2007. În Uniunea Europeană nivelul TVA variază între 5% şi 25%.

PSD DOREŞTE ALEGERI PARLAMENTARE DOAR ÎN 2005

Potrivit Ministrului Administraţiei Publice Locale, Octav Cozmâncă, alegerile locale ar urma să se desfăşoare în Iunie 2004, urmate de alegerile prezidenţiale în Noembrie 2004. Noutatea este că PSD doreşte ca alegerile parlamentare să fie organizate abia în luna Martie 2005. Octav Cozmâncă spune că vor fi aduse modificări la legile electorale, astfel încât să fie mai puţini parlamentari, iar la senat să fie introdus votul uninominal.

CIRCULAŢIA ÎN CAPITALĂ - UN CALVAR ÎN LUNILE URMĂTOARE, DIN CAUZA LUCRĂRILOR

Circulaţia rutieră în Bucureşti se va desfăşura deosebit de greu, în următoarele luni, dar, la iarnă, Capitala va avea o treime din străzi asfaltate şi modernizate, precum şi o a doua linie de metrou uşor, a anunţat primarul general Traian Băsescu.

"Circulaţia va fi grea... foarte grea, începe să se prefigureze starea de şantier pe mai toate marile artere ale oraşului. Se lucrează masiv în zona Mihai Eminescu, Alexandru Ioan Cuza, Turda, Antiaeriană şi pe alte artere importante. De-a lungul liniei 32, se dublează activitatea de înlocuire a căii de rulare cu cea de modernizare a carosabilului. În Bucureşti, se lucrează din greu, pe bani grei, estimăm că vârful de lucrări va avea loc în perioada vacanţei, când o parte din bucureşteni sunt plecaţi", a precizat primarul Băsescu.

În aceste condiţii, Băsescu le recomandă bucureştenilor *"să circule cu grijă"*, să respecte semnele de circulaţie şi rutele alternative, pentru ca firmele de construcţii să poată lucra în bune condiţii.

PSD A PIERDUT ÎN SONDAJE 15% ÎN ULTIMELE 5 LUNI

Potrivit ziarului *"Adevărul"*, conducerea PSD a analizat rezultatele unui sondaj de opinie îngrijorător pentru partid.

Sondajul realizat de IMAS arată că din Decembrie anul trecut până în Mai 2003, partidul de guvernământ a pierdut aproape 15 procente de popularitate (dela aproximativ 58% la 43% în prezent). În această lună, potrivit sondajului IMAS, Partidul România Mare a ajuns pe locul doi în preferinţele electoratului cu aproape 20 de procente, după o ascensiune aproape constantă vreme de trei luni. Preferinţa pentru PNL a crescut timp de şase luni, ajungând în acest moment la 17 procente din preferinţele electorale ale cetăţenilor.

Sondajul IMAS publicat de ziarul *"Adevărul"* relevă şi o surpriză. În rândul personalităţilor politice care se bucură de încrederea electoratului locul întâi nu este ocupat nici de preşedintele ţării, nici de premier şi nici de liderul vreunui partid din opoziţie, ci de ministrul de Externe Mircea Geoană, cu 46 % din încrederea alegătorilor. La aproximativ 3% distanţă, pe locul doi, se situează Preşedintele Ion Iliescu şi Premierul Adrian Năstase. Urmează liderul Partidului Democrat, Traian Băsescu, cu aproape 40 de procente din încrederea cetăţenilor, apoi preşedintele PNL, Teodor Stolojan, cu 38%. Preşedintele PRM, Corneliu Vadim Tudor, este cotat, potrivit sondajului IMAS, cu aproape 24% din încrederea electoratului.

6 ANI - VÂRSTA DE ŞCOLARIZARE

Camera Deputaţilor a adoptat în unanimitate modificarea Legii învăţământului, stabilind vârsta de şcolarizare la şase ani, precum şi prelungirea la zece clase a învăţământului obligatoriu.

Conform textului votat, în clasa întâi sunt înscrişi copiii care împlinesc vârsta de şase ani până la data începerii anului şcolar. Înscrierea poate fi, însă, amânată, dacă părinţii, tutorii sau susţinătorii legali solicită acest lucru. Legea stabileşte că învăţământul obligatoriu este de 10 clase.

CORUPŢIA - REZULTAT AL UNEI ADMINISTRAŢII SLABE

Corupţia este rezultatul unei administraţii publice slabe şi a unui sistem judiciar slab, iar dacă reformele în aceste domenii vor putea fi realizate, ele vor contribui la eliminarea corupţiei, a afirmat şeful delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti, Jonathan Scheele. Oficialul european a declarat că există trei probleme cheie pe care România trebue să le rezolve până la integrarea în Uniunea Europeană: reformele economice şi structurale, îmbunătăţirea administraţiei publice şi reforma comprehensivă a sistemului judiciar.

UN CONSILIER INDEPENDENT FRANCEZ VA FI IMPLICAT ÎN REFORMA JUSTIŢIEI

Premierul Adrian Năstase a criticat faptul că în Justiţie nu s'a făcut reforma. Pentru ca guvernul să nu fie acuzat acum de amestec în Justiţie - a precizat premierul – s'a decis angajarea unui consilier independent francez.

CHIŢAC ŞI STĂNCULESCU RĂMÂN ÎN LIBERTATE DATORITĂ PUTERII

Politizarea Curţii Supreme de Justiţie, despre care vorbea preşedintele Paul Florea la o întâlnire recentă cu ziariştii, începe să-şi arate colţii. Dezbaterile pe marginea recursului în anulare promovat, în urmă cu doi ani, în favoarea generalilor (r) Victor Stănculescu şi Mihai Chiţac în dosarul *"Timişoara '89"* au fost amânate pentru a treia oară consecutiv. De data aceasta, Secţiile reunite ale Curţii Supreme de Justiţie au bifat data de 20 Octombrie în calendarul şedinţelor de judecată. Cauza - în care există o sentinţă de condamnare definitivă, dar suspendată sine die, graţie *"milosteniei"* procurorului general Joiţa Tănase - a fost amânată din August 2002 şi până astăzi. Instanţa a invocat ca motiv, termen de termen, faptul că nu s'a putut îndeplini procedura de citare cu cele 402 de părţi civile cuprinse în actele dela dosar. Cu alte cuvinte, agenţii procedurali ai CSJ n'au avut suficient timp ca, în peste 21 de luni, să înştiinţeze victimele represiunii sângeroase din Decembrie '89 dela Timişoara despre rejudecarea *"călăilor"* lor.

REDUCEREA LA 9 LUNI A SERVICIULUI MILITAR OBLIGATORIU

Serviciul militar rămâne obligatoriu în România, dar s'a decis reducerea termenului în care este executat: serviciul militar normal se reduce la 9 luni, iar cel în timp redus la 4 luni. Femeile vor avea acces la toate formele de serviciu militar, activ şi în rezervă - a decis guvernul.

LEGEA ANTICORUPŢIE NU ESTE RESPECTATĂ DE PREŞEDINTE

Ordonanţa de Urgenţă care modifică pachetul de legi anticorupţie dă posibilitatea persoanelor numite în funcţii publice de către preşedintele României sau la propunerea acestuia să rămână în funcţie, chiar dacă au afaceri proprii sau sunt membri în consiliile de administraţie ale regiilor autonome sau companiilor naţionale.

Astfel, la sesizarea preşedintelui României, Birourile permanente ale celor două Camere pot aproba, *"îndeplinirea în continuare a funcţiei care a generat situaţia de incompatibilitate, dacă un interes public impune aceasta"*. Guvernul a trecut sub tăcere această prevedere care îi permite Preşedintelui Ion Iliescu să facă derogări în privinţa incompatibilităţii unor funcţii publice în cazul consilierilor prezidenţiali, a şefilor serviciilor secrete, a judecătorilor dela Curtea Supremă de Justiţie şi a ambasadorilor.

Iniţial guvernul anunţase că modificarea pachetului anticorupţie se va referi doar la declararea exactă a sumelor mai mari de 10.000 de euro aflate în conturile demnitarilor. Legea anticorupţie permitea parlamentarilor să fie membri ai Consiliilor de administraţie ai regiilor sau companiilor naţionale dacă acest lucru era cerut de primul ministru.

DOAR 9% DINTRE CETĂŢENI SUNT DE PĂRERE CĂ SUCCESUL FINANCIAR A FOST OBŢINUT PRIN MUNCĂ ŞI MERITE PERSONALE

Marile averi s'au realizat în România prin furt, trafic de influenţă, pile şi noroc. Această concluzie nu se desprinde dintr'un rechizitoriu al vreunui procuror, ci reprezintă reflecţia conştiinţei publice în privinţa actualilor magnaţi. Un sondaj de opinie realizat de Institutul de Studii Sociale în perioada 15-22 Mai arată că doar 9% dintre cetăţeni cred că succesul financiar şi bunăstarea au fost obţinute prin muncă şi merite personale. Aproape jumătate (48%) dintre intervievaţi consideră că averile au fost realizate prin încălcarea legii.

SECTORUL ENERGETIC A PIERDUT UN MILIARD ÎN 2002

Valoarea pierderilor din sectorul energetic românesc determinate de practicarea unor tarife sub costurile de producţie şi de încasarea facturilor s'a cifrat, anul trecut, la peste un miliard de dolari, a declarat Ziad Alahdad, şeful biroului Băncii Mondiale în România. El a apreciat că valoarea pierderilor înregistrate în sectorul energetic, cumulată cu cea a subvenţiilor acordate societăţilor din domeniu, a echivalat anul trecut cu 2,5% din Produsul Intern Brut (PIB), comparativ cu 4,8% din PIB în anul 2001, reprezentând o reducere cu 800 de milioane de dolari. Alahdad a precizat că nivelul pierderilor şi al subvenţiilor din sistem va ajunge, în 2003, la 2% din PIB. Reprezentatul Băncii Mondiale a adăugat că, deşi autorităţile dela Bucureşti au adoptat în ultimii ani o serie de măsuri eficiente în sectorul energetic, se impune continuarea acestora, în contextul integrării în Uniunea Europeană. Rata de încasare a facturilor societăţilor din domeniu va trebui să ajungă la un nivel de 100%, a spus Alahdad, precizând că în 2002 nivelul de încasare a facturilor la gazele naturale a fost îmbunătăţit, ajungând la 98%.

ÎN STAŢIUNEA MAMAIA NU MAI EXISTĂ PALMIERI

În staţiunea Mamaia nu mai există, la această oră, nici un palmier, iar echipele Primăriei Constanţa lucrează la nivelarea spaţiilor pe care au fost plantaţi aceşti arbori exotici.

Angajaţii primăriei constănţene spun că există posibilitatea ca vechii palmieri, supuşi deja unui tratament biologic, să nu mai poată fi recuperaţi, astfel că municipalitatea va achiziţiona alţi palmieri.

Cei 146 de palmieri, câţi se găseau în staţiunea Mamaia, au fost cumpăraţi în primăvara trecută din Grecia şi plantaţi în cursul lunii Iunie 2002. Pentru fiecare arbore, municipalitatea a plătit între 200 şi 800 de dolari.

Din Iulie, un nou val de scumpiri

Începutul verii va aduce un val de scumpiri, mai greu de suportat decât cel de căldură, deoarece se anunţă majorări de preţuri şi tarife la gaze naturale, carburanţi, energie termică, ţigări şi alcool, motivul invocat de autorităţi fiind evoluţia cursului euro/dolar, pe de o parte, precum şi slaba colectare a accizelor la carburanţi. La acestea se adaugă şi necesitatea alinierii accizelor la tutun şi alcool la nivelul practicat în UE.

Cea mai sigură majorare o va înregistra tariful la gazele naturale, cu începere dela 1 Iulie. În prezent, 1.000 metri cubi costă peste 3,5 milioane lei (circa 108 USD), iar după scumpire ar putea ajunge la aproape 3,8 milioane lei (peste 115 USD), deci o creştere de circa 10%. Această majorare va avea sigur efecte şi asupra preţului de cost al gigacaloriei, care n'a mai fost scumpită de un an, fapt ce ar putea duce cât de curând la scumpirea apei calde, iar din toamnă, şi a energiei termice.

Premierul Adrian Năstase anunţa recent că preţul benzinei nu va creşte până la 15 Iunie, data până la care se va încerca o mai bună colectare a accizelor la carburanţi. El a avertizat însă că, dacă până pe 15 Iunie nivelul de colectare nu se va îmbunătăţi, acciza la carburanţi va creşte cu 40 euro pe tonă. Aceasta ar putea duce la scumpirea cu peste 5% a preţului carburanţilor la pompă, la care se vor mai adăuga alte câteva procente rezultate din diferenţa de curs leu/euro. Preţul unui pachet de ţigarete ar putea creşte, în acest an, cu circa 4.000 de lei, din cauza majorării accizelor dela 11,87 la 14,87 euro la 1.000 de ţigarete.

Majorarea accizelor la produsele din tutun este o condiţie impusă de UE, nivelul acestora urmând să crească până la 64 euro /1.000 de ţigarete până în 2009. Ministerul Finanţelor anunţa recent că graficul de majorare a accizelor stabilit cu UE, care prevede ca prim-termen în acest sens data de 1 Iulie, va fi respectat.

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

TĂNASE JOIŢA ŞI PARCHETUL CSJ DAŢI ÎN JUDECATĂ DE APADOR-CH

Parchetul Curţii Supreme de Justiţie şi procurorul general Tănase Joiţa au fost daţi în judecată de APADOR-CH, pentru că nu au executat o sentinţă definitivă şi irevocabilă privind liberul acces la informaţiile publice, respectiv despre supravegherea persoanelor.

Într'o plângere înaintată preşedintelui Curţii de Apel Bucureşti, în data de 22 Mai, Asociaţia pentru Apărarea Drepturilor Omului - Comitetul Helsinki a chemat în judecată atât Parchetul Curţii Supreme de Justiţie, cât şi pe procurorul general Tănase Joiţa, cerând să se constate că au încălcat prevederile legale prin neexecutarea sentinţei din 20 Decembrie 2002 a Tribunalului Bucureşti în termen de cel mult 30 de zile dela rămânerea ei irevocabilă.

Asociaţia a mai cerut amendarea procurorului general, conform Legii contenciosului administrativ, cu o sumă zilnică, începând din 20 Mai 2003, prima zi de întârziere a executării sentinţei civile şi până la data executării hotărîrii judecătoreşti.

În plângere se mai solicită obligarea pârâţilor la plata de daune pentru întârziere, în cuantum de un milion de lei pe zi, începând din 20 Mai 2003 şi până la data executării hotărîrii judecătoreşti, dar şi la cea a cheltuielilor de judecată.

Între APADOR-CH şi Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie a existat un litigiu - soluţionat definitiv şi irevocabil - având ca obiect aplicarea Legii 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public.

Litigiul a debutat când APADOR-CH a cerut Parchetului Curţii Supreme de Justiţie comunicarea în scris a mai multor informaţii de interes public, ce rezultă din activitatea ministerului şi care se referă la supravegherea persoanelor.

Asociaţia a mai cerut să se precizeze câte autorizaţii de înregistrări ale convorbirilor şi / sau de imagini au fost solicitate Parchetului pe baza Legii 51/1991 privind siguranţa naţională a României, a Legii 14/1992 privind organizarea şi funcţionarea SRI sau a Codului de procedură penală, în perioada 1990-2002, defalcate pe fiecare an şi categorie de acuzaţii.

Parchetul a refuzat să se conformeze acestora şi să comunice informaţiile solicitate în cele 30 de zile prevăzute de lege, motiv pentru care APADOR-CH a chemat în judecată atât instituţia, cât şi pe procurorul general Tănase Joiţa.

SRI A ASCULTAT LA 1200 DE TELEFOANE DAR NUMAI 10% AU AVUT LEGĂTURĂ CU SIGURANŢA NAŢIONALĂ

Locţiitorul comandantului Direcţiei Juridice a Serviciului Român de Informaţii, Stan Stavarache a declarat că trebue un termen mai lung de interceptare a telefoanelor deoarece nu există în dotare aparatură prea performantă, motiv pentru care el a afirmat că SRI a făcut anul trecut aproximativ 1.200 de interceptări, dintre care numai 10% au fost finalizate. Stavarache a evitat să dea prea multe detalii, invocând faptul că unele operaţiuni sunt în desfăşurare, aşa încât nu pot fi prinse în statistici.

PRACTICILE POLIŢIEI ŞI VIOLAREA LIBERTĂŢII DE EXPRESIE, CRITICATE

Raportul Amnesty International pentru România menţionează o serie de cazuri în care poliţia i-a torturat sau umilit pe cei pe care i-a reţinut, precizând că cel puţin şapte persoane au murit în circumstanţe suspecte.

De asemenea, Amnesty vorbeşte despre folosirea abuzivă în România de către poliţişti a armelor de foc, fără respectarea standardelor internaţionale. Codul Penal aşa cum este el aplicat în acest moment pedepseşte ca fapte penale insulta şi calomnia, precum şi atentatul la siguranţa Statului, acuză care poate fi adusă cu uşurinţă ziariştilor sau oamenilor din Opoziţie. Este citat în acest sens cazul Ciuvică. Fostul şef de cabinet al lui Emil Constantinescu arestat şi ridicat de pe stradă sub această acuzaţie.

Manuela Ştefănescu dela APADOR CH a declarat la *BBC* că toate cazurile menţionate de Amnesty International se verifică şi că autorităţile române nu au voinţa politică de a rezolva aceste chestiuni menţionate în mai toate rapoartele internaţionale care abordează problematica drepturilor omului.

MODIFICAREA LEGII CETĂŢENIEI PRINTR'O ORDONANŢĂ DE URGENŢĂ

Guvernul României a modificat printr'o ordonanţă de urgenţă, Legea Cetăţeniei Române. Potrivit noilor reglementări, persoanele care au pierdut cetăţenia română înainte de 22 Decembrie 1989 din motive neimputabile lor, precum şi descendenţii lor până la gradul al doilea, pot redobândi cetăţenia fără să plătească taxe. De asemenea, se stabilesc facilităţi suplimentare în cazul unor solicitanţi care sunt personalităţi recunoscute pe plan internaţional sau care au investit în România sume ce depăşesc 500 de mii de euro.

RAPORT FREEDOMHOUSE: ROMÂNIA - O DEMOCRAŢIE PARŢIAL CONSOLIDATĂ

România nu se află în rândul democraţiilor consolidate, potrivit raportului pentru 2003 al organizaţiei Freedomhouse. Raportul privind democraţia şi statul de drept în ţările în tranziţie, include între democraţiile consolidate Polonia, Slovenia, Ungaria, Slovacia, cele trei ţări baltice şi Cehia, în această ordine, potrivit punctajului stabilit de studiul Freedomhouse.

Bulgaria şi România, urmate de Croaţia, Iugoslavia, Albania şi Macedonia intră în a doua categorie - a democraţiilor parţial consolidate.

Punctajul privind statul de drept se referă la drepturile omului, la independenţa Justiţiei şi la gradul de corupţie.

DUPĂ 2007, NU SE VA MAI PRODUCE ALCOOL LA ŢARĂ

Populaţia nu va mai putea produce alcool pentru autoconsum în gospodăriile proprii după integrarea României în Uniunea Europeană, această activitate urmând să fie desfăşurată într'un centru organizat în fiecare localitate, a declarat ministrul Finanţelor Publice, Mihai Tănăsescu.

APROBAREA ÎN SENAT A PROIECTULUI DE LEGE PENTRU COMPLETAREA LEGII CETĂŢENIEI

Senatul a adoptat proiectul de lege pentru completarea Legii cetăţeniei. Potrivit acestuia, foştii cetăţeni români cu domiciliul în străinătate, care din diferite motive au pierdut cetăţenia română, pot depune cerere pentru redobândirea acesteia la Misiunile diplomatice sau Oficiile Consulare ale României.

ILIESCU SPUNE CĂ ROMÂNII AU PROBLEME CU WC-URILE

Preşedintele Ion Iliescu a apreciat că turismul poate deveni un vector al dezvoltării economice în România, dar că unul dintre handicapurile Românilor este curăţenia. "*Unul dintre marile noastre handicapuri sunt wc-urile. Trebue să cultivăm curăţenia, pentrucă acolo începe civilizaţia*", a afirmat Preşedintele Iliescu, la inaugurarea hotelului Best Western - Bucovina din Gura Humorului.

Iliescu a relatat că, după vacanţa de Paşti, cineva i-a spus că România are o producţie de masă plastică răspândită pe întreg teritoriul, mai mare decât în toată Europa.

SECETA PUNE ÎN PERICOL CULTURILE AGRICOLE

Pe lângă pagubele pe care le-a provocat culturilor agricole destinate consumului alimentar, seceta persistentă pune în pericol şi existenţa loturilor destinate producerii de seminţe.

Potrivit unei raportări făcute la Ministerul Agriculturii, Alimentaţiei şi Pădurilor de Inspectoratul Judeţean pentru Controlul Calităţii Seminţei şi a Materialului Săditor (IJCCSMS), în urma investigaţiilor în teren, rezultă o stare precară a celor mai multe dintre loturile semincere. Şeful IJCCSMS, Elena Scarlat, a declarat că pierderea cea mai mare se regăseşte la culturile tehnice, cu deosebire la muştar. "*Din cele 370 de hectare de muştar de sămânţă, a căror producţie totală a fost contractată cu firme din ţări ale Uniunii Europene, cultura de pe mai mult de 300 de hectare a pierit din cauza secetei*".

Cu toate lucrările de întreţinere făcute pe toată perioada iernii şi a primăverii, într'o situaţie îngrijorătoare se găsesc culturile semincere de grâu şi orz de toamnă, de pe cea mai mare parte a celor 3.200 de hectare.

"*Dacă nu va ploua în cel mult o săptămână, am putea rămâne fără cea mai mare parte din sămânţa de grâu şi de orz pentru însămânţările de toamnă*", a mai spus Elena Scarlat.

NICOLAE DUDĂU SPERĂ ÎN ÎNCHEIEREA ANUL ACESTA A TRATATULUI DE BAZĂ MOLDO-ROMÂN

Chişinăul speră că autorităţile dela Bucureşti vor semna, până la sfârşitul anului, tratatul de bază dintre Republica Moldova şi România, a declarat într'o conferinţă de presă ministrul moldovean de Externe, Nicolae Dudău. Şeful diplomaţiei moldovene a apreciat actualele relaţii moldo-române drept "*mult mai bune decât acum un an*". El şi-a exprimat speranţa că până la sfârşitul anului aceste relaţii "*se vor îmbunătăţi şi mai mult*", la aceasta contribuind şi preconizata întâlnire, la 1-2 August, în localitatea Costeşti de pe malul Prutului, dintre Preşedinţii Vladimir Voronin şi Ion Iliescu.

JONATHAN SCHEELE: NOI REGIUNI DE DEZVOLTARE ÎNTÂRZIE PROCESUL DE ADERARE LA UE.

Şeful Delegaţiei Comisiei Europene în România, Jonathan Scheele nu este de acord cu schimbarea structurii actualelor regiuni de dezvoltare din România. El a declarat că o încercare de a înfiinţa, în acest moment, noi regiuni de dezvoltare ar întârzia procesul de negociere şi de aderare a României la UE. Scheele a dat astfel o replică dorinţelor partidelor dela putere, PSD şi UDMR, care ar dori modificarea actualelor regiuni de dezvoltare din motive, spun analiştii, exclusiv clientelare.

ÎN ROMÂNIA, 10% BOGAŢI CONSUMĂ CÂT 50% SĂRACI

În România, bunăstarea este foarte inegal împărţită. Cei mai bogaţi, 10% din populaţie, cheltuiesc la fel de mult pe bunuri de consum ca şi cei mai săraci, 50%. Acest lucru reiese dintr'un studiu întocmit de o filială română a Societăţii germane de cercetare a pieţei, GfK citată de *Die Presse*.

COSTUL SPAŢIILOR INDUSTRIALE ÎN BUCUREŞTI

Bucureştiul ocupă locul 29 într'un clasament realizat în funcţie de costurile totale plătite de firme pentru spaţiile industriale, cu circa 72 de euro pentru un metru pătrat, pe primul loc fiind regiunea din jurul aeroportului londonez Heathrow, cu 237 de euro pe metrul pătrat.

Studiul a fost realizat de către firmele Cushman& Wakefield şi Royal LePage Commercial şi vizează toate costurile pe care o companie le suportă pentru a ocupa un spaţiu industrial.

Anul trecut, capitala României se situa pe poziţia 18 în ierarhie. Bucureştiul devansează alte oraşe cum ar fi Roma şi Milano, unde costurile se ridică la circa 64,8 euro pe metrul pătrat, Bruxelles - 55,8 euro şi Viena 53,57 euro.

Pe locul întâi în ierarhie se situează metropola americană San Francisco, unde costurile se ridică la aproximativ 185 de euro pe metrul pătrat. Poziţia a treia este ocupată de Moscova, cu 145,8 euro pe metrul pătrat.

PNL: DECLARAŢIILE DE AVERE NU SUNT TRANSPARENTE

PNL a criticat forma actuală a declaraţiilor de avere, afirmând că ea reprezintă un pas înapoi în ceea ce priveşte transparenţa, faţă de modelul existent în perioada 1996-2000. Liderul deputaţilor liberali Crin Antonescu a remarcat ceea ce a numit "*ipocrizia fără limită*" din unele declaraţii, spre exemplu prin trecerea imobilelor pe numele soţiilor. Liderul deputaţilor liberali consideră că ar fi cu "*adevărat relevant*" să se compare nivelul averii la intrarea şi la ieşirea din mandat.

ZILNIC SE SINUCID ZECE ROMÂNI

Numărul Românilor care au ales sinuciderea ca mijloc de a scăpa de viaţă a crescut semnificativ în 2002, ajungând la 3.486 de cazuri, respectiv 31% din totalul morţilor violente, tot atâtea victime cât au generat accidentele rutiere şi omuciderile la un loc. Potrivit unui raport al Institutului Naţional de Medicină Legală "*Mina Minovici*" din Bucureşti, numărul sinuciderilor a ajuns la 3.486, faţă de 3.127 în 2001, aceasta sugerând că se conturează un nou val de creştere a numărului sinuciderilor care ar putea ajunge la apogeu în 2003-2004. Cel mai mare număr de sinucideri raportat la suta de mii de locuitori (media naţională 15,5 la 100.000 de locuitori), se înregistrează în Harghita - 38,7 de cazuri, Covasna - 35,2, Satu Mare - 32,5, Tg. Mureş - 28,6. În alte zone ale ţării, incidenţa sinuciderilor este mult sub media naţională, Alba - 3,5, Dâmboviţa - 7, Vaslui - 8,5. Cei mai mulţi sinucigaşi recurg la spânzurare - 75 la sută, precipitare - 9 la sută şi intoxicaţie voluntară 10 la sută.

SE SCUMPEŞTE BENZINA

Dela 1 Iulie se va majora acciza la motorină cu 18% - a anunţat ministrul Finanţelor Mihai Tănăsescu. Acciza reprezintă aproximativ 40% din preţul motorinei. Decizia de majorare a accizei la motorină până la nivelul de 221 euro pe tonă dela 1 Iulie nu are legătură cu calendarul de armonizare a accizelor cu Uniunea Europeană.

Liberalii acuză PSD că îi jupoaie pe micii întreprinzători

Deputatul liberal Eugen Nicolaescu a criticat, în cadrul unei conferinţe de presă, distrugerea echilibrului microîntreprinderilor prin prevederile care constituiau criteriul de încadrare în categoria microîntreprinderilor, respectiv numărul de angajaţi. Ca răspuns, Comisia de buget-finanţe din Senat a dat publicităţii un comunicat în care explică despre ce este vorba. La începutul lunii Aprilie, Parlamentul a modificat Legea 111/2003, stabilind că microîntreprinderile trebue să aibă cel puţin un angajat. Astfel, multe dintre microîntreprinderile deja înfiinţate vor fi obligate să renunţe la regimul de impunere asupra veniturilor sau să angajeze cel puţin un salariat. Potrivit Legii 111, microîntreprinderile care nu mai îndeplinesc, în cursul unui an, una din condiţiile referitoare la activitate, venituri sau număr de salariaţi, vor păstra, până la sfârşitul anului, acelaşi regim de impozitare. Începând din anul următor, aceste firme trebue să treacă la impozitarea cu o cotă de 25% din profitul brut.

Eugen Nicolaescu cere corectarea legii şi propune eliminarea obligativităţii de a avea cel puţin un angajat la înfiinţare, una dintre condiţiile actuale pentru impozitarea pe venit. "*Se impune cu maximă urgenţă corectarea acestei erori şi propunem Guvernului adoptarea unei ordonanţe de urgenţă care să revină asupra unei prevederi legale care blochează dezvoltarea microîntreprinderilor*", a declarat Nicolaescu. El spune că numai în acest mod se poate dezvolta clasa mică şi mijlocie. De altfel, conform iniţiativei legislative depusă de Nicolaescu la Camera Deputaţilor, pot opta pentru plata impozitului pe venit firmele care "*au până la nouă salariaţi inclusiv, în condiţiile în care legea actuală prevede între unu şi nouă salariaţi*". O altă modificare propusă de Nicolaescu stipulează că persoanele juridice înfiinţate în cursul unui an fiscal beneficiază de facilităţi dacă îndeplinesc condiţiile la sfârşitul anului respectiv. Conform prevederilor în vigoare, firmele trebue să îndeplinească condiţiile "*la momentul constituirii. Firmele se înfiinţează fără personal, deci este imposibil să aibă angajaţi la constituire*".

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

URMĂRILE NEFASTE ALE RĂZBOIULUI

Administraţia Bush a luptat cu toate mijloacele să intre în război împotriva Irakului, dar nu a fost interesată să aibă un plan concret şi clar pentru ce se va face după terminarea ostilităţilor, pentru reconstruirea Irakului.

Confuzia şi anarhia au continuat chiar după venirea în Irak a generalului în rezervă Jay Garner, ca administrator civil interimar al Irakului. Bande înarmate au continuat să semene teroarea şi nesiguranţa printre populaţie. Jafurile, atacurile armate împotriva automobiliştilor ca şi incendiile criminale au devenit scene cotidiene.

Au fost atacaţi cu focuri de arme chiar reporterii, cu toate că vehiculele lor sunt marcate cu mari semne *"TV"*.

Zilnic sunt internaţi de urgenţă în spitale răniţi cu arme de foc.

După trei săptămâni, Garner a fost înlocuit cu Paul Bremer, diplomat şi fost şef al contra-terorismului în Departamentul de Stat.

Comandanţii militari au atras atenţia că Irakul este un loc periculos cu toate că luptele majore au luat sfârşit. Mai există insule izolate de rezistenţă şi trăgători izolaţi au continuat să atace soldaţii americani. Au fost atacate cu grenade patrule lângă Bagdad, iar în Nordul Irakului au avut loc ciocniri sângeroase între Kurzi şi Irakieni.

Paul Bremer

Deoarece Bremer a dizolvat forţele armate ale lui Saddam, Ministerul Apărării, cel al Informaţiei şi câteva corpuri de securitate, un total de peste 400.000 de oameni, au urmat mari manifestaţii de protest. Manifestanţii au protestat că nu au cu ce să-şi mai întreţină familiile. Ei au cerut compensaţii şi au ameninţat cu violenţe. *"Toţi vom deveni bombe sinucigaşe."* Liderii tribali au ameninţat trupele coaliţiei cu războiul, dacă nu părăsesc Irakul.

Zilnic s'au semnalat atacuri asupra trupelor americane. Dela 1 Mai, când Bush a declarat că războiul s'a terminat efectiv, au fost ucişi 20 de soldaţi americani până la sfârşitul lunii. Gen. David McKiernan, comandantul trupelor terestre americane, a spus că vor trebui desfăşurate mai multe forţe în operaţii de luptă de-a lungul Irakului.

E aproape sigur că încercata a Treia Divizie de Infanterie, nu se va putea întoarce acasă curând, cum se spera.

În lunile premergătoare invaziei, Pentagonul şi Casa Albă au ignorat avertizările foştilor ambasadori, militarilor şi experţilor în misiuni de pace, de nevoia de a desfăşura o forţă puternică de poliţie după invazie, pentru a menţine ordinea şi legea în haosul de după război. Nu a fost reţinută nici lecţia conflictelor anterioare când trupele americane au fost nepreparate în Bosnia să oprească jafurile, incendiile şi violenţele din Sarajevo, după retragerea Sârbilor.

Unitatea militară americană specială, care a continuat fără succes cercetările pentru descoperirea armelor de distrugere în masă ale Irakului, a încetat operaţiunile urmând să părăsească Irakul în Iunie.

Existenţa acestor arme chimice şi biologice a fost utilizată tot timpul ca un pretext al administraţiei Bush pentru declanşarea războiului împotriva Irakului.

Afirmaţia lui Donald Rumsfeld că Saddam Hussein şi-a distrus probabil armele sale, începe să clarifice calea spre adevăratele motive ale invaziei Irakului. Secretarul adjunct al Apărării, Paul Wolfowitz a lămurit definitiv problema. El a spus că armele de distrugere în masă au fost o scuză *"birocratică"* a războiului şi adevăratul motiv a fost faptul că Irakul *"înnoată în petrol"*...

Mai mulţi analişti CIA s'au plâns că oficiali ai Casei Albe şi cei ai Ministrului Apărării au făcut presiuni pentru emiterea de rapoarte care să sprijine poziţia administraţiei faţă de Irak. Tony Blair are mari dificultăţi să convingă pe Englezi că prezenţa armelor de distrugere în masă irakiene, gata să *"fie lansate în decurs de 45 de minute"* nu a fost o mistificaţie pritocită de Blair şi Bush.

După atacul Al Qaida din Ryad (vezi scurte ştiri), unele ziare americane printre care şi *New York Times*, arată că s'au năruit presupunerile administraţiei Bush *"că Al Qaida e terminată, că invadarea Irakului va aduce stabilitate regională şi că showul supraputerii americane va face ca teroristii să se sperie"*.

Pe data de 22 Mai, Consiliul de Securitate a dat rezoluţia 1483, aprobată cu 14-0 şi o abţinere, Siria. Rezoluţia, considerată ca un compromis, ridică sancţiunile economice impuse de 13 ani, cu excepţia armelor. Ea dă dreptul Statelor Unite şi Marii Britanii de a guverna Irakul şi de a vinde petrolul acestuia pentru fondul de reconstrucţie. ONU va avea un rol limitat. Se cere Consiliului ca să revadă după 12 luni aplicarea rezoluţiei care va rămâne în efect până când va fi instalat în Irak un guvern permanent.

Cât de grea este misiunea de a normaliza şi a democratiza Irakul este afirmaţia lui Paul Bremer, care a spus că o conferinţă naţională pentru alegerea unui guvern interimar, nu se va putea întruni înainte de luna Iulie.

Felul cum mediile de informaţie americane au relatat realităţile din Irak poate fi ilustrat de uluitoarea relatare a BBC cu povestea eliberării soldatului *Jessica Lynch*, devenită erou naţional. Relatarea a ocupat zile întregi presa şi televiziunea, devenind un mare eveniment patriotic, cu sărbătoriri şi interviuri.

După povestea oficială relatată în presă şi la televiziune, Jessica Lynch a fost capturată după ce compania ei a fost ambuscată lângă Nasyria. Nouă din camarazii ei au fost ucişi, iar ea a fost internată la spitalul din Nasyria. După opt zile, forţele speciale americane au atacat spitalul,

Gen. Toommy Frank

fiind primite cu focuri exterioare şi interioare, dar au reuşit să pătrundă şi să salveze pe Jessica Lynch, care a fost apoi ridicată cu un elicopter.

Rapoartele au arătat că ea a avut răni de cuţit şi de gloanţe şi a fost pălmuită şi interogată la spital...

Versiunea dată de BBC (John Kampfner) este cu totul alta. Medicii din spitalul dela Nasyria au căutat să acorde Jessicăi Lynch cel mai bun tratament posibil în condiţiile momentului, cedând singurul pat asistat de un specialist şi o soră. Jessica avea o fractură de braţ, una de coapsă şi un umăr dislocat. Ea nu avea nici o rană de glonţ, ci numai aspectul de accident de trafic.

Martorii oculari au spus reporterilor că forţele speciale au venit la spital după retragerea militarilor irakieni. Medicii au declarat că au rămas surprinşi de *show*-ul care a urmat. Americanii au năvălit cu arme încărcate cu gloanţe oarbe în sunetul unor explozii, fiind filmaţi. Ei au mai declarat că înaine cu două zile au vrut să trimită pe Jessica Lynch într'o ambulanţă în liniile americane, dar aceasta a fost nevoită să se întoarcă la spital, fiindcă Americanii au deschis focul.

Pentagonul a fost influenţat de producătorii din Hoollywood, mai ales de Jerry Bruckheimer, care a produs filme de acţiune cu subiecte din Afganistan, astfel ca reporterii să-şi editeze singuri filmele cu subiecte reale.

Generalul Tommy Frank, comandantul forţelor pentru războiul din Irak, a confirmat zvonul de mituire a comandanţilor Gărzii Republicane pentru a nu lupta. Pentagonul a spus că mituirea a fost o metodă de luptă care a dus la mai puţine pierderi. *"Mituirea este ca o rachetă teleghidată de precizie care atinge ţinta dar nu este sângeroasa şi nu produce pagube colaterale"*, a spus un oficial.

PLANUL UNUI DRUM IPOTETIC

Statele Unite, Rusia, UE şi ONU au elaborat aşa-zisa *Hartă a Drumului spre Pace*, pentru încetarea luptei dintre Israelieni şi Palestinieni şi crearea unui stat palestinian până în 2005.

Abbas-Bush-Sharon

Planul prevede trei faze: *1. Din Mai 2003:* terminarea terorismului, normalizarea vieţii Palestinienilor, reforma politică. Retragerea Israelienilor şi încetarea colonizărilor evreieşti. Alegeri palestiniene. *2. Iunie-Decembrie 2003:* Crearea unui stat palestinian independent. Conferinţă internaţională şi monitorizare internaţională a respectării planului. *3. 2004-2005:* A doua conferinţă internaţională. Statutul permanent al acordului şi terminarea conflictului. Acord în privinţa frontierelor, Ierusalimului, refugiaţii şi colonizările. Acordul statelor arabe asupra unor înţelegeri cu Israelul.

Acest plan a fost acceptat de Palestinieni, dar respins iniţial de Israelieni. După intervenţia Preşedintelui Bush, Sharon a acceptat planul.

Implicarea directă a preşedintelui în procesul de pace israelo-palestinian, aşa cum a făcut Preşedintele Clinton, este o schimbare radicală de atitudine, fiindcă în momentul venirii la putere a respins-o ca nebunească şi contra productivă.

Bush a anunţat că va întâlni la 4 Iunie, în portul Aqaba din Iordania, pe Sharon şi pe noul prim-ministru palestinian Mahmoud Abbas, ceea ce arăta hotărirea preşedintelui de a merge înainte cu procesul de pace.

Pe data de 25 Mai Sharon a obţinut aprobarea cabinetului său, după o dezbatere furtunoasă de şase ore, cu 12 voturi pentru, 7 contra şi patru abţineri. Este prima oară că un guvern israelian sprijină formal crearea unui stat palestinian. *"A venit şi timpul să spunem <da> Americanilor, a venit timpul să împărţim acest pământ între noi şi Palestinieni"*, a spus premierul israelian.

Pe data de 4 Iunie, Preşedintele Bush s'a întâlnit la Aqaba cu Sharon şi Abbas. După întâlnire, Sharon a declarat că sprijină formarea unui stat palestinian. El a spus că Israelul sprijină viziunea Preşedintelui Bush, a două state trăind unul lângă altul în pace şi securitate şi a promis să lucreze pentru un stat palestinian viabil cu *"continuitate teritorială"*. Sharon a spus că va începe imediat evacuarea aşezărilor evreieşti ilegale.

La rândul său, Abbas a declarat că trebue să înceteze răscoala palestiniană. *"Trebue să recurgem la mijloace paşnice în încercarea noastră de a pune capăt ocupaţiei şi suferinţelor Palestinienilor şi Israelienilor şi pentru crearea unui stat palestinian"*, a declarat premierul palestinian.

Preşedintele Bush a spus că o misiune a Statelor Unite va ajuta ambele părţi să meargă pe drumul de pace şi să monitorizeze iindeplinirea lui.

Evreii colonizaţi în zonele palestiniene au protestat puternic, iar Abbas va fi greu să potolească Hamasul şi Jihadul. Palestinienii recunosc ca şef al lor pe Arafat, care a fost marginalizat de administraţia Bush. Deocamdată totul este teorie.

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

"G 8" LA EVIAN

Liderii naţiunilor cele mai bogate din lume, plus Rusia s'au întâlnit la staţiunea termală franceză *Evian*, situată pe malul sudic a lacului Geneva.

La conferinţă a asistat în prima zi şi Preşedintele Bush, care a fost nevoit să plece în Orientul Mijlociu. *Summit*-ul a fost prima oportunitate pentru mulţi lideri să se întâlnească şi să înclăzească atmosfera după acutele diferenţe apărute în legătură cu războiul din Irak, mai ales între SUA şi Franţa. Chirac şi Bush s'au întâlnit într'o convorbire *"pozitivă"*, preşedintele american declarând că SUA şi Franţa menţin *"relaţii bune"*.Cei doi lideri se vor întâlni în Statele Unite în Septembrie.

In declaraţia finală a conferinţei se arată că terorismul internaţional şi răspândirea armelor cu disturgere în masă sunt *"amenințarea pre-eminentă a securităţii internaţionale"*.Se arată că trebuie să se folosească inspecţii de arme, control al exporturilor *"şi dacă e necesar, alte măsuri"*.Deasemenea s'a arătat convingerea de a lucra împreună pentru construirea unui Irak *"deplin suveran, stabil şi democrat"*.

INTÂLNIREA DELA SHARM EL-SHEIKH

Preşedintele Bush s'a întâlnit în Egipt la staţiunea climaterică *Sharm el-Sheikh* dela Marea Roşie, cu liderii arabi moderaţi ai Arabiei Saudite, Iordaniei şi Bahrainului, ca şi prima oară cu Mahmoud Abbas, primul ministru palestinian. A fost ca un preludiu pentru importanta întâlnire în trei, Bush-Sharon- Abbas din Iordania, pentru un drum de pace israelo-palestinian.

Liderii arabi au condamnat terorismul, după apelul lui Bush ca ei şi Palestinienii să nu lase *" câţiva terorişti să distrugă visurile şi speranţele celor mulţi"*. Preşedintele a spus că *"Israelul trebuie să ia acţiuni împotriva colonizărilor evreieşti. Israelul trebuie să facă astfel ca să existe un teritoriu continuu pe care Palestinienii să-l poată numi patrie"*

PLANUL DE APĂRARE AL COREII DE SUD

De ani de zile Statele Unite au un plan de apărare al Coreii de Sud, dacă aceasta va fi atacată de Coreea de Nord.

Se ştie că Nordul are o armată de peste un milion de oameni din care 70% este masată dealungul Zonei Demilitarizate. Pentagonul crede că 800 de rachete nord-coreene pot atinge orice punct al Coreei de Sud, iar 11.000 de tunuri bine inclavate în buncăre sunt îndreptate către Sud. Acestea pot trimite 300.000 de obuze pe oră în Seul.

Planul de apărare *P-PLAN 50-27* a intrat în acţiune în 1994. Coreea de Sud are o armată de 600.000 oameni şi 780 de avioane, la care se adaugă cei 37.000 de Americani, care pot ajunge la 500.000 în caz de conflict, sprijiniţi de masive forţe aeriene.

Se crede că eventualele pierderi vor ajunge la un milion pentru ambele părţi, la care se vor adăuga 50.000 de Americani..

După cum se ştie Kim Jong Il a anunţat că posedă bomba nucleară şi cere ca ţara sa să fie tratată ca o putere nucleară.

AL QAIDA" LOVEŞTE IN RYAD

Trei camioane sinucigaşe, încărcate cu exploziv au explodat în trei cartiere rezidenţiale ale capitalei Arabiei Saudite, în noaptea de 12 Mai. Exploziile au făcut mari pagube în vilele şi apartamentele rezidenţiale, omorînd 34 de oameni, printre care 9 Americani şi rănind aproape 20 printre care 17 Americani.

Statele Unite au criticat Arabia Saudită pentru că nu a luat suficiente măsuri ca să protejeze pe occidentali. Secretarul de Stat Colin Powell sosise cu câteva ore înainte de atac.

Oficialii saudiţi au declarat că cei nouă sinucigaşi aufăcut parte dintr'un grup de 19 care cu o săptămînă înainte a schimbat focuri cu poliţia.

"EURO" A CONTINUAT SĂ CREASCĂ

Euro a continuat să crească, încât la sfârşitul lunii Mai, moneda europeană valora 1,18 dolari.

Creşterea s'a datorat scăderii economice a Statelor Unite, unde restabilirea nu a fost cea prevăzută.In acelaşi timp sumele depuse în băncile din zona europeană beneficiază de o rată de interes de două ori mai mare decât în Statele Unite unde aceste rate au fost micşorate de Rezerva Federală.

Exporturile americane profită de această situaţie.

ŞTIRI INTERNATIONALE

PROIECTUL DE REZOLUŢIE AMERICAN APROBAT DE CONSILIUL DE SECURITATE

Consiliul de Securitate a votat în favoarea unei rezoluţii prin care sunt ridicate toate sancţiunile nemilitare impuse Irakului. Rezoluţia acordă Statelor Unite şi Marii Britanii dreptul de a administra Irakul.

Din cele 15 state membre ale Consiliului de Securitate, 14 s'au pronunţat în favoarea rezoluţiei, în timp ce Siria nu a participat la vot. Adoptarea rezoluţiei permite autorităţilor americano-britanice să vândă petrolul irakian pentru a obţine fondurile necesare reconstrucţiei şi pentru alte necesităţi ale poporului irakian.

Rezoluţia a obţinut sprijinul celor trei mari opozanţi faţă de războiul din Irak, este vorba despre Franţa, Rusia şi Germania, după ce Statele Unite au efectuat, la cererea acestora, mai multe modificări în text, în special în ce priveşte rolul ONU în Irak.

Rezoluţia mai prevede că autorităţile americano-britanice vor colabora cu un reprezentant special ONU în vederea punerii la punct a unui guvern irakian interimar. În sfârşit, în document se arată că rezoluţia va fi revizuită de Consiliul de Securitate într'un interval de până la un an.

Ambasadorul american la ONU, John Negroponte a afirmat că adoptarea rezoluţiei reprezintă un moment istoric de referinţă pentru Irak. *"Ridicarea sancţiunilor marchează un moment de mare importanţă pentru poporul Irakului. Este vorba despre întoarcerea unei noi pagini istorice care ar trebui să lumineze viitorul unui popor şi al unei regiuni"* - a spus ambasadorul american la ONU.

Reacţii la Moscova, Berlin şi Paris

Rezoluţia a fost salutată de Rusia, Franţa şi Germania, ţările care s'au opus cel mai puternic faţă de războiul din Irak.

La Moscova, Kremlinul a salutat rezoluţia, afirmând că ea demonstrează că, în ciuda unor dispute internaţionale dure, compromisul poate fi atins. Şeful diplomaţiei germane, Ioschka Fischer a afirmat, la rândul său, că rezoluţia oferă o bază pentru stabilizarea situaţiei politice din Irak şi pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă din această ţară. Iar reprezentantul la ONU al Franţei, Jean-Marc de la Sabliere a salutat şi el rezoluţia, afirmând că acum, Irakienii îşi pot construi singuri viitorul: *"Poporul irakian trebue să preia acum controlul viitorului său, atât pe plan intern, unde un guvern reprezentativ şi suveran trebue instalat cât de curând posibil chiar de către Irakieni, şi în cadrul comunităţii internaţionale, unde Irakul trebue să revină curând"*.

Colin Powell salută adoptarea proiectului de rezoluţie american

Secretarul de stat american Colin Powell a salutat adoptarea rezoluţiei, afirmând că votul Franţei reprezintă un pas pozitiv în direcţia îmbunătăţirii relaţiilor americano-franceze afectate de opoziţia Franţei faţă de războiul din Irak. Powell a spus însă că divergenţele avute cu Franţa nu au fost complet uitate: *"Înseamnă acest lucru că dezacordurile din trecut sunt pur şi simplu total uitate? Nu. Nu a fost o perioadă foarte plăcută pentru nici unii dintre noi şi trebue să facem eforturi pentru a trece peste ea"*.

EVALUARE NATO PRIVIND STABILIREA DE BAZE ÎN ROMÂNIA

Alianţa Nord-Atlantică a început recent o evaluare strategică în interiorul organizaţiei pentru a decide modul în care îşi va stabili baze în România. Experţii dela Cartierul General NATO din Bruxelles studiază mai multe variante alternative, între care cea a stabilirii uneia sau mai multor baze militare propriu-zise sau a unui cartier general în România.

Strategii NATO nu au luat nici o decizie, dar iau în considerare faptul că, dintre ţările candidate, România şi Bulgaria au infrastructura cea mai convenabilă, au precizat sursele.

SRI AFIRMĂ CĂ DIPLOMAŢII IRAKIENI EXPULZAŢI PREGĂTEAU ATENTATE TERORISTE ÎN ROMÂNIA

Serviciul Român de Informaţii a oferit explicaţii asupra expulzării a 10 diplomaţi irakieni şi a declarării ca *"persona non grata"* a altor 31 de Irakieni şi cetăţeni de alte naţionalităţi, în cursul lunilor Martie - Aprilie 2003. SRI afirmă că avea date clare că aceştia urmăreau să organizeze atentate teroriste contra unor obiective occidentale şi israeliene din România, folosind aruncătoare de grenade puse la dispoziţie de şeful staţiei serviciului de spionaj din Ambasada Irak-ului la Bucureşti.

SRI precizează că a dejucat acest complot cu ajutorul serviciilor secrete străine partenere şi că documentele identificate la Bagdad de către forţele coaliţiei confirmă integral informaţiile obţinute de SRI.

SCANDALUL COMPANIILOR RUSO-GERMANE ACUZATE DE SPĂLARE DE BANI IA AMPLOARE

Compania ruso-germană SPAG, acuzată de spălare de bani şi al cărei consultant a fost Preşedintele rus Vladimir Putin, este numai una dintre cele 28 de firme suspectate de legături cu mafia din Rusia într'o operaţiune în care au fost rulate *"zeci de milioane de euro"*, potrivit *Moscow Times*.

Presa internaţională a semnalat faptul că Vladimir Putin figura, în perioada 1997-1998, printre consultanţii unei societăţi germane bănuite de spălare de bani în favoarea unui grup mafiot rus.

Conform anchetatorilor germani, aceşti bani provin din activităţi ilegale cum ar fi traficul de maşini şi de persoane, contrabandă cu ţigări şi extorcarea de fonduri. Fondurile au revenit în Rusia sub forma unor investiţii imobiliare.

Cotidianul *Moscow Times* relatează însă că investigaţiile vizează 28 de companii din oraşele germane Hessen, Hamburg şi Munchen, suspectate de spălare de fonduri în valoare de zeci de milioane de euro pentru *"una dintre cele mai extinse şi importante grupări mafiote din Rusia"*.

Poliţia federală germană a precizat că deţine informaţii potrivit cărora această grupare ar avea cartierul central la Sankt Petersburg, fiind implicată în numeroase activităţi ilegale. Până în prezent, anchetatorii nu au făcut nici o arestare şi nu au dezvăluit numele nici uneia dintre companii.

Potrivit unui oficial al poliţiei germane citat de revista *Der Spiegel*, această anchetă face parte dintr'o investigaţie mai amplă asupra activităţii companiei SPAG (St. Petersburg Real Estate Holding Co), care a început în urmă cu doi ani.

Purtătorul de cuvânt al băncii germane Baader Wertpapierhandelsbank, care este acţionar semnificativ la SPAG, a confirmat faptul că o echipă a poliţiei a făcut cercetări la sediul instituţiei şi a confiscat toate documentele care aveau legătură cu compania ruso-germană.

"Investigaţiile vizează persoane care au lucrat la SPAG în anii '90 şi sediul SPAG a fost cercetat", a afirmat Nico Baader, purtătorul de cuvânt al instituţiei bancare.

Banca deţine, în prezent, 30% din capitalul SPAG şi a organizat în 1998 oferta publică iniţială lansată de companie la bursa germană de valori mobiliare.

Baader a arătat că banca nu ştia, la acea dată, nimic despre legăturile cu mafia rusă ale SPAG şi a acceptat să se ocupe de oferta publică de acţiuni noi tocmai pentrucă Putin se număra printre membrii consiliului consultativ, adăugând că vânzarea pachetului de acţiuni nu a mai fost posibilă după ce compania a fost pusă sub acuzare pentru spălare de bani, în urmă cu trei ani.

Putin a fost ales membru al consiliului consultativ al firmei ruso-germane dela înfiinţarea acesteia, în 1992, potrivit informaţiilor obţinute de revista *Newsweek* acum doi ani. La acea vreme, actualul preşedinte rus era adjunctul primarului oraşului Sankt Petersburg şi se ocupa de atragerea investiţiilor străine. În Martie 2000, Putin a renunţat la poziţia sa din cadrul SPAG, după ce a fost ales preşedintele Rusiei.

Conform cotidianului *Kommersant*, compania l-a avut printre consultanţii săi şi pe fostul şef al Comitetului de gestionare a bunurilor de stat din Sankt Petersburg, Gherman Gref, în prezent ministrul Dezvoltării Economice în Rusia.

Descinderea la sediul SPAG intervine în contextul în care anchetatori din Liechtenstein se pregătesc să-l aducă în faţa justiţiei pe un alt membru al consiliului consultativ al SPAG şi fondator al companiei - Rudolf Ritter.

În plus, conform investigaţiilor derulate de *News-week* şi *Le Monde* în 2001, respectiv 2000, mafioţii ruşi care aveau legături cu SPAG au transferat diferite sume cu ajutorul lui Ritter în conturi deschise la o bancă din România. Aceste fonduri au fost ulterior utilizate pentru achiziţionarea de către SPAG a unor clădiri în Sankt Petersburg. Potrivit *Moscow Times*, informaţiile prezentate de cele două publicaţii au la bază surse din interiorul serviciilor germane de securitate.

CIA A CUMPĂRAT CU 30 DE MILIOANE DE DOLARI PLANURILE DE APĂRARE A BAGDADULUI

Şeful Comandamentului Central al forţelor americane din Golf, generalul Tommy Franks, a recunoscut într'un interviu acordat recent publicaţiei *"Defence News"* că unităţi speciale ale CIA au dat milioane de dolari generalilor irakieni pentru ca aceştia să nu opună rezistenţă în faţa forţelor americano-britanice. *"Ulterior, am primit personal scrisori dela unii generali irakieni care mă anunţau că <acum lucrez pentru Dumneavoastră!>*, afirmă oficialul american.

Franks mai spune că unii dintre foştii responsabili irakieni s'au dovedit a fi destul de *"cooperanţi"* datorită, în special, sumelor fabuloase cu care au fost ademeniţi pentru a abandona poziţiile. *"Mita este arma cu cea mai înaltă precizie, care loveşte direct ţinta, fără să producă victime colaterale sau prejudicii importante"*, apreciază un reprezentant al CIA, citat de *"Defence News"*. Un alt responsabil al serviciilor secrete americane estimează că mituirea generalilor irakieni *"a fost tot atât de importantă ca şi bătăliile de pe câmpul de luptă, poate chiar mai importantă. Eram conştienţi că unele unităţi irakiene ar putea să se lupte din datorie şi patriotism, aşa cum au şi făcut. Dar rezistenţa lor n'a schimbat soarta operaţiunii în Irak, deoarece eram siguri că mulţi dintre generalii irakieni se vor dovedi cooperanţi"*, a apreciat Franks.

Presa arabă afirmă că Americanii au cumpărat planurile de apărare a Bagdadului cu 30 de milioane dolari, dintre care 25 de milioane le-a primit fostul şef al Gărzii Republicane, Maher Sufyan, care este văr cu Saddam.

ASASINII LUI SADDAM AU AJUNS ÎN ANGLIA CU PAŞAPOARTE ROMÂNEŞTI

Spionajul francez a avertizat că membrii Direcţiei a 14-a irakiene, cunoscută sub numele de *"escadronul morţii"*, aflată sub comanda directă a lui Saddam Hussein, au intrat în Marea Britanie sub acoperirea unor paşapoarte obţinute la Bucureşti, relatează cotidianul spaniol *El Mundo*. Irakienii s'au infiltrat în rândul comunităţilor musulmane din Londra şi Birmingham cu intenţia de a crea panică, prin eliminarea unor persoane publice importante din Marea Britanie, au relatat sursele citate.

Pentru susţinerea financiară a acestei acţiuni a *"escadronului morţii"* sunt suspectaţi unii membri ai familiei regale saudite, bănuiţi că în ultimii doi ani au donat peste un miliard de dolari grupării teroriste Al Qaeda.

În paralel cu investigaţiile Britanicilor, agenţii serviciilor de siguranţă spaniole şi germane au descoperit că un investitor saudit, posibil chiar trezorierul Al Qaeda, a deschis mai multe conturi bancare în oraşul spaniol Marbella, după care a operat importante transferuri de bani către o bancă aflată în proprietate saudită, sumele circulând pe traseul Riad - Marbella - Frankfurt - Londra.

Documente obţinute de agenţii CIA şi MI6 la Bagdad au confirmat complicitatea prinţilor saudiţi în finanţarea terorismului internaţional, iar Dore Gold, fost ambasador al Naţiunilor Unite în Israel şi o autoritate recunoscută în studiul conecţiunilor saudite cu Al Qaeda, a afirmat că *"în pofida insistenţelor Arabiei Saudite de a susţine contrariul, probele deţinute în prezent arată fără dubii implicarea prinţilor saudiţi în sprijinirea teroriştilor. Arabia Saudită este responsabilă de organizarea noului terorism global."*

Funcţionarilor FBI şi Scotland Yard, deplasaţi la Riad pentru investigarea recentelor atentate sinucigaşe, le-a fost refuzat de către autorităţile saudite accesul la verificarea unor conturi bancare cu destinaţii suspecte, fapt care este pus şi pe seama simpatiei de care se bucură organizaţia religioasă *wahabi*, condusă de lideri cu vederi anti-occidentale, în rândul bancherilor saudiţi.

Spionajul francez a alertat agenţii britanici ai MI6 în legătură cu Irakienii deplasaţi la Bucureşti spre finalul războiului, cărora le-au fost puse la dispoziţie paşapoarte româneşti pentru a avea ulterior acces pe teritoriul Marii Britanii. Irakienii din Direcţia 14 au reuşit să părăsească Bagdadul în mod clandestin, iar informaţiile deţinute de Francezi conduc la concluzia că paşapoartele pe care le-ar fi cumpărat la Bucureşti au fost plătite cu bani ai familiei regale saudite.

IRAKUL A ASCUNS MILIARDE DE PETRODOLARI ÎN BĂNCI DIN LIBAN ŞI IORDANIA

Irakul a depozitat ilegal miliarde de dolari proveniţi din vânzări de petrol către firme străine în bănci din Liban şi Iordania, iar o parte din bani au rămas în aceste conturi, au relatat o serie de responsabili bancari irakieni şi arabi citaţi de *Reuters*.

Guvernul irakian a transferat majoritatea banilor încasaţi dela firme străine - probabil şi unele occidentale - la Bagdad, unde au *"dispărut"*, după toate aparenţele, în jafurile care au urmat căderii regimului lui Saddam Hussein. Au rămas însă cel puţin 500 milioane de dolari în conturi din Liban şi mult mai mult în Iordania, în timp ce alte fonduri sunt imposibil de recuperat, aflându-se în mâini particulare, au precizat sursele.

Potrivit acestora, companiile străine care au obţinut contracte în cadrul programului *"petrol în schimbul hranei"* ar fi plătit circa 10 la sută din valoarea acestora în conturi iordaniene şi libaneze. *"Saddam Hussein nu putea conduce Irakul fără bani"*, a explicat un bancher irakian, care a menţionat că printre companiile implicate în asemenea tranzacţii s'ar fi putut număra firme germane, britanice, franceze şi americane.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CRONICA IDEILOR

CAZUL BĂSESCU POATE FI FATAL PENTRU PSD

Ion BOIERU

Datorită unor greşeli de tactică politică, electorală şi morală *"cazul Băsescu"* poate avea consecinţe neaşteptate, pe o rază de acţiune mai largă. Iniţial, după relatările din presa română, s'au făcut din partea PSD ameninţări că PD va fi distrus de către oamenii care sunt pesediţi şi se va ajunge la destrămarea PD, prin absorbţie.

Apoi, s'a trecut la ameninţări de tot felul, chiar din partea lui Năstase, direct adresate lui Băsescu şi de un cor întreg de membri PSD, privind anumite dificultăţi avute de Băsescu, în legătură cu încărcătura pe care a avut-o de mult, cu Flota Română.

De ce poate fi fatală chestiuneaa ameninţărilor cu distrugerea partidului lui Băsescu? Este o problemă foarte simplă. PD-ul lui Băsescu aparţine cu statut juridic Internaţionalei Socialiste (I.S.), iar PSD, care s'a declarat Social-Democrat, prin asociere cu Partidul Democrat al lui Athanasiu, un vechi membru al Internaţionalei Socialiste, încă nu a primit oficial calitatea juridică de apartanenţă la I.S. Această I.S. a făcut demersuri, printr'un emisar al său venit în România să aplaneze conflictul dintre PD şi PSD, fără rezultat favorabil.

În această instituţie, evoluţia relaţiilor dintre PD şi PSD, a devenit supărătoare pentru Internaţionala Socialistă, şi mai ales dificilă, căci o afectează serios în afacerile ei, în concertul european, ca Internaţională, cu pretenţiile de poziţii înalte pe care le are, dar în acelaşi timp este şi stingherită de conflictul între două partide din compoziţa ideologică a sa, chiar în calitate de Internaţională.

Situaţia pentru I.S. este foarte dificilă, din cauze multiple. Întâi, caracterul dur al conflictului, cu acuze grave şi aspre, din partea amândurora dintre părţi, şi proporţiile la care a ajuns acest conflict.

O interpretare obiectivă ar duce la concluzia că poziţia PSD (acest partid nu face parte din I.S.) este foarte vulnerabilă: deci acuzaţiile pe care le aduce PD faţă de PSD nu sunt numai ale lor, ci au un suport larg european (corupţia, lipsa de reforme, starea sistemului juridic, sărăcia generalizată a ţării). Aprecierile mult superioare ale lui Băsescu sunt scoase în evidenţă de ultimul sondaj de opinie, după apariţia conflictului între PD şi PSD. Acestea sunt indicate şi în Rapoartele Oficiale ale UE şi NATO. Un aspect foarte dezagreabil, care va fi luat serios în considerare de Internaţionala Socialistă este faptul că actuala campanie anti-Băsescu este iniţiată nu numai împotriva lui Băsescu, ci şi a Partidului Democrat. Solidaritatea membrilor partidului PD cu şeful lor a fost comunicată oficial şi Băsescu şi-a arătat disponibilitatea de a fi cercetat de Justiţie, pentru analiza Dosarului privind FLOTA din anul 1995.

Deci, există multe lucruri care, aduse la suprafaţă, nu vor fi de ajutor intereselor lor şi este greu de crezut că I.S. va fi de partea PSD. Căci nu este uşor să apari, acum, ca luptător împotriva corupţiei şi să alegi ca prim ţap ispăşitor, tocmai pe şeful unui partid, care este afiliat Internaţionalei Socialiste. PSD, în acelaşi timp, este supra-acuzat de o mulţime de surse, naţionale şi din Europa, inclusiv Statele Unite, surse care nu s'au legat de Băsescu. Concluzia care se targe este că încercarea PSD de a *"lichida un partid social democrat"*, PD, membru legal al Internaţionalei Socialiste, este o atingere gravă a prestigiului acestei Internaţionale.

Nu este oare conştient PSD de ce-l aşteaptă? Riscurile care le ia îi pot fi fatale, pentru viitorul său, chiar imediat, după ce buba se va sparge, cândva, poate nu prea târziu. Luând în considerare şi declaraţiile ruşinoase ale averilor demnitarilor, de a camufla prin tot felul de escamotări adevărul, concluzionăm că nu este vorba numai de o greşeală politică, legată de Internaţionala Socialistă, ci şi de o greşeală fundamanetală faţă de electoratul românesc, care îşi va schimba *"imaginea"* despre PSD, după manevrele neplăcute care le face cu cazul Băsescu, care se bucură de o creştere a personalităţii, în sondajele de opinie.

Acest aspect al chestiunii Băsescu este de natură morală, căci apare ca un spectacol, care nu este permis în complexul naţional al sistemului de partide politice. Electoratul are atenţia agerâ şi înregistrează orice amănunt al vieţii unei societăţi şi mai cu seamă al partidelor politice, angajate în lupta pentru putere. PSD va pierde enorm de mult din maniera în care conduce astăzi procesul de guvernare, pentrucă în esenţă este lipsită de manierele democratice. Continuând linia de pe vremea lui Ceauşescu, PSD se va descalifica singur, căci poporul doreşte o nouă orientare care să-l scoată din groapa mizeriei morale şi intelectuale, în care se găseşte astăzi.

CUM AU FOST CHELTUIŢI BANII

Dan BITU

Autorităţile investite cu pregătirile de aderare la Uniunea Europeană au raportat invariabil succese importante. Cu toate acestea cetăţeanul nu are senzaţia unor schimbări semnificative. Potrivit discursului oficial, România este astăzi mult mai aproape de UE decât acum doi sau trei ani de zile. Viaţa de zi cu zi nu a înregistrat, în schimb, nici o schimbare pozitivă.

Sub aspectul legislaţiei s'au făcut anumite progrese, după cum de asemenea au fost cheltuiţi destui bani pentru diferite proiecte de dezvoltare. În toate acestea există însă o insuficienţă.

Subvenţiile UE, bunăoară, au fost de multe ori cheltuite corect din punct de vedere formal, dar nu întotdeauna în spiritul acestui program. De exemplu, într'o comună aflată la vreo 70 de kilometri de Bucureşti s'a asfaltat un drum cu bani SAPARD, dar nu drumul principal, destinat majorităţii sătenilor şi vital pentru dezvoltarea unor activităţi economice, ci unul care trece printr'un cătun părăsit şi prin dreptul unei vile construite de o persoană cu dare de mână. Programul SAPARD a devenit pe alocuri un premiu pentru cei care şi-au construit case de vacanţă. România, am putea spune, cheltuieşte bani europeni şi adoptă legi europene într'un ritm mult mai alert decât cel al europenizării de adâncime.

Un studiu recent al Societăţii Academice Române aduce probe foarte serioase în sprijinul acestui punct de vedere. Studiul se referă la punerea în practică a legii accesului la informaţiile publice pe care a examinat-o în 500 de instituţii publice din ţară, primării, secţii de poliţie, parchete, prefecturi, consilii locale şi agenţii guvernamentale. În esenţă, rezultatele acestui studiu arată că în două treimi din cazuri instituţiile vizate au aplicat, într'adevăr, prevederile legii, dar numai de formă, şi numai vreo 16% din instituţiile chestionate au luat lucrurile mai în serios. Investigaţia aceasta arată că există o mare diferenţă între a pune o lege în practică şi a o aplica în chiar spiritul ei. Aplicarea legii accesului la informaţiile publice se verifică de fapt în mod permanent cu fiecare cerere venită din partea cetăţenilor. O problemă pe care studiul o pune de asemenea în evidenţă este aceea că cetăţenii nu au pus prea multe întrebări funcţionarilor publici. Ministrul Informaţiilor s'a prevalat mereu de această stare de fapt, punând insuccesul de până acum pe seama mentalităţilor sociale. În ciuda campaniilor guvernamentale, cetăţenii nu s'au înghesuit la primărie să afle cum au fost cheltuiţi banii din vistieria publică. Acest lucru este adevărat, dar nu este mai puţin adevărat că nu este nevoie ca fiecare locuitor al unui oraş să meargă la primărie, este suficient să meargă un ziarist sau un membru al unei organizaţii pentru drepturile omului. Or, s'a văzut deja multe cazuri în care aceştia nu au obţinut informaţiile cerute şi au fost nevoiţi să facă apel la Justiţie.

Se ştie însă că primul impuls al autorităţilor continuă să fie refuzul. De aceea guvernului i se pot face imputări întrucât el, dacă nu are în responsabilitatea sa mentalităţile sociale, are, în schimb, o mare răspundere pentru combaterea corupţiei şi pentru conduita funcţionarilor publici. Se pare că Guvernul nu ignoră lucrurile descrise mai înainte. Pentrucă într'un interviu recent primul ministru, vorbind despre pregătirile de aderare, spunea că de aici înainte *"Trebue să coborim dela nivelul tehnic la realitatea vieţii de fiecare zi a cetăţenilor români, la realitatea economică, socială, instituţională şi psihologică"*. Este o declaraţie care obligă. Trebue dovedit însă că nu este numai pentru consumul public şi pentru exerciţiul de imagine al Guvernului.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

NOUĂZECI LA SUTĂ DIN PRIVATIZĂRI SUNT MARCATE DE CORUPŢIE

- Blocajul financiar a atins 40% din PIB în 2002-

"În România, economia de piaţă este nefuncţională din cauza faptului că include în mecanismul său practic un grad semnificativ de evaziune fiscală, corupţie şi blocaj financiar", au declarat reprezentanţii EUROFORUM, primul Forum pentru Integrare Europeană constituit în România ca for de discuţii al societăţii civile. Potrivit unui studiu elaborat de profesorul universitar doctor Mircea Boulescu, membru al EUROFORUM, *"evaziunea fiscală este prezentă pe întreg circuitul economic, producţie, comercializare şi prestări de servicii, iar cei care eludează legislaţia în scopul de a se sustrage dela plata obligaţiilor fiscale şi-au rafinat tehnicile, sustragerile îmbrăcând atât forme simple, cât şi mecanisme rafinate de acoperire a comportamentului evazionist"*.

Concluzia ce se desprinde de aici este că România nu are, nici până la ora actuală, după 13 ani de tranziţie, o strategie pentru crearea unui sistem financiar adaptat economiei de piaţă.

Economia subterană ce a luat proporţii îngrijorătoare constituie un risc pronunţat, o frână în calea concurenţei loiale şi a dezvoltării sectorului privat. Analizând toate aceste aspecte negative, nu e de mirare că România este singura ţară candidată la aderarea la Uniunea Europeană care nu este inclusă în categoria statelor cu economie de piaţă funcţională. *"Nu poate exista economie de piaţă funcţională dacă nu se iau măsuri ferme pentru sancţionarea şi prevenirea unor riscuri economice cum sunt evaziunea fiscală, delapidarea, gestiunea frauduloasă, deficienţe şi reorganizarea cadrului normativ privind evidenţierea şi colectarea taxelor şi impozitelor, acordarea de reeşalonări la plata obligaţiilor faţă de stat fără garanţii şi fără exercitarea unui control minim asupra acestei categorii de agenţi economici, fraude în domeniul comercializării produselor petroliere, incidenţe de plăţi prin cecuri şi bilete la ordin şi altele"*, subliniază Mircea Boulescu.

Totodată, economia de piaţă nu poate fi funcţională cât timp blocajul financiar din economie reprezenta echivalentul a peste 40% din PIB în Iulie 2002, iar de atunci şi până acum fenomenul a migrat din sectorul de stat către cel privat. Chiar dacă în Mai 2002, Guvernul a cerut autorităţilor americane recunoaşterea statutului de economie de piaţă, acordat în Martie 2003, reprezentanţii EUROFORUM susţin că deocamdată mecanismele de piaţă nu funcţionează eficient. *"SUA ne-au acordat acest statut mai mult pentru comerţul cu oţel, care să se realizeze de către România cu alt statut, în timp ce UE, unde vrem să ne integrăm, urmăreşte aspecte ale funcţionalităţii economiei şi pieţei, dar la noi nu funcţionează piaţa"*, susţine Florea Dumitrescu, membru al forumului. *"Guvernul trebue să facă reforma în sectorul energetic şi în sistemul de pensii, altfel nu vom primi statutul de economie de piaţă funcţională în 2003 din partea UE şi fără acesta nu vom putea intra în Uniune în 2007"*, subliniază Mircea Boulescu, adăugând că prin prisma celor trei criterii de aderare *"politic, economic şi de preluare şi aplicare a acquis-ului comunitar"* data de 1 Ianuarie 2007 este tot mai incertă.

Reprezentanţii EUROFORUM consideră că foarte multe dintre problemele nerezolvate sunt cauzate de faptul că *"Puterea face numai ceea ce crede ea că este bine să facă, nu se consultă cu societatea civilă decât de formă şi, mai mult, şi-a înfiinţat acum şi un forum civic propriu, în paralel, prin care să îşi justifice acţiunile şi modul de gestionare a banilor alocaţi de UE pentru preaderare"*.

"Opoziţia şi societatea civilă trebue să fie cogaranţi ai îndeplinirii criteriilor pentru integrarea României până în 2007, de aceea EUROFORUM va încerca să formeze colective de lucru şi să prezinte rapoarte atât în cadrul întâlnirilor lunare, cât şi în cadrul unei conferinţe anuale pe care o vom organiza pentru a prezenta soluţiile la care am ajuns prin dezbaterea şi monitorizarea acţiunilor Guvernului", a declarat senatorul PD Viorel Marian Pană, preşedintele EUROFORUM, care vrea să ceară Executivului să participe la forumul societăţii civile în loc să constituie o altă structură paralelă.

"Guvernul ne tot serveşte acest tabu legat de privatizare, despre care se zice că va rezolva totul, or problemele nu se rezolvă prin privatizare, când 90% din privatizare este marcată de corupţie nu se poate face nimic concret pentru a construi o economie de piaţă funcţională", susţine Mihai Ionescu, secretar general al ANEIR şi membru al EUROFORUM. Membrii EUROFORUM au mari rezerve atât faţă de modul cum bifează Guvernul angajamentele asumate de România faţă de UE prin foaia de parcurs pentru integrare, cât mai ales faţă de eficienţa gestionării celor aproape 3 miliarde euro care vor veni în următorii doi ani ca fonduri de preaderare. *"Guvernul nu spune nu în procesul de reformă, dar nu face nimic, lasă să moară orice iniţiativă prin lipsa sa de acţiune, deşi are rolul cel mai important în crearea economiei de piaţă funcţionale sociale sau nu şi abia ulterior, treptat, are obligaţia să se retragă din structurile de piaţă"*, susţine Bogdan Hossu.

În concluzie, membrii EUROFORUM sunt hotăriţi să realizeze permanent o evaluare a mersului reformei în România şi să monitorizeze constant activităţile Guvernului şi Parlamentului în direcţia integrării europene. Iar dacă deficienţele constatate sau, mai rău, cazurile de deturnare a banilor comunitari vor fi tratate cu indiferenţă de Guvern, membrii EUROFORUM sunt decişi să sesizeze şi organismele europene dela Bruxelles, ca ultimă soluţie, deşi speră că nu vor fi nevoiţi să spele *"rufele murdare"* din ţară în faţa publicului european.

Aron BĂDESCU